

GED
E
ECA

lss
704

onal de España

Vv 17

Mss
14704

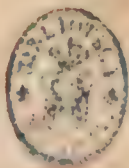
~~Th SA.~~

N M. 25.

Este libro es de Fernando dominguez noty

Seguepense lo problema de les tragedies de Seneca
 he son dits Tragedies p co com continen dictus
 plorosos de Crueltats de fers he de grans principis
 les quals Tragedies son. deu. en nombre.

La primera Tragedia conte la gran
 furia de ercules la qual pres en lo sacrifici
 que fe delius qui perseguia sa muller/
 maguera. E per co que aquesta Trage
 dia pus facilmente sa ptesa deuen en
 loch dargument presuposar. Que ercu
 les son fill de almena en altra manera
 dunt almena muller del fex amphi
 dela qual segons los poetas iupiter fill del deu del cel de saturnus
 hac aquest fill co es ercules lo qual iuno deessa he muller del deu
 iupiter. Con agues per mal volentia enugar ell assat per
 grans treballs manali que amas al infern ab tessu per co
 que moris alli. La qual anada ercules accepta ab gran e fura
 Com agues lo dit ercules presa per muller a maguera filla
 del fex creon dela qual agues molts fills. Estant en infern
 litus lo qual ercules una epellat pres per impugnacio la ciutat
 de Tebas he ocis lo fex creon pare de maguera he los germanos
 de aquella he apres demana per muller a maguera la qual
 com no totalment denega. Litus li proposa la mort de ella
 he de sos fills sino volia consentir a son voler. En apres er
 cules tornant dels inferns ab gran victoria de tots los perills
 qui alli eren. Informa de no que litus hania comes mata a
 ell he atots los seus. Com ercules es sacrifici de litus apres
 quel hac mort he fes oracio a iupiter despres lo dit sacrifici
 iuno la dita deessa hauent gran enveja e desplaer del retorn
 ment de ercules dels inferns. feu venir a aquell fent la sua
 dita oracio tanta de furor que ocis sa muller maguera he tots

los fills De que Eracles retornant en si mateix se dolgue molt / E
altres diuen que Eracles absent sos fills cometzen adulteri ab sa
mare Maguera / he Eracles retornant he sabuda la maliciosa
aquells ocs los De que Indignada maguera son convertida en
cha segons possa oir en lo segon de Mathamorticos//:-

LA SEGONA. Tragedia de seneca es de Tiestes
he arreu d'ella diuen en loch d'argument presupon
dre que arreu he tiestes eren germans he Tiestes co
mete adulteri ab la muller de arreu de que arreu esch fortment
enad en hoy he rancor contra tiestes he no content lo dit arreu
que ocupant se lo regne de Tiestes son frare he expellas aquell
de tota sa terra Ans encara volent se muez pus cruel met contra
aquell volent se aell reconciliar presos sos fills en senes dona
li la munt de son regne / En apres arreu / apella Tiestes per
comidarlo / E faent li gran festa en lo conuit mata li sos fills
he donals li a menjar he mestlant hi la sanc d'ayats ab vi
donals a beure dela qual Inormirar abominable lo sol In
dignat fugi les escales se amagaren / E acontar lo conuit
arreu presenta a Tiestes los caps de sos fills dient li que
tot co que fillia daquella se auia ell menjar he apres de
mostra la mataria dela present Tragedia /:-

LA TERCERA. Tragedia es de Ethebus en la qual
diuen presupondre per argument que he dipus
lo qual matha son pare he pres sa mare per mu
ller he lo qual en apres per aquests horrens peccats setra
que los vells / ha dos fills de sa mare e sa muller co es etbi
ocles e polimius / e una filla apellada antigoni / En apres

los fills crepans en edat foragimren lo pare de son regne lo
qual se partiren entre ells En aquesta manera que la un
any regnas la un helaltre altre En aquell que no regnas
lany fos exellat. E deuench se per for que primer regna
ethiotes. he tench lo regne mes que no fench paccionat.
Laltre germa polimies e tant entlo exilli pres per mu
ller la filla del Rey adastus. E com aquest polimies ab gra
adintori de son sogre adastus volgues aspugnar son herma
nastre lo del Regne com lo tengues vltra lo temps entre ells
paccionat. E deuench se que abduxi per nafies de la un
alaltre moriren en la batalla Segons posa sancius En
sencha en aquesta tragedia no prossegueix la fi de la batalla.

L quarta. Tragedia es de xpolit en la qual
deuem presupondre que xpolit era fill de The
sen et antiopa Regina de les amazones lo qual
xpolit ama fortment ffeora madastria sua muller de The
sen. E com xpolit no volgues consentir en cometre adulteri
ab duna ffeora madastria sua son falsamet acusar per ella
co es que xpolit la volia forçar de peccar ab ella de que
lo pare The sen indignat exella xpolit de tota sa terra.
E com xpolit mas en le xili e fos prob de mar los camallo
qui portauen lo carro esparten se de la maza uella de la mar
denocen en lo carro entre les roques he eren prop la mar en
tre les quals xpolit son mort he especiar he quant ffeora har
hoer ara de gran dolor quen har com sabe de xpolit mata asi
materna.

L quinta. Tragedia es de edipus la qual se
den en loch d'argument presupondre que lo **Lais**
rey de thebas haques de sa mulle / yatasta un fill
apellat edipus del qual lo dit lais fos instruit per lo deu
phebus que manria son pare heprenie sa mare per mulle /
Tantost que lo fill edipus fou nat lo pare tement se daco que
lo dit deu li auia dit pres lo fill he foradali ab un feru fogue
junt los pens / El lincal en un munt ecezon / Com p aqt
munt passis un princip de pastors apellat phorbas pres
l'infant edipus edonal a un hom vell de corintia / lo qual
dona lo dit infant ala regina de corintia la qual lo pres
ab gran goig he la dopta en fill / Com fos nodrit en casa
de polibio rey de corintia / Cuydas edipus que fos fill del
rey he ala regina apellada menape / En apres quant edipus
fou crescut en edat certificat que ell deua matar so pare
he pendre sa mare per mulle segons lo dit del deu phebus
hauent tremez que aco nos complis en lo rey polibius he
en la regina manope los quals creya esser pare he mare seus
partis de aqui he anasen p terres stranges com si fos apellat
Com fortuna lo aduignes en lo loch on era lo rey lais son
vez pare occis aquell ignorantment / Apres algun temps
api matriu pres per mulle sa mare verdadera yatasta re
gina de thebas endoda de son marit lais rey / Com gran
pestilencia de mortaldat denozas api los homens com les
besties del regne de thebas edipus demana a crehon ier
ma de pacasta sa mulle he sa mare com poria esser fora
grada del regne la dita pestilencia / Crehon li respos q
no podia esser purgada la terra de la mortaldat fins q aqt
que occis lo rey lais fos apellat del regne de thebas segons
lon auia certificat lo deu phebus / edipus volent saber

qui ere aquell qui ania mort lo Rey laius ignorant esser ell
 matir Interrogat d'aco h' un profeta / o adu' apellar Tiesias
 lo qual certifica p' los d'us infernals dir que Edipus era
 lo qui ania mort lo Rey laius he qui ania presa sa mare per
 mulier / Edipus no posant se en lo dit d'ni son certifica
 per Judia de sa mulier he p' Informacio del vell de corintu
 he del pastor quil troba en lo munt que aco sera seguit he
 verifia en ell matir / E com de tot lo dit Edipus fos
 plenariament informat he certifica ab ses propries
 mans traques los vells / E para sta mare e mulier sua
 veient aco preson coltell hamata si matira /.

LA SILENA. Tregida es dita troia ala
 qual d'nu' presupondre que Troia destruyda
 per los grechs. E complis deu anys de la Im
 pugnao de aquella com los grechs volguessen aser habun
 cions lo nauili de aquells aquells foren detenguts en la
 mar p' contrarietat de temps / la donchs archilles qui era
 mort en la batalla de troia aparech d'nit a calcas profeta
 u / o adu' represent los grechs com api en deslberada mat
 sen tornant no faent sacrifici algu en honor del seu sepul
 cre / Adina donchs archilles al dit calcas que polixena
 filla del Rey priam he de Ecuba moris al seu sepulcre / E
 com pizzo fill de archilles iustas aco he demanas polixena
 ab gran furor p' complir lo manament de son pare Agame
 non Rey he capita dels grechs lo qual tenia polixena retes
 fort desial ala demanda de pizzo p' q' com lo dit agamenon
 haui preposat de tenir la per amiga / Enpres gran al

terçao entre pirro he agamenon son ne de manat de consell
h Calcas adeny lo qual dix que si volien que lo nauili parts
daqui e fes son cors polixena deue esser. sacu fonda a d'pille
E apres que marasen astinas fill petit de Hector he de andro
mata. lo qual astinas sa mare auie amagat p'co que nol
mataren. E con volxes Rey a Indias he menaces fets ala
mare hague haut astinas a son voler lancal de vna alta tor
re la qual ere romash en Troya entrant que oca aquell.
Pirro pres polixena ala falsa ala mare hemata la al se
pulcre de son pare archilles. E les dms dms mares de polixe
na he de stinas foren duxes a perpetua captiuitat. /.

LASITIM. E regedia es de Medea la qu
al deuem presuondre que leson per Inductio
de son oncle pelen Rey dels mizmidons aparella
vna nau he presa ab si companyia ana ala ylla de Colcos
per conquistat lo velloz dor. E com medea filla del Rey
Colcos vehez leson enanus fortment en amor de leson ab
instruccio e consell dela qual venaus molis he diuersos pe
zels obtingue lo dit velloz dor. Adonchs medea lepare pa
re he mare segui leson prenent aquell p'marut. E com le
son pasas per la terra de Creon Rey veent lo dit Rey la victo
ria que leson hanna handa del velloz danc volch li dar sa
filla per mullez apellada Creusa mana que Medea xpi
com amalepta fillera per sos malefias moris. leson veent
aco obtingue ab pregaries sues que la pena de mort li fos
mudada en epilli. E com medea hagues obtingut de leson
espay de bon dia ans de anar en lo epilli tremes en aquell
espay a Creusa esposa de leson vna alcandora tepida ab

Sanct de diverses besties verinoses la qual bestia creusa lo
 dia deses nocces he quant creusa desplegas la dim alondora
 per veure quina era sobtostament daquella ipque foeh
 molt poderos qui creua creusa he son pare ab tot son po
 der he no contenta encara media daquesta vengança pres
 los fills los quals ania hants de leson oris los li danant
 he fegit de continent / f. w

L **Tragedia** Tragedia es de Agamenon
 ala qual se deu presupondre que Tiestes he a
 trien creu jermans he atzen ague dos fills per
 Agamenon he menalan los quals prengueren per mulles
 dues jermans filles de Tindari he de leda. La mulles de ag
 menon har nom cliramestra he la de menalan har nom E
 lena Agamenon hac de sa mulles hui fill apellar horesto
 he vna filla apellada Elena, l de com Agamenon fos cler
 en dudy he capita maior. Dels grechs mont ala batalla de
 Troia he estant al setge cliramestra mulles sua son enasa
 en amor dures egistus lo qual Tiestes ania engendrar de
 sa filla Agamenon opo matip ania he hac a son voler
 moltes dones estant en lo diti siti he fenda la batalla de
 gamenon sen tornas en son realme he agues prest per
 mulles Casandra filla del Rey Priam Cliramestra
 sabent aq fench forment indignada contra ell. E de
 continent ella ab egistus que ania pres per marir trar
 taran la mort a Agamenon he com Agamenon fos ven
 gut asd habitacio he cliramestra demostras fictament an
 hauer gran goig dela sua venguda Com Agamenon

Se despullas les fues vestidures per metres al lit Agistis fench
pres he apumpala aquell he com no fos acabat de morir di
timestra pres una despal he lenali lo cory / Volia encara la
dua chitamestra matar son fill orestes sino que Elena ger
mana de aquell lo amaga donant lo ha ha hom apellar
estaphio quil tingues enguarda / No res menys chitamestra
feu enarregar sa filla Elena he feu matar casandra la qu
al Agamenon hania per mulles presa ./.

La Nonena. Tragedia es de Octonia
ala qual en loch de argument deuem pre supor
dre que Claudius Emperador hac un fill
apellar Britannicus he una filla apellada Octonia de sa mulle
dua Messalina la qual feu matar apres que hac hants lo dit
fill he filla / Apres que hac feta matar la dua mulles sua
pres per mulles agripina la qual era estada mulles de son
germa / he com claudius agues donada per mulles sa filla
Octonia aneres fillastre seu / e fill de giprina lo dit claudius
constitui apres sa mort Emperador nero gendre he fillast
seu desferant totalment a britanitus fill seu legitim / E
com Nero apres mort de claudius fos exalant Emperador
ladonchs Repudia / alia / Octonia he pres per mulles apell
ada popca de ques mogue gran eomunio en lo poble de Roma
contra Nero, no aprouant enuers lo repudi de Octonia / Ne
ro vehent axi lo poble commogut en qualis fort met he
ab gran ira contra aquell exellant Octonia primera mu
ller seu legitima / he ala fi faent lo exili seu matar aquella.

L A Ombra. Tregedia es dazera he es de
 Eracles o heu api nomenat p la cilua orra en la
 qual mori he deu se aquesta tregedia en loch dargu
 ment presupondre que Emirus Rey de otalia har una filla a
 pellada poles la qual Eracles ama molt ardentment. Com
 no la pogues obtenir a son voler demanala a son pare Emirus
 lo qual luy denega p tal com Eracles ama la muller propa
 apellada deianira. Eracles enfellonit se dela denegacio de
 propi li tota la suaterra he oca Emirus he dux sen poles
 ab si en la qual mes tota su amor hobliant se totalment
 su muller propa deianira. Com deianira agues subit
 no volent enclinar Eracles a su amor e voler tremes li
 una camisa tregida dela sancty del centaur lo qual Era
 les ama nafiar ab sagetes en erbades lo qual centaur com
 agues tregida ab la sancty la dita camisa dix a deianira
 que si lames Eracles se luy para dela sua amor que li trame
 tes aquesta camisa he de continent que la agues vestida tor
 naue en su amor. Deianira cobiosa dela amor de Eracles
 e volent prouar aco tremes li la camisa p un hom aptat
 licas. Com Eracles se agues vestida la camisa de continent
 fonsy ferit dela pestilencia del ven. Entant que la sua carn
 se desfuny dels ossos he la camisa se aferra tant fort ab lo
 cuerpo he la carn ensemps. On com Eracles fos opprimit
 de intollerable dolor ab la sua gran furor mata al dit licas
 lo qual li auia aportada la camisa entretant deianira
 subida la dolor de Eracles he que no seza seguit segons lo
 centaur li dix mata si mateixa. En apres Eracles no podit
 pus sostenir la gran dolor del seu cors la qual insensament lo
 treballana dona aphiloteses studar seu larch he les sagetes
 he en la sua Oethea enas gran foch en lo qual pmer lanca

la pell del leo / he la sua massa / he en apres feta la sua oracio
asón pare lo deu jupiter he demanada a ell la mort tanca a si
marteix en lo foch en lo qual purx foch cremat es que ere
mortal / Aón la anima del dit Eracles segons ficio de po
etes traslladada o aduxta en los cels ab lo deu jupiter pare
seu /

*A Comença lo prohem de la segona Tragedia de
Tiestes he atreu*

Tiestes he atreu
foren germans fills de pelops Rey dels mic
nesos qui era principal Reame de Grecia /
del qual atreu foren fills Agamenon he
menela / los quals preferen per mullers
dues germanes filles de Trandaren Rey
de sillonich he de leda sa muller / La muller
de Agamenon hach nom clitemestra / he la muller de mena
lan Elena / hague lo dit Agamenon de sa muller clitemestra
hñ fill apellat horstes he dues filles la vna apellada Ephege
nia he l'altra Helena / A pres son agamenon Rey dels micane
sos he Capita general dels grecs en la destruccio de Troya.
hon estich deu anys / La dñ clitemestra ama p amoros
Egistus fill del dit Tiestes lo qual ama engendrat en vna
sua filla apellada pelopeya // Capimatiu Agamenon esat
en lo dit siti de Troya ama moltes fembres que tench p ami
gues entre les quals foren Trigeida sacerdotessa de apollo / he
apres Triseida que totch Aquilles / he fñida la guerra de Tro
ya pres per muller Cassandra filla del Rey priam per la

qual cosa indignada clitemestra Induino he confitint la Egist
 preposi a matar lo dit Agamenon per consell de Calcas bis
 be ania sacrificada Diana Saphigenia per recobrar lo bon
 vent que ania perdut anant en Troia com no pogus par
 tir del port daulida dela qua Saphigenia lo dit Agamenon
 fahia que la ania esposada a achilles Esots aquesta color
 tremes Olipes a sa mare clitemestra que la li tremetes per
 lo dit matrimoni a complir E pco la dita clitemestra un
 jorn apres que lo dit Agamenon son tornar en Grecia com
 volgues sacrificar als deus p la sua vinguda es despuellas
 fen que lo dit Egistus lo fazi de una esposa p lo costar E
 com encara p aquell colp no moris api tost la dita cliteme
 stra ab una d'espial de ses mans tallali la testa he encara
 volgh matar Orestes son fill mes Eletra sor del dit Orestes
 lo amaga el dona aguardar ab un hom apellat Stropip
 la qual cosa Clitemestra encara la dita Eletra capes
 fen ocire cassandra /.

*En segon de la segona tragedia la qual es intitulada de
 Tiestes he ditren he es contada en la segona istoria.*

A Tru. de. tiestes. foren dos
 germans Tiestes comes adulter ab la mulier
 de ditren p la qual cosa ditren sonch api fort
 ment Indignat he inflammat de ira contra
 atiestes que noti bapta de tolre la mitat del regne a son ger
 ma he a epellar lo dela terra ans volent Inflamar molt mes
 la sua ira he follia Implacable fanye ques volia reconciliar
 he pafitint ab son germa Tiestes en resenes donali la mitat

del figue / Enpres comuicant lo ameniar mata los fills del
dit Ierema Ignorant lutz pare hofuils li dauant per vianda
he mesclant lutz sandy ab vi seu ne beure al pare dela qual
cosa Indignat lo sol fugi del mon / amagaren se les espies / E
com son arabat lo conuic seu presentar atreu los cors dels
fills / A Tiestes Ierema seu denunciart li ques auia meniat
loque fallia horestanta dels caps he begrida la sandy. //

L A Present. Tragedia conte
sis actes / En lo primer tracte la Inflama
cio de pra he discordia ques mes entre dos
Ieremans co es entre Atreu he Tiestes he
parlen hi tantals he maguera / Lo segon
capitol tracte en quina forma lo cors dels capellans se
complampen dela Infelicitat miseria he cayment dela
casa de tantalo / En lo segon acte cont dos capitols
en lo primer tracte lo consell que aty atreu ab lescuder he
parlen hi dos co es atreu he son scuder / En lo segon
capitol se tracte en quina forma lo cors esuauis la fortu
na aduersa he dura / Lo Terc acte conte tres capitols
en lo primer capitol se tracte lo parlar que feu Tiestes ab
son fill sobre lo tornir que volen fer al figue de atreu he
parlen lo dit Tiestes he son fill de filistenes / En lo se
gon capitol se tracte en quina forma Tiestes parla ab atreu
pacificant se ab ell he parlen atreu he lo dit Tiestes / En
lo terc capitol tracte com canten los cantors lo murmurau
llant se dela gran pietat de atreu / Lo quart acte conte
dos capitols / En lo primer tracte com lo cors dels can
tors se encontra ab lo musitger qui porta les nouells dela

mort dels fills de Tiestes Espantle sols lo dir Comis lee di-
 ctes / **E**n lo segon tracte com lo Comis se marauella
 dela turbació he miració ques feu en los cels p aquest crim
 aqí greu / **E** Lo quint acte conte dos capítols / **E**n lo
 primer capítol tracte com Tiestes fon apellat al comir
 en lo qual los fills li foren oferts p vianda / **E**n lo segon
 capítol tracte del goig que auia Tiestes p uho del figne
 que li era restituit / **E** Lo sisen acte tracte enquina forma
 drien fin presentar a Tiestes los caps de sos propis fills
 menant Tiestes en lo comir he parlen hi drien / **E** Tiestes /
En lo primer acte parlen Tantalus qui es anat en
 Infern he maguera fúzia Infernal la qual inflama
 a Tantalus que ix que del Infern auenre lo gran peccat
 de Atzen **du**

Donse. **du**. nomz que Tantalus fon
 Rey lo qual solie en sa casa rebre los deus / **E**
 com un dia venguessen los deus he no agues
 quels donas a sopar mata hū fill que hania
 per nom pelopo he presenta lo dit fill als deus dela qual
 cosa indignats no volgueren meniar ans com la deessa
 Ceres que era famolenta se agues meniat lo costat del fill
 los deus li feren un costat de voru he restitueren lo auida
 he condapnaren Tantalus al Infern on soste dures penes
 La primera que ha sobirana set he hū tin d'aygua li corre
 deus los labis / **E** com Tantalus se bapa abenre l'aygua
 li fug / **E** com lo dit Tantalus sostenga sobirana fam he
 tinga hū pomer ple de pomes que li venen sobre los labis
 com Tantalus leua lo cap les pomes li fugen he sen pungi

molt alt he apres tornen per crepar la sua fam he aqua
pena passa perpetualment /-/.

Cantalus.

Quint. furor es aquesta quinta fet exir dela
casa del Infern miserable hon les pomes qui tuten
enten la mia fam fugen tostemps dela mia boca
plena de set he de fam continuada / qui es aquell
den qui en gran mal meu prop ha volgut mostrar ami Dam
talo les mies coses viues en lo mon present. Pior pena es aqua
que aquella que sostench en l'Infern en los riuus quem pasen
deus los labis on mupz de gran set he pior que la fam que
turmenta ala qual fugen les pomes molt saboroses / Ay las
he seia posada als musclos meus la gran pedra que gira he
regira ab les sues espattes Sisypho en les Infernals penes /
Aquest Sisypho son fill de Eolus Rey dels vents lo qual essey
una de una tora los ostes qui posauen en son ostal per que es
daxnar en lo Infern agrar he regirar ab les propes espattes
huna gran rocha la qual tostemps se mou al contrari he com
sobre ell / Oni a trist sostindua per ventura po la pena de
Ticio qui esta en lo Infern lo cor del qual mengon los voltors
continuadament he com lo an romput he menjar torna a
son esser soste per tostemps aquella pena Aquest Ticio
soste la dura pena per tal com volch forar la lona mare del
sol he lo dit Ticio son gran gigant / **O**llas he com neguna
de aquestes penes venga sobre mi quin es aquest mal quem
exella del Infern em fa venir al mon dels vius / **O** tu d'ay
es punidor he jutgador deles animes Infernades e ordones.

los tuzments als demerits he peccats dels morts ajusta ala
 mia pena tot quant pot morrir lo cruel portiz guardia del
 carcel Infernal la qual pena lo tust dicheron quies un rei
 cruel hon son punides les animes. Dibans volgueria sostenir
 les durs penes que tornar he purar p' venze tant he api abo
 minable peccat. O per que neix tanta maleia demon li
 natge la qual sobra en malicia tota la generacio he lo men
 peccat sia una ignogencia en esguart daquell he gose en sa
 iat coses que muncha foren somiades. A yllas que yo omplire
 tots los lochs qui son en lo Infern buys de penes ab la mia
 praua generacio la qual multiplicara en mals Innumezab
 bles estant he durant la casa d'una polopea del cap de la qu
 al es pelopo son fill null temps. Mins quies en los In
 ferns jutge de les animes cessaran de trobar nouelles penes/

. Aiguera .

En Vinbra. Co es anima de tanta
 l'us abominable ie del Infern he prouoca la pra
 dels deus los quals tu colas he l'onres dins la tua
 casa la espasa vinga contra la paza vinga lo coltell contra lo
 coltell una Inquiritat se combat contra laltre disputen qual
 sera maior. Les pres no seuen lex regla ni manera. Tota
 vergonya de nos sia expellada. La furor enseque totes les penes/
 Duran les fabres antigues dels pares he la longa malicia per
 uengue fins als besnets. No he en lo linatge qui aya en hodi lo
 greu cum que haura comes. Tostemps hi crestha he brolle no
 uella Inquiritat cumiosa no i que ni crestha un sol crim de un
 ans de un crim ne i quen molt. Com la hu cum se punira usque
 laltre. Entren dos hermans superbiols capquen he atzen se
 los Regnes. La fortuna duptrora de la casa cruel recha lo qui

es fugitiu he guen lo poseedor he pug aquell que sera guat &
uenen he foragit ne lo qui regnera. **L**a diu fortuna sia entre
los tps p tostemps duplesta. **L**o poderos sia fer miserable al
miserable gelos. **L**a fortuna sia p tostemps fluctuant he va
gueiant en los deyniments he exaltaments dels tps aqts
qui seran guats dels tregues per lurs peccats com la diuinal
gracia los tornara en lurs semporis sien fets pors peccadors
he sien tant hodosos als pobles com son entre si matix. No sia
casi enlomon que no sia leguda aluz pxa la hñ lerna espant
laltre. **L**opare perseguestha lo fill ha lo fill lopare los fills
mupren amala mort he nasquen los regents pors quels
primers. **P**omanga ablomarit mullez barallosa he trista
vltia mar estenen lurs guerres. **L**uz sandy rech tots los ca
mps deles terres. **E**la ambicia de senyoreiar cruel venado
ra dela virtut se alegre sobre los grans senyors. **E**n la casa
de miya maluestat corrompa la fe de lerna a lerna no sia net
lo cel de vestres crims com les esteles resplandeyen enlo cel. **C**om
los lums dels dies seruanen deguda manera ebellest enlomon
lavors sia fer nit stura. **L**o dia cayga del cel. **O** tantals
reconpleix les castes dels lermans de odis de nafes de coses
mortes mestla ho tot he reconpleix de peccats la casa de ton
lnatge. **S**ia enconna la tua casa helestmes portes reuez
desquen rams deloz. **R**esplandestha lo foch p lo teu digne
adueniment. **S**ia feta la maluestat molt pus cruel que los
pobles de tarra qui son la pus cruel gent del mon. **E**p que
la ma de ditien honde dels fills de auestes esta segura veig
que **E**uestes no plora encara sos fills. **O** he quant metra
atreu la caldera al foch he quant trocara los ossos dels fills
enla caldera p fer menjar past nouell aluz pare la sandy
dels nebots enfutzeptha lo foch del honde sien aparellados

viandes / **T**antalus no vendras ablanda que atú sia no
 uella / **C**arta del teu fill **S**ep vianda dia a franch per menjar
 hetrentar lo deími / **E**nta tua presència sera beguda la
 punch mestrada ab vi / **A**la fe **T**antalus po he trobada vi
 anda ala qual no pots tenir cara he per fugir esta / esta
 refirma lo pen he roman.

Tantalus
El **Carní**. escuz del infern hon los rays
 los furs fugen dela mia bocha mortalment a sede
 gada heles pomes dolcoroses se sospaen ala mia
 fam que cruelment meturmenta men vull
 tornar he fer ma continua habitació posat que yo sia mi
 serable en la Religio del Infern **E**nipo mes am mudar me
 ales ribes dela terra Infernal / **O** Flagiton qui est flama
 Infernal d'aygua molt flameiant prech te que yo roma
 ga en mig de tu valeiat de mar tota fogueiant / **O**tu qui
 as per ofici distribuyr les penes segons les leys he ordo
 nacions dels fets / **O**tu qui sans espardir sots la cona
 engir he entorn tota menjada he sots canada qui teps
 quel mont alt not caxga damunt / **E**tu qui as en anori
 cio la bocha oberta dels lehors hela multitud de les besties
 furioses / **E**tu qui fuyes ales falles dels focs quit a cass
 en / he romans mig cremat hopte la ven he paraula de
 tantalus / prech vos que amets les penes / **O**llas equin
 aindara he tant se fora certes anni quina experencia p
 que desig retornar he fugir ales penes Infernals. //

Maguerna.
Prem. De Tantalus que ans quer parresquis
daa vuller posar gran diuisio he per turbacio en
la casa de ditzen sembray guerres he begues a
mor desordenada que en los teps alurs ceptres he senyors
Comon ab la tua cruel voluntat bazalles perpetals; //.

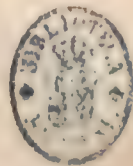
Tantalus
Ami Perseus. Sostemz penes / en po
noson pena he po son epu del terra blazta com
puda he fenuda api com abapor corrupte he
cruel api com abapor de pestilencia que den estampaz
sobre los pobles gren he mortal corrupcio / Jano placie / a
den que po porte mos amis he nets a fer peccat habomi
nable aco po no fare ans vos empatzare / O gran pare
nostre he dels homes defficients / Tu iupiter qui est pare
de mi Tantalus fill teu / atsia que sie vergonya han fill
que sie infernat posat que la mia lengua sia punida ab
pena tapada / Empero ab tot co parlare ne callare daco
Amonestz que la ma signada ab homes voluntari he la
ma foriosa notcha los sants altars, lo estaze a he con
tradire he empetrare lo peccat gren he abominable / O
maguera ep quem bats en fers en la bocha he p quem
menaces quem asotaras ab les dures serpents he per
quem turmentes les entrames ab fims terriblement
he dura tot lo cor me flameia per gran set he la flama
del forch resplandix dins en les entrames abrasades
Empero pus que atn maguera plan po sequesty lo
ten consell. //.

O *Tantalus.* *A. Dagueza.*
 por man que tu esta
 mpe tota la tua furor en la casa de zireu
 he de tiestes / zis porten la hum ab laltre
 que null temps sien sadolls la un dela anch del altre /
 la casa de aquest ha sentida ja la tua benguda he com
 tu posis lo pen sobre lo lindar en la tua entrada tota tremo
 la / zis as fet en la entrada veten als inferns al fin en lo
 qual habites asseu / ja les terres ploren agreuades ab
 lo teu pen mast fegud / tu veus en quina forma p raho
 dela tua presenca la qual licor he la vmoz ha de zelenqui
 des les fonts / les ribes son secades he lo vent del ponent
 no porta ab si nuols tot arbre es mostiu ab les fulles gro
 ques he lo ram es prinat he despullat de fructa he de poms
 he aquell munt apellat pmeos que es habundos entans
 habundosos zis que done aynes he les de partip als rius
 he als riques he se stampa fins al mar ara p la tua pre
 senca fogint la mar de tu lo fin buyt he sech d'aygues
 he pareix la arena hoen de luy los brogs de les aynes
 per que gran espay se son luyades / ja aquell estany
 dit lema tan abondos es tornar atres he les venes de
 aquella font dita formides se son entrades amagades sus
 la terra / *Enqt* flum dit alpheus no gita les sius sagra
 des ones / *E* los gels daquell munt dit tithero es tan ple
 de neu la qual en la tua presenca nos pot regalar / *E*
 los camps nobles temen la set antiga / *E* lo sol esta dny
 tos si seguira son mouiment he la situara forto les reg
 nes del cauall del seu carro en forma que parestha da
 qui amant tot dia //

*Segon Capítol del primer acte en lo qual lo reus
dels capellans se complany dela infelicitat mi
seria o decariment dela casa de Tantalus. . .*

Ses *Alcu.* Dels sobirans deus qui
am la ciutat de Atenas dita per nom argos
ables en ses dela ciutat de grecia dita pisa
solemniament entorçada he ses en lo cel qui am lo regne
de Corinthus hon ha vn mont apellat istinos / Qui ama
los ports qui son arada part daquell mont car departeix
la mar en dues parts he ses qui am les neus habundo
ses daquell mont dit Tagero les quals neus con aquell
vent dit boreal dela gent Sarmatiza que habita ala tre
muntana se condensen os comprenen / Ela presència de
aquell vent dit Ethosid qui zena en lo astinoso dissolen
Veia he mira aquell deu misericordiosament los mals a
parellats he abluir benegniunt vullen empatzar he fa
cen que no tornen los orrens peccats abominables he no
succehepen al auí pijsor net he que als maiors no sia pla
sent la maior culpa / En forma que la generació de Tan
talus a sedegada he desechada p sobris de cobeciança se des
pulla dels actes empetuosos he soprosos maluats he re
pronats / Més es fauoreiat lo peccat / nox ha balgut
res ley deímal / publicament se cometen los crims / hun
hom qui era principal del carro en lo qual anaua p poda
mia filla del Rey Oene he era dit per nom Mithilus / A
quest son engeniat pelope fill de Tantalus / En

com lo dit Miztilus fos carretier dela dita ypodemia / La
qual aconsell de son pare menas molts dels pastors en lo
carro quis monia molt espateament son venguda plo
dit pelope / Elo dit Miztillo enganar mori confiant
mas en si matix / Ela mar dellanors entra son dita
mar mizoma / No es faulta pus manifesta que aquesta
als qui naueguen en les naus dites gomis axi apella
des p la mar yomum / Lodit pelope fill de Tantalus
estant infant com triu dia correques p bestir son pare
son acollitelliat he troseiat plo dit pare prob lo forch on
solien fer lo sacrifici als deus / O Tantalus aquest infant son
troseiat ab la tua man dreta he ho feust lo mirant als deus
qui vengueren al seu ospal / per la qual raho la tua bocha
pote set eternal he no es pena al mon pus propa a sem
blant vianda / En enganar Tantalus ab la bocha buyda
pengen sobre lo sen cap pomes dels quals l'arbre es ben car
gat / Elo dit arbre engana la bocha de Tantalus oberta
ab la gola ampla / E iustia que lo dit Tantalus age sobi
rana fam he les tragues li sen molt congoxoses Empero
tantes vegades as enganar quantes voltes vol tocar la
fruyta / Elanors abape los vells he la cara confus he
enganat he ab les dents tancades liga la fam quel tur
menta / Elanors lo bostatge enclina he bapa totes les
pomes que riqueses del arbre fins ala bocha de Tantalus
hemostrense les pomes madures hemolt bones amenjar
Elanors tantalus lena les mans per la fam / la qual
com hea ben inflamada la fanch he cremada he abrasada
la gola ensemps ab la bocha / esta lo miserable Tantalus

he crida he apella los flumís qui li passen dins los labis
los quals li tol la gyna fogitma de fallint lo fin qui roman
esperul he leça aquell quis e força de retinirlo / E la uors
dantals ben la pols qui ip he proceheix dela altesa dels
mons ablo vent que fa somoure la dun pols. //

*Ala començalo segon acte on parlen atzen he lo sen
e studez. Primer Atzen.*

CORINTE . men desarmat pereros palo
rich he sens veniança qual cosa es lo maior
opprobri he vergonya / Ela sobirana vergonya
que pot cance en hom tiran que apres tants peccats
apres tan gran crim que ha comes ton lema apres de
ley de natura npi rompuda he violada non auez presa
veniança per que fas tantes querumories tota la ciutat
dita Argos demia rebuzar per raho dles tues armes / E
tots los nauilis demien ocupar les naus apparellades de
guerreiar p m / Ja tots los crims demien flameiar ab los
tens focs / Les ciutats demien esser abraçades ab les tues
flames / he los coltells ensemps ab les espases demien
loir he repollandir / Tota la terra s'ona he resona dela mul
titud dela nostra cavalleria / Lomen enemich no aiga
refugi en les silues on se amague / No sia legut als nostres
contraris fer tomes ne defensions en les altres dels mu
nts / Tot lo poble nostre de miçena leuant les ciutats no
stres contra la guerra he la mort que si faran / Tot hom
qui defensara lo cap de trestes frares men mura sens mi
sericordia / O aquesta casa gloriosa de pelope fill de

Cantalus carga sobre mi sol que carga sobre mon frare
 Coratge meu fe dona tan gran crueltat la qual no sia
 loada p gentis presents ne p esteneydores he null temps
 sia liurada a silenci ans sia p totes generacions recitada.
 Alguna gran maliciat es ser atrobada tan cruel tan ter-
 rible he ayal que mo frare quis adalta encrueltats reput-
 esser sia si tu not vengas dela maliciat que ha comesa ton
 perma vengut est pell. Equina cosa es tan cruel que
 sobre la malicia de ton perma he seria a farsa ata venia
 que ton frare sia expellat, certes no pas. he per ventura
 seria a farsa que fosse pobresa he reposa en les siues necessi-
 tats he no guerraia ab tu ne ab tu ne ab altre / certes no.
 Car po cometh lo enginy del hom qui no reeb doctrina
 trencar se por mas no endinar / per que enans que reeba
 forces es ferma en algun preposet hom destroua ol me-
 tre enmig es posat lo mal he crueltat al atorgar es al qui
 occupara / .

. *Leitader.*

Dignes. me ditren he not estemordeix la fama del po-
 ble terrible he aduersa so contrariosa / .

. *Ditren.*

Sapias quel maior be del regne es que axo que mana luz
 senyor es forçar lo poble a sostenir he loar / .

. *Leitader.*

Hoc mas la pabor que forç loar lo senyor aquella pa-
 bor mataja los set enemichs / he aquell qui axo he dona
 na gloria de uera fauor / mes ame esser loar entos coratges
 del poble que ab sola deu forana / .

Atzen.

Moltes vegades he comunament la vera lahor cau en
hom humil he de barça ma / mes la falsa ma no cau sino en
hom poderos. aço que yo vull per força aboler lo poble /.

Leptuder.

Si el Rey vol coses leguades / o honestes no es qui vulla lo
contrari /.

Atzen.

Solament coses onestes son leguades al Rey ab tant ab
prechs demandes subieccions he suplicacions Regna /.

Leptuder.

La hon ha vergonya / ne deligencia de iusticia / ne sanc
tedat de vida ne fe. no es lo Regne segur ne estable /.

Atzen.

Santedat puebat he fe bens son de personas singu
lars peiuades he sino son profitoses als Reys lepen les
mar per lurs vies /.

Leptuder.

Après Atzen que peccat es nouze no solamet al mal
hor encara al mal germa /.

Atzen.

LEQUIDAT. cosn es fer anaquell tor quant
fer engerma es peccat he com en quin cu
m ha lepat Tiestes que no aja comes / qual
es lo peccat al qual aye perdonat la mullez me / ha,

.tolm.

totra peccant ab ella. Voldz me furre lo Regne he ab frau
 sen porta lo fempal del Imperi. ab frau ha trobada la casa.
Car sapies que en los alts asables de pelope fill de tan
 talus. Lo qual pelope son pare meu es vn molto diuin
 al qui va tot primer de tot lo bestiar gras he abundos he p
 tot lo sen cors pensa lana tota dme he detras aquell molto
 los feps nouells qui denallen de Tantalus van ab ceptis
 dauzats he lo possedor d'agst molto Regna lo dit Regne.
Lo dit Regnar molt Regneix la gran casa de pelope pa
 re meu. **C**ar la fortuna he enaco benauenturada la mia
 casa. **E** la dita sagrada bestia ha cet loch p sa pastura
 cet prats los quals tancha vna pedra separant lo dit
 loch ab la mar que de prob li esta. **A**quest sagvat molto sen
 porta. **T**iestes ensempe ab sa aimpada mullez mia la qu
 al pres del meu talem cometen api gran he abomina
 ble peccat. **D**ata proceix tot lo mal de nostra brega he
 guerra entre nosaltres. **T**iestes expellar he tremolos va
 vagabunt he hant p nostres Regnes. no es part en lo Reg
 ne que sia segura d'aguyts. **L**a mia mullez es corumpuda
 la fe del Imperi es lesa he aflaquida. la casa mia malalta
 he afeblida. los fills duprosos he la si son meus bde Tiestes
 noy ha cosn tan certa com es que tiestes morrenemich he
 aduersari capital. **Q** Atreu he de que estas api marane
 llat comença. **V**iste lo coratge de Tantalus mia he gu
 arda ton pare pelope. **A**queste eximplis son exercici
 de les mies mans. **E** donchs Atreu que tugues dignes p
 quina via ab quina manera he forma matore agst cap
 api malnat.

. Lestudex .

Quey cal tan gran consell he deliberacio ab vna lin
cada estopira pla bocha lepput enemich dela tua vida/.

. Altren .

Si pactes dela fi dela pena heyo vull la pena aqui
es mon esguart quel tiran mupza. lenger a cosa es en
mon regne maior pena vull yo//.

. Lestudex .

Enot mon pietat //.

. Altren .

No pietat si null temps habitist o entrist en la mia
casa parteix tenara / vinga aquella congregacio de
furies deles quals es capitana la furia dia Eranis
vinga aa / E vinga maguera furiosa ab flames flame
jants / no flameia asats lo men pits de furia molt az
dent ab maior malesa se complira //.

. Lestudex .

Q. Rabios he quina cosa nouella es aquella que esma
gines //.

. Altren .

No es imagine cosa qui tinga manera de dolor acostuma
da ne laquize maluestar al mon / ne pena que sia / car no
es cost en lo mon que sie bastant a punir tan gran peccat //.

. *Lestidez.*

E No es bastant la força /.

. *Atzen.*

Pochra cosa es /.

. *Lestidez.*

E s'hi bastant força /.

. *Atzen.*

E noma es poch ayo /.

. *Lestidez.*

L b quina sageta donchs o lanca se'a fundada agra
dolor he de quina arma usara la gra contra Tiestes /.

. *Atzen.*

L o Tiestes matex se'a lanca qui mataza simatex /.

. *Lestidez.*

S egons que veig maiors es aquest mal que yo nom pense /.

. *Atzen.*

V er dms / Sapies que un gran brogit espaventable fu
los meus pits giram he regiram henosé hon me stich
tot arripat la terra dela pregonesa del sen abis gita grans bro
gits / Lo dia ensere gita de grans trons espaventables / e tota
la casa gita grans crotis aye com si rompia tota he lotagi
nat se destie dels parets. los deus opmatges del meu pare
angrada la cara de Tetis. O deus que temets / fites fites
aquesta maluestar /.

^{per}
A

. lespeder .

treu que entens afez //

Nom se . *. A treu .* lomen Coratge que sent car blta
la sua manera acostumada he blta sostem
ens de natura umana es torbar nom se qe
tem liza requeren les mies mans pezeoses nom se aro
que es mas gran cosh es api seza / Coratge men comen
ca dignes es lo peccat de Tiestes dignes a treu en
guysa que p abdosos sin complida la maliciosa / odigia
ven les sius cases abominables / paridion he datius
dona la sua filla progues p mullez a tereu he de
trahia tereu corrompe filomena hermana de progues
he ptal que la dita filomena non pogues de callar tal
lah la lengua / E com la dita progues conegut a co
mata son prop fill he de tereu he donat amenyar
al pare he agst tereu fo de la casa de odusia / po a
treu atorch gran mal esfer a quest que pense mes ha
obra vendra maior cosh q aquesta atrobaza la dolor
O pare men Inspira coratge al teu fill / la mia muller
la qual ha forçada Tiestes germa es de la sua muller /
lo exempli de progues prop es la culpa he lo peccat
O tantalus come enpeny la mia ma ha agst mal
nat Tiestes cobios de sos fills ab gran desig he ab
singular gotig los espeza menyar les carns sius pro

pues beua/ be esta/ lo fet se aparella de ple/ Aquesta
manera de pena plan molt amí enfectant/ Donchs
dizen p que triga tant/ Ep que dizen ignoet apis
met entorn he tota la pmatge de la venianca ques
den fer se presenta als meus vells/ O coratge men he
quet tens he quet plamps ans de la hobra reb anda
cia fas la maior crueltat que pusquis he sera agsti
que Tiestes se menira sos fills //.

. *Lestuder.*

Eignes me dizen ab quins engams pendras ti
estes penses te quet pos los pens dins nostre llars
tot aquest regne te penemich //.

. *Dizen.*

No pora esser pres si primerament no vol pendre
ell espera los nostres regnes p aquesta esperança de lig
nar los homes se possen ala far del lami ques lanch
de jupiter sagera molt perillosa p aquesta esperança
se lanchen los homens a les menaces molt perilloses
del gorch he pregoneses de la mar he entren dins la
mar d'uptosa delibia hon nauilis fort pochys se sal
uen/ per aquesta esperança Tiestes venza amí qui son
jerna sen la qual cosa es lo maior mal que pot auer //.

. *Lestuder.*

Equilidara tanta fe de la pan que desimularas qui sera
aqui don tanta crehencia //.

240

. Ditzien .

La esperança inflamada es molt credul / lengeza
ment creu p los fills proprs personalment li treue
tre ma seguretat quel li dira que comell sia exellat
vagaros primar del regne que vulla squinar les
sues miseries he que vinga a regnar en lo regne de
argos del qual cobrara la nitat on s'emporeirara /
E si p ventura Tiestes es tan dur que no vulla hoje
nostres pregaries / mos fills nets sens he sos fills qui son gra
pos / he vint de greus mals facils he lingers de esser presos
per engany / he de vna part lo foros de sig mitigar / he
d'altra part lo treball dur de vintre enepili / he d'altra pa
rt la pobresa trista / p dur que sie tiestes lo foraria de ve
nir amí //.

. lespandez .

Sapies ditzien que l'ench temps ha fetes les miseries
totes / ja li son conuertides en natura //.

. Ditzien .

Molt esres en ton juhi Car esperiencia als mals creix
de dia en dia als miserables / Lengeza cosa es portar los
mals p algun temps mes sostenir p alguns dies roya es molt greu.

. lespandez .

Drech te ditzien molt trist he doloros que crechs al
tres ministres del teu consell / finalment he lengeza
los jousens o en los pijors manaments / p ventura tos fills
faran amí aco quels mostres en lutz onch tezma teu / Car
moltes vegades com la pena sobre aquell qui la tracta //.

.Atzen.

Com no fos al mon hom qui mostres les vies de lo pec-
cats he de la maluestar he del engan / lo desig del Regne
a mostaza he las temoz que mos fills sien mals. ayals
son nats / he la cosa que tu apelles dura aspra he creus tu
que es ferament dura he masta cruel p auentura Trepes
la p imaginada contra mi //

.Lestuder.

Quest frum que aparelles defer sabran tos fills Sa-
pies ditzen que la fe del secret no esta segura en ho-
mens tan ionens / per ventura depalaran los engas
que aparelles aton fare //

.Atzen.

Hom apren de callar p molts mals de la vida que
alli on es la clamor de molts mals apren hom de callar
he de aco amonestar a mos fills he aols manare //

.Lestuder.

Cupdes enganar tu aquells plos quals vols enganar
altra persona //

.Atzen.

Des valia que mos fills no sapien lo cum ne la col-
pa he com he quina necessitat es / me star mos fills en
mon peccat los odis se epercesquen es combaten entre
mi he mon jerma / O coratge meu mal fis si partiges
daa / Si perdones e atos fills p dones he aton
jerma / Comen fill digamenon ministre he tractador

del meu consell si quest sabra lo engan he Menalau fill
 meu acompanyara si gamenon / si aquesta venimca
 vull saber qui sera mon fill ver he no duptos cert eno
 cert / Car si aquests desuen he contradien ala guerra
 entre mi he mon ferma he no volen exequir los meus
 hodi / **E** si Tiestes onde / pare es lutz / p que p o bull
 que sien ministres he tractadors daquesta frau / Mas
 com la ora demorada he la paraula tremolosa continua
 ment manifesta molts secrets / he aquells qui fan contra
 lutz voluntat he ferdament alguna cosa comunamet
 manifesten he reuelen los consells / Mes val que mos
 fills no sapien mos secrets / mes solament sien tracta
 dors entre mi he mon fere Tiestes / **E**mpero tu esuder
 te secret lo fet que haurem comenat /

. lestudet .

E com aus amonestar de semblants coses tot
 tanque dins los pits de mon secret / se he temor / mes la
 fealtat otanta tot /

Segon capitol del segon acte en lo qual lo cosus
 parla dela fortuna superbiola :

E noble . **E**ntar aegos del linatge an
 rich qui deualla del Rey yuncos has embzades guer
 res he pres entre dos fermans / **O** Atren he Tiestes
 he quina firoz es aquesta que apius in flama los coratges

Volent la hun escampar he beure la sanchy del altre Conqui
 stant lo ceptu tial ab peccat he ab iniquitat / O cobeios de torres
 d'armes de guerres no saben en quin loch Jan lo tigne no fan
 tays habundancies de tiqueses No fa tays la vestidura de por
 pra No fa tays la corona d'aur que porta sus lo cap no fan
 tays les bigues del palau d'aurades he adinazades / tays es
 aquell qui ha de posada la pahor he la maliciosa del cor Jinch
 he cruel lo qual nos mou p Jmbino de senporia ne per fauor
 de poble sobros he tumultuos / lo qual poble he sa fauor no
 es ferma ne estable he no moua lo dit tays tot quant auz se
 cana en les parts occidentals ne lo tin dir p nom Tagus qui
 ha les menes dor de les quals clareja tota la gna / nel mou
 ran les habundoses messes ques leuen es baten en les eros
 delibria / E lo dit tays no tembra lo lamp qui cau l'el cel p
 uia obliqua o torta ne tembra lo vent apellar eurus qui co
 mou la mar terriblement / Ne tembra la mar adriana la qual
 sobrosament se infla he puia fins al cel ne tembra la llaia
 del canallez ne la pira espasa atorzada / Aquell es tays qui es
 posat en loch segur he tot quant te ins si no te p be sen sino les
 coses sobiranes aquelles Jutge essez sues / lo qual tays de firm
 cament he volenterosa al encontre de la mort sens tota te
 mor he pahor nes clama comi se mor / posat que los tays q
 tenen enreguen contra los pobles dits d'atos he aqles tays
 qui possegen la mar roia color de sanchy plena de pedres pre
 cioses / Aquelles tays qui tenen los regnes dins los monts
 de Cassia qui an en fauor l'ur les gens dits sermans
 posat que combaten contra aquell tays agi virtuos he aqles
 pobles qui gosen ab gran audacia apen en lo flum dir he

apellat denubi lo qual rebensi. l. p. fins. Els pobles
dits seres qui son amoblats p abundancia de vellores de
lana vinguesen contra lo dit lly nol mouren de sa vir-
tut bona pensa posere lo regne nox ha mestre cavallers
ne armes / ne lances / ne sagetes / les quals gita detras si
lo poble com fa apares que faga p conquestar
regne Car no es nestesari aturar les ciutats ab pedres
de giny qui tizen de molt luy / Rex es aquell qui notem-
res Dequest regne dona castu asi maxie estiga donchs
quis vulla enlo sobran gran ho estalo tremolos del pa-
lau real he ami soldat lo dolo l'epos. Estant yo enloch
baix he humil haia dolca delectacio en ma repostada o
gositat la mia edat pass sens brogit he ab vera tancu-
mitat he silenci la qual cosa no es tinguda p los cavallers
qui tostemps segueyen armes / Ecom los meus dies se-
ran passats sens brogit de clamosa ambicio mupra yo
aell hom humil he de baya ma, no sia hom al qual la
mort sia greu Insopitos he aquell qui es conegut p molts
dels mor que nos coneix car tant es ocupat en nego-
cis que no l'ha recordacio de si ne de la mort.

*La comença l'origen de on parlen nestes e son fill
philippenus.*

Tiestes.

Fill meu. yo mie dins ma recordacio les
dignitats cor de la mia patria he les abundans
riqueses de la ciutat d'argos que es maior cin-
tat del regne del meu pare la qual cosa es sobran be als
miserables expellats. Hoc enma es cosa plaent sol

tocar ab la ma la terra propia / Mire yo encara los deus
 de mon pare co es les ymagres que adorane / Empero si
 son deus nose car no man des del capilli ne dels altres
 infortunis / A dire aji matrie les coses sagrades dels
 ciclas gent qui tenen hun bull en lo front / Mire he
 veig que no es en lo mon tan bella ciutat com es la ciu
 tat d'argos / Trobar he los astadis o teres he mire per
 quins camins he dies yo estant en prosperitat anana
 en lo curio de mon pare portant la palma en la mih man
 decta he no follament la portu vna vegada ans motes
 A dire yo en quina forma en aqlls termens tot lo poble
 me exia azebre ab gran solepmitat exiam p semblant
 mon frare Taren / Mes tu Tiestes mes te val que torns
 atras he que fuges p los lochs siluestres he bostanges he
 valls espessos d'arbres he plaia semblant a les freres / he
 pus segur te sera que pasar anant mes te val car aci on
 esta claria la desplandor he bellest del figue en lo qual
 pot esser honrat / No es aquell loch que ab fals lum he res
 plandor te en falaga la vista he engana los vells mira he
 considera tu Tiestes ara qui est posat entre les coses qui son
 repesades apres he fort dures car entre aquelles fuy fort
 he alegre / Ara com yom gru a les coses prosperes he dol
 ces tot ranench en palor sobirana lo coratge se ferma he
 designa tornar lo pen atras lo cora tremola ab gran forza
 moch lo men ^{pen} amar molt son inclinat a tornar atras / ./.

Philistines.

Que es aco Mon pare esta tot es baleixit / nom se molt
 perzerosament grua la cara de si matrie he en fuyert / ./.

.Tiestes.

Com estes ho coratge nri sospes he per que gries o regnes
ton consel tan facilment en coses molt incertes / tu fies en
ton germa he en lo regne he tens tu los mals de aduersitat
los qua ha ja venuts / e son se amansits p longa costuma
he finge ales miseries he b pobres les quals son atut ben
ordenades he acostumades. Torna atuas les pergrades
ara com te es legit / gran ajuda es esser miserable destina
ra atumatiu de perill //.

.philistines.

Pre quina cosa fora atut tornar atuas dela terra
que no vista he per que tanques lo si atan grans
bens quer son aparellats / ton fuare drien post posar
la hira torna enta amistar he parteix ab tu la mitat
del regne he edifica p tu les cases enderrocades he re
stetueix atumatiu //.

.Tiestes.

Tum demanes dela causa dela temoz la qual po
nor no veig cosa en lo mon que deiga tembre. Empero
he gran patzor. Vull anar anant mes tot los cos he los
genolls me tremolen. hom porta lla en vull anar foram
mar abna part he son forat de anar al altra. dxi men
pren com ala nau la qual sen porta lo vent duna part
he d altra part la maroz //.

.philistines.

Prech te pare que sobres he venes tot quant te con

traste he emparca la pensa de amar auant Deiges
quantes honors quants premis te esperen/situ pare
vols regnar pots //.

.Tiestes.
A primarij puch morir p que yo menys spren en lo
Regne que mes promess endellesta //.

.philistines.
Doch mas gran es la potestat Real //.

.Tiestes.
Eo es tes almon qui res no desiga //.

.philistines.
Por has Jaquir lo Regne atos fills //.

.Tiestes.
Sapues mon fill que huy figure no reb dos senyors //.

.philistines.
Miserable es aquell que no creesser benaventurar.
com pot //.

.Tiestes.
Areu nini. les grans potestats plandy
an los noms falsos / car nos son aco que demostren
Debades tem hom les aduersitats / go es de soste
nir les / mentre yo fuy en renom de gran honor / null temps
fuy sens perhor / tostemps fuy entemorz de la espasa que yo

portuna al costat / O he com es bona cosa no fer enuig al home
del mon. Emençar segurament en casa humil / e baya / los
grans peccats no entren dins les cases petites he pobres
Segurament reeb hom la vianda en estreta he pobre tan
la / lo veri es begut en lauz / po dirh ara quina experencia /
Legida cosa es he molt bona preposar la mala fortuna
ala bona / La ciutat baya que no es posada en la sobi
rana part del mon no tremola / En la mia casa respolan
deix en la cuberta sobirana del taginat lo bozi blanch
he precios. No he canbeez qui defena lo men dormir que
nom desporten / No pestam ab multitud de nautis / Ne shi
dollar lo ventre importu ab trabaus de poble / ni en cap
qui pestena vltra sos terminis ho son colt he honrat ab en
sens he adoracions / La mia filua no es honrada ny pin
tada de ours de verges plens de flors he de violes / los smps
en la mia casa no fume axi com bany artificial no es
donat anu lo dia p dormir / ne la mia nit se despenen
molt beure. Vetlam fins aluz embriaguest / Exco nos
qui som en estament pobre no temem / La nostra casa
segura es de tota enueiga / gran repos es donat a les
coses poques he baves. Lo maior regne que puytha e
frez es poder effez sens regne /.

. Philistenes .

Si deus dona linperi nol au hom menysprear nil de thro
continuadament desigat / ton leema prega que regnes /.

. Tiestes .

Enco quell me prega ha temor gran sens tot diure aci
esta amagat algun engany /.

• *Philistinus.*

La pietat ques lunga / sol tornar al foch don ses parti
da / Ela amor justa repara les forces pdures /.

• *Tiestes.*

• *Q*iz mas tu que Atreu ama son ferma Tiestes / ans
cu la mar banyaria les escales que estan prob la tremu
toma he la ona sptosa de scilia co es lo flux de la mar
repostura he blars he fuyts epizan dins la mar duna
lona / he la nit estura daza lum api clara com lo dia / A
ns concordaran los fochs ab les aygues / la vida ab la
mort / he los vents faran pau amistar he concordia ab
la mar ans que Atreu amas Tiestes /.

• *Philistinus.*

• *E*quina fran temps tu /.

• *Tiestes.*

• *C*om quina / tota fran tempo / he quina manera qui
na mesura posdre ala mia temor / se dezet q Atreu
tant pot quant es lo seu hodi he pra /.

• *Philistinus.*

Que pot fer Atreu en la tua persona /.

• *Tiestes.*

No he tremor ami Vosaltres me seu tembre Atreu /.

• *Philistinus.*

He ra com no es de tornar atras allegues temor / com

es pres te ve la terroz / tant es voler fogir als mals qui
es al mig daquells anem anem anant noy ha altre
remedi sino procelhiz enlocami que nem comegat /.

Tiestes.

Jo mos fills vos seguesch nous man nosh mra la culpa /.

.philistenes.

Deus hi veiga he mize nostra bona Intencio / De a
uant pare no duptes ne tremols /.

*Segon Capítol del reg acre on parlen titien
he Tiestes / E primer Atran i.*

An fe la bestia. feia lau enlo lac
presn he tancada / Nosol es pres lo pare ans
abell tota sa generacio odiosa / la los oys se
giren es regnen enloch cert Tiestes es vengut en no
stres mans vengut hi es / he pres no puch retenir lomen
coratge / la mia dolor nos pot refrenar api com lo podench
ca de casa lo qual com cerca lo porch lo qual tenen ligat
ab corda longa he ab lo morro p terra ceique les sendes co
de luy sent lo porch ab lonas odorant va de ca he dlla
acostes al loch he com la cassa hes prob treballa que sie
destinuat del ligam he ab gemitys apella lo senyor qui
mash triga he estapa al quil vol retenir / Per semblat
la mia pra com flameia de sanch demon fuare Tiestes
nos pot regir ne cobrir he posar ques amag la mia pra

prech te dirien que mires ton herma he veiges con es de
mudat en la cara com la flota dels caybells h sobre la fac
com tela barba leiga en mi confia he posa sa appanca /
Vona cosa es quels germas se veigen / E trestes dema
te quem abraços passen daqui anant totes nostres pres
entre tu he mi haiga amor api com som vna sanch A
quest dia sia dedicat he pui p tostemps a hobre de pu
tar natural he parental / tots los hodi d apnages cap
quen de nostres coratges /.

Diepes .

LOS CRIMS. quem son imposats poria
he denia purgar si tu no fosses api piadors mes
po dirien atorch he conech que pol he coms tots
los crims que tu as cregut de mi / La tua pietat ha feta
la mia causa sobiranament cruel he maluada. Car tant
com tu mostres mes la tua pietat / tant apare maior la
mia iniquitat / Sens tot duple mal mizeric es aqt qui
ha tan bon germa com tu est appar esser peccador. Lagre
mes ha son nessesbras / Tu dirien vens ami que humil
ment suplich atu. Aquestes mans postrades danat los
teus pens teliquen que sia deposada tota gra he tot hodi
se partestha del coratge herma car meu pren en resnes
de fialtar aqueste fills meus innocents /.

Arren .

LEU. TARS. los mans dels meus ge
nolls drecut he pren los meus abraçaments
E vos altres nebots meus homens iouens qui

son sustentacio dels vells abraçats he besats me posats les
mans en lo meu coll / En fare meu despullar la pobre hemi
serable vedura / perdona nostres vells qui reben despla
er en veure tu api veure / Heb vedures belles he ben or
nades semblants dels mics he ab gran goig he alegria reb
la meytat del Imperi / La maior labor que y opuch aconse
guir es, ferre al ferma flach he pobre la bella honor del Reg
ne / Car hauer Regne cans he fortuna es / mas donar lo es
gran virtut de pensa //

Questes .

Deus ten retu bon guardo car fare dels meurs que as en
fer amistança hem misericordia / Lo meu estament api mi
serable no mereix portar corona dor he les mans infortuna
des no duen portar ceptre / Ami cone de amagar me en mig
del poble //

Alcen .

Mo ages ansia de apo car aquest Regne es sufficient he
bastant a rebre dos Reys //

Questes .

Car ferma que pobe creu que ago al tu es meu //

Alcen .

Com he quies qui diga dno als dons de fortuna ha
bundosh //

Questes .

Experiencia amosta he com minuen finalment los
dons tan habundosh //

Alzen.
Querra he no vola tu que po age plaez he gloria dela
 tua honor. La tua gloria ha es ordinada / resta la mia honor
 dela tua gloria. //

Tiestes.
Lo pus cert consell que po pusta auez es menys pora
 regne he senporia. //

Alzen.
Espies Tiestes que po legare la mia part del Regne si
 tu no prens la tua. //

Tiestes.
Pus api hoools po reblonem del Regne he portare
 la honor que tum enregus. //

Alzen.
Les armes edret del Regne seruiran atu he ami porta
 donchs la corona Real agram honor tua hermia. E po
 hure afz sacrifici he granes nden p l'aho daquesta gran
 concordia refermada. //

De Tiestes.
Tercer Capítol del Regne act enle qual se tracta
 com anuen los cantors marauellant se dela gran pietat.

De Tiestes.
Ovi pot. Creuze tan gran marauella que
 aquell api dur he amarch se he terrible. Tiestes
 qui no podia regir la sua pensa ne ses passions
 vehent lo seu serma si es habit estant fora de si mateix he
 he refienat dela pra tant fortment concebuda / no ha vir

tut ne forca maior ques la vera pietat / les bregues forns
entre gentes que no an parentest / duren / L'amor vera per
tostemps rete hete he liga los qui son de una sang / la hira
qui es continuada ab grans he radignas causes / tota gra
cia he amor de gent forna promou guerra com les gens
honren lanafil qui cria / armes / armes / una espasa respta
deix deca he altra d'alla / les quals mou he comen l'omage
qui es deu tales batallas. he ara fitor lom furios ab
colps perullosos. Car es asedgant de benze sang humana
na nouellament estampada / Mes la pietat vene he a
torne les armes / he porta los homens apan ab les mas
pintes qui la pau molt auoruen / Quin den es aquell
qui tan gran brogir de guerra he de pra ha portar sop
tostament atant repos. Car ara p la ciutat de atzen
dita micenas ses feta cuda que tot hom piga armes
per la batalla civil qui es entre dos sermans / de que les
mares totes alterades retenen lurs fills que noy wagen /
La mulier ha gran pabor del seu marit qui ses armar.
Car uehen que la passu nouellada dins la banya / p sobres
de lonch temps de pau / no vol exir del seu fons sens difi
cultat / la hui en la dita guerra renouella los murs q son
cayguts. Laltre establay he adoba les torres guastades
he somogudes he tancha les portes dela ciutat ab forts
cadenes de ferre / Laltre tot espordit enuie he crema
ue tega he pi / he vetlanen tota la nit ab gran rorgoipa
peior es la batalla / la temoz dela batalla he veig ara que
les menas de les cruels armes / la callen he tenen silenci /
Ja calla lo murmur de les trompetes / Ja reposa lo so /

ferreny dels marils / La pau benauenturada soposadmet
 es tornada en la ciutat de Aten / hon apí com la mar
 alta e somoguda fer les pmatgens de nombre qui estan
 sobre la mar alta dita brucó / E com lo vent dir s'illa
 resona les ones batent se la dona ab l'altra feren les
 concavitats de la mar / Saluors aquells qui naneguen
 temen queno fizen en les roques / E aquell vent austral
 nos veiga la fustia nauili he nola meta al fons / E lo
 cruel polifemus esta en la rocha de mongibell hon per
 tostemps ha gran brogit he aternals ples coes que hi son
 per que continuada palhor que nol ofeguen les ones qui
 de prob li passen / he laertes qui son pare de blipes he har
 p flegue una petita ylla p que son molt pobre / lo amia
 gran paor de la dita ylla apellada vrigua tremolana /
 mes s'ls vents pden lurs foras he cessa luz gran tem
 pestat llavors la mar reposa dorm pus suaumet que
 vn estany / E la mar que temia trauestre les altres mars
 tantost que s'ela lo vent molt fort he tempestuos baya
 la vela he los mariners demallen en lesquif he van deca
 he della deportant se veent los peipos jugue ab ells
 comptar he mirant los alir bell plaer / he no fan en
 aquell mateix loch hon regnat la tempestat del vent
 les Cyclades qui son / L'emij ylles temen la mar com
 senten si esser somoguda / no ha fort al mon que sia molt
 longa dolor he de l'latiu fa loch al altre E mpo lo dir
 es molt pus ben / una leugera hora muda les costes iusa
 nes he les fa sobrianes / Aquell qui possa coronas en los
 caps dels altres / lo qual les gentes tremoloses adoren ab

genolls fijos entera Almanament del qual an donat
terme he fi ales guerras / Los de media los de India / los de
dacia qui combaten contra los paços ab gent acanall / A
quest api poderos te lo ceptre ple de por he de congoza he
aquest matie api temeros posee les riqueces aqui ho
beeie tot lo mon. Enpo tem he atenuit los cassos he for
tunes que son la pus instable cosa del mon he tem lo tps
qui de sa natura es molt duptos. //

Vosaltres. als quals lo fegidor de la
mar he de la terra ha donat gran dret sobre la
mort he sobre la vida. Car en vostra ma esta
deponer los esguarts vostres qui son inflats he super
biosos en tot quant lo menoz daquells qui son sotmesos
tem de vosaltres. lo senyor sobra vos menam qui es maior
he pus poderos es aquell al qual lo dia vinent heguent ha
vist hom alt he superbiós aquel matie en lo dia qu fuig
as vist miserable e aterra no confiu hom del mon mas en
en les coses prosperes / no sia quid de sepez en venir en mi
lloz estament p gran decayment que aiga fer. Car cloto q
es deessa de fortuna mescla les aduersitats ab les prosperitats
he veda he empaten estar la fortuna en un estat tot fit
es dona roda no es qui haia por si los deus tan favorables q
pustha prometre asi matie lo dia estavenidor. Vens a
quell qui los nostres bens de fortuna soprosament gira
he regira. //

Ací comença lo quart acte en lo qual parlen lo corus he lo misfagez qui denuncia la mort dels fills de Zuestes he primer lo misfagez : //

Hls. qui sera aquell quin porta en lo mon sospitosament enbollicunt medins don nuuol estur he tenebres ental forma que yono veiga tan gran malhestat. O cas de pelopo he de tan talus molt en vergonçada. //

. Corus .

Oigues misfagez quines nouelles portes. //

. Misfagez .

Quina es aquesta regio de terres prob los pobles dits Spectans dela qual son exits dos feras ays cruels co ditzen he Zuestes. Seria p ventura o merns aquesta mala terra la qual pren dues parties dela mar. Seria p ventura la terra dita Istria ala qual fogint los alans pobles ay anomenats poblaren la dita terra. Seria la terra dita Irtania la qual esta sots lo neus de mongibell. E p ventura seria la terra de Rehia los habitants dela qual menja dela carn dels homens he beuen lur sang. //

. Corus .

Parla he manifestans quines aquest loch si per ventura aquesta nostra Ciutat es participant en atgu crim orrible he cruel reuelans quin mal es aquest. //

• Misatge •

Sil meu coratge se pot huy porch reposar / sil meu cor dur
etot est pot recobrar / queu com de fora dir vos he queu co
d'ac que de manau / E la mia enra se manifesta la ymatge
e d'un fet molt haboninable. O cruels tempestats portats
vos ne am / portau me al loch on sen va lo dia / que's porteg
del mon. //

• Cors •

Los nostres coratges tenus molt juncats he d'uptos / mos
trans que es ac que ayi auo zeig / Manifestans qui es lo
actor daquesti cos / Diques nos al menys qual es de
des jermans. //

• Misatge •

En la sobirana altesa de pelopo qui lig
na apres de Tantalus es situada una casa
la qual mira al mig jorn / E la una part dela
dita casa es egual ala dita altitut del mont qui esta sobre
la ciutat dela qual casa giren bombardes pedres de grups
he bugols contra lo poble / Inobediunt he rebelle als fets
he esplandix en lo dit loch una s'ila que reb gran multi
tud de poble / he lo taginat de dit palau est sobre colones
molt excellentes / Totes les bigues son danzades he atzura
des / Apres aquestes coses manifestes atot lo poble ha al
tra casa molt richa he molt e spayosa he secreta en la part
justa dela qual ha un apartament feal secret en una
vall prob la qual ha un bostatge antich lo qual apartament
esta prob de un desert he forest / E ac es a situat en mig
dela dita habitacio he no es arbre en lo dit loch que age ra
mes pla'sens ne alegres / les quals se coltiue es conzen hon

/ hia mpos /

hia temps apres des he belloters / Tota la silua es obscura so
 bre la qual esta un foure molt antich lo qual es pus alt
 que tota la silua En lo qual loch solen adunir los del
 regne de Tantalus alli solen demanar certament e ali
 da deles costes molt durosos he alli penjen les ppenalles
 mei com son tronpetes carretes teneades les despullles
 dela mar mizton alli penjen les rodes dels carros qui
 anien flach sonament he penjen hi totes deuersitats
 de armes ordonades abatalles / En lo dit loch pelope
 clona he firma la Diara he mitra que portana sa mare
 que son de frigia en aquell mateix loch penyanen les de
 spulles dels enemichs / les vestimentes penyades ab ombres
 dels arbres / Sots la ombra de dit arbre esta una font molt
 trista he negra perzerosa prob d'un espanye laigua dels qua
 ls beuen los deus / Es fama quels deus cruels gemenquen
 tota la nit en lo dit loch he resona tota la silua apres q son
 desligats he soltades les cadenes dels deus infernals he los
 deus dels morts giren grans dolaments / Allí es mostrat tot
 quant es paordir lull de deuee Allí es oyda adas en adas
 Un la trompa antiga dels morts la qual ye dels seus sepul
 cres / En lo dit loch se mostren maiors terribilitats en la
 nit car tota la silua sol resplandir ab maior flama he les
 bigues pus altes flamen senz foch Cerberus cha del In
 fern qui ha tres ordens de deus / mugix en lo dit loch lo
 dia ab la sua claredat / noy foragira la por / car tant es lo
 bostatge esten que noy entra la lum del dia / Lo dit loch
 del bostatge ha mit propa he la supersticio es es lo adu
 nar he les invocacions del Infern son en lo mig dia car

en aquella hora que allí es molt estuz don les terribilitats
 infernals / Daquell loch son donades respostes certes ab un
 gran so de ven terrible he proceye del loch molt amagat en
 lantzada del bofatge / Tot aquell bofatge crida mugie
 ab ven de uinal / En lo qual loch a lo foras dizen fench
 entrat mena ab si los fills de son serma / Ahen ornar he
 encortinar los altres dels sacrificis / Qui pora digna
 ment parlar la següent matría / Liga les mas de pue
 bots louenells d'atras / pasals sobre el cap una garlanda
 de porpra dolorosa noy fallen pñims noy fall la licor
 sagrada de bache deu del vi / A qui foren los farines
 fetes he compostes de sal farina he aygua les quals se
 estampen sobre lo cap daquell qui maten en lo sacrifici
 ci / Si ho reb ab passiencia es senyal quel sacrifici es
 bo si impasientment es mal / En la mort de durs fills
 de trestes en lo sacrifici es tot orde sermat p tal q tan
 gran maluestat nos faga sens serimonia. //

. **Corus.**

Dignes nos qui posa la sua ma a pendre lo coltell
 per fer la dita mort. //

. **Ardisatger.**

Aplas. que dizen son sacerdot he ell ma
 teye contra lo dictat he contra mortal he cruel
 la sua oracio fench molt enfuzada he abo
 minable / Aquest mateye dizen o dona los altres
 ell mateye liga he contraeta los nebots ignocants pren

lo colrell no defall cosa al mon pertanyent al dit sacri-
fici / Lo hostatge tuemola de tan gran malnestar tota
la casa vaguia p los fonaments ques mogueren / Dup
tant la dita casa aquina part enruia lo sol fegi cozent
alponent ensi matix tor obtenebrat foren gents vins
en los focs dels sacrificis offerts al deu batus / La corona
de ditren li enygue del cap sis begades / Les pmarres de
vori qui son en lo temple se prengueren a plorar / Totes
firedats qui son dins lo temple mogueren tots quant
eren presents en lo dit sacrifici / E ditren esta Immobile
he abla sua gran crueltat pamozeix los deus qui li me-
nasen / Adonchs postposton tota triga acostas als altres
mira ala port dreta he ala sinestra semblant ala fera
bestia dita Tigris en la selua afamejada Inerta hon
morda / gira los capals abla bocha oberta adas dca adas
los regna dells he retela fam duptosa / Digi matix lo
cruel ditren mira los caps de sos rebots qui obcegan ab
temoz he dupta qual matara pmez on comencara la
sua furor / A pres que har mort lo pmez no dupta
qual mataria apres daquell Solament cogita quin
ord tendria en lo dit sacrifici //

Corus

Dignes qual espedega primer dels sis lemans //

A Disatge

Lo pmez loch ha ditren es dedicat ho equata pietat de
oncle lo pmez sacrifici fench de tatalus fill pmez de Tiespes //

. Corus .

E sabues dir lo dit l'one ab quin coratge he ab quin es
guart de enra sostench la mort. //

. Misatge .

Apres quel dit Tantalus estech en sa virtut molt
constantment he no volch offerir pregaris al oncle in
fructuosament he aquell cruel ditzen mes li lo coltell dis
la gola he premet lo coltell mes altra ma al coltell he com
heut tret lo coltell de la nafra estech d'apens lo cors mort e
com fos d'upte de qual part canvia l'angas ala part del
oncle / Tantost pres altra nebot apellat philipenes mo
lt cruel mer a costal algerma qui era mort he levat lo
cap de les espatles / lo tronch can en la terra he lo cap ab
una singular murmuracio corregue p' un espay de cami. //

. Corus .

Que fen ditzen apres daquests dos morts per dona
als altres infants o ajusta mal a mal. //

. Misatge .

Dets vosaltres que lo leho coronat qui habita en ar
minia qui es virtuos en molta bestia que mate / esta
sobre lo solch del bestiar he sobre los estables de les grans
besties te la bocha tota sangonosa / he com una gitada
la fam no deposta encara les pres ans oprem los toros
ades en ades lla menara als vedells ab la dent la l'asha
p' sobre de menjar / Per semblant forma ditzen es fet
cruel he inflat p' gra he tinent lo coltell d'untar he en

surzat ab omnes morte / la duxtant en qui denia pass
 ar la sua ma apres daco com arch mort philistinus /
 mes lassasa en lo cors del con dels infants pasul de
 part apart he pres lo ples espantes he lassasa isque
 per lo ventre / Can de bocha dents lo dit infant he
 ha pagat lo foch del sacrifici ab la sua propa sang
 mort dela nafra tan cruel. //

. **Corus.**

Cruel maluestat. //

. **Adisatges.**

Ago havers en habominacio / maior mal he ha. //

. **Corus.**

Contra reeb natura maior crueltat. //

. **Adisatges.**

E pensan que aqueste sin la fi dela Iniquitat / pus al
 estalo ha de aquest. //

. **Corus.**

Que ha pogut fer mes supbentica hauiá girats los corsos
 ales besties feres quels desuibrone / o als cremats al foch. //

. **Adisatges.**

I A los. haques cremats / la plagues aden

que los corsos dels morts no fossen soterrats sus latera ne
fossin cremats al foc; mes que fossen donats p vianda ales
besties he no als homes. Donar los ameniar ales besties so
plici e pena era. O plagues adu que lo pare los agus en
tegies los corsos gitats ales besties he ferams. O peccat qui
no fench trobat en lo mon ay terrible ne credible ni sera
aptes daquest maior. Pren atzen los corsos he obrils
per mug. Ven les entrames que tremolen estant los
pits vus espiren he respiren les venes he lo cor espao dir
encara salta. En aquell cuil atzen tract he contracte les
venes he entrames dels corsos he aqui mira los fets de
les coses estenendores he les respostes dels deus he desit
ga de veure les venes de les entrames encara cetera. En
les quals ha trobat ley de sacrifici les. Apres daco segui
ramet he molt estudiant apozella vianda la qual dona
ason jerma asopar. Car tropia los corsos en moltes parts
los costats ne van en vna part los braços en altra. Les
capes romanen d'altra part he trauue los ossos. Solamēt
los caps he les cares romanen entegres ables mas q foren
senyal he fe de la prometenca que atzen feu ason jerma
Posta atzen les entrames endimersos apts de ferro he pin
len al foc on son postats com senten la gran ardoz. Les
altres entrames gira en vna caldera d'aygua plena a
la qual dona gran foc bullent gira les entrames de la
caldera p mostuar la enor que amia del gran peccat. Com la
dita vianda fench postada al foc he tornada he retornada
dues he tres vegades. Lo finge p res no podia coure. Cuden
les entrames en los apts. Lo finge pila he no podien dir

se gemegauen los corsos morts / o les flames del foch / Lo
 foch negre api com a pega ne va tot en fum he lo dit fum
 trist he greu vassen he conuertisse en nuvol negre / hi
 se daqui p' amiti tot he l'auis en alt he vimple lacrima de vn nu
 uol leu he abominable. Quan e com es pacient / O sol lumí nos
 jasseis que tu sis figit detras veig que tu estant en lo cel en
 hora del mig jorn en aquella hora zompist lo dia e portest
 prestament la nit en lo mig jorn fench au occidant / La bi
 anda es portada a dies pare Infortunat trocia los az
 sos de sos fills props he mena las carns ab la sua boria mi
 serable Espi en la en la taula ab los cabells ben penitents
 ab lo cap salpistat daigua ros se man la corona de la
 terra beuse la sang de sos fills Emoltes vegades la bi
 anda se paraua en la gola eno podia passar. O dies
 en los tens mals nox ha sino vn be ro es que ignores co que
 menges mas tost ho sabras / posar quid sol torna a tras
 tancar lo peccat greu ab tenebres novelles he faga lo temps
 alienat he estranyat als altres temps en la nit nos es tre
 mes he procepció del orient / Empo encara resta abeure
 mes fins tots mals sien manifestats. //

*Segon capitol del quart acte en lo qual lo corus se
 marauella de la turbació ha mutació que es feta en los
 cels per aquest cam tan gran he greu i...*

O Sol *part.* dels cels he de les terres ala pre
 sença del qual fuy tota la bellesa de la nit estura
 he dignes on gires lo teu carro en mig del sol per
 lo dia / O sol benaventurat he per quens tots ton bel esguar

encara lo vespre qui es misarçes de la hora serena no ha a
pellar les planetes he estels de la nit. Encara lo esperus
qui es estela qui aparax ans de la nit no aua manat de
pligr los carros del sol. Encara la botzina no aua so
nat lo trezer senyal de la nit (marauellanes lo lanzador
com se cunya ays la hora del sopar ans quels bons sien
viats. Diques me sol qui ha fer mudar lo mouimet del
al. quina es la causa que ays as mudar los teus camallo
del seu camí ays segre he cur. Per ventura seria vbert
lo carcer infernal. he los sagmes qui son vençuts una vegada
temen o asagen donar batalla als deus. E per ventura chi
cins nafiar en los pus p los voltors qui li mengen lo cor. he
nonella les sius pres he si Trepo qui teobre si lo mur de siñlia
dit mongibell se auia destregat la dim muntanya. E per
ventura si seria aparellada via he carrera o estela fins al
al posant una montanya sobre altra p combatre als deus.
E per ventura lo mont qui es enthesalia dit p nom pelion
o ossa seria reparat p fer guerra als deus. Les costumes de
occe de natura antiga nox hauna orient ne occident. Lo ca
uall del sol qui corre vers les parts orientals acostumat
de linzar los fiens als deus. he l'alba mare del ros qui ve
ab la pmeza lum esta fora de simatiga do ven p vertir
los lums del seu regne. no sab lenar los carro huyats ne
sab acubucar en la mar los cabells del coll als camalls
o les peras. los quals camalls fumen p sobre de ardoz
he sius fumants. Lo dit sol en nouell hospital no acostu
mat. he l'alba co es en occident he frezir les tenebras
ans que la nit si aparellada. no succepen ays del dia

les esteles he lo cel no resplandix p'estela que en ell apa-
 rega / La luna gren plena d'umor no digereix les ombres
 amuntant la s'urcedat de la nit / Mas quina cosa es aquesta
 ja fas la nit tremolen los coratges ferits ab gran palhor
 que tot lo mon no s'obise p'rogna que sia fadada al no
 just he que preme los dents als homes lo ha
 bominable es la confusio general del mon / por es que
 natura no amaga les terres la mar les esteles qui pinten
 lo cel estelar Lo caput dels planetes es lo sol q' porta
 los sigells ab la sua eternal falla / o cici / no daria defecia
 entre esta he autumna / he la luna ques posa danar les
 flames del sol no troba la temoz de la nit / ni sobra los
 fiens del sol quies son fiare corer p' lo pus breu camiu s'ora
 via turma / he axi tota la turma o congregacio dels deus
 sen pra mestrada he confusio he lo s'odiari
 quies correja plena dels signes en lo cel pus clar que les
 esteles / lo qual departeix les zones del grant he moue
 se p' l'ouchs anys verra les esteles comre lo signe quien
 coma no sen la primavera dona la vela al vent dirge
 fiens quies vent del occident s'opostimer coma en les
 zones p' les quals sen porta vna donzella dita Elles
 palhoruga / Car fudus he Elles fogint als agnyats de
 lur madastre metre se en vna nau dins la qual era
 pintar lo signe daries fudus en la gran tempesta es
 capa aquest entza he Elles nega / Lo signe de taur
 lo qual ab cor bell he resplandent porta en lo front set
 esteles dits yades / Tura ab si lo signe de geminis qui

son freres co es pollux he castor ensempe ab los brazos
toros del signe cancer / loles qui flamma tot p singular
flama de ardor qui es en lo cel lo qual fouch mort per
Ercules canza altra vegada del cel / Lo signe de bgo can
za en les terras les quals de lenquida he les
pestes del signe de lbor canza molt sustant he portant
m ab si de E turpio molt dur el signe vell he antich
que lath ab cordes de mini ab fletres empenades co canza
rompuda la corda pda les singes / Lo capricorn fiet
he gelat portant lo guen peros canza he trencada la tua
ceta / E ab tu signe de pistris canza los dantes signes del
cel lo golf de la mar acubstara he amagara totes mo
strositats he admiratines coses que null temps fore
bampades ab aygua de la mar he aquestes coses son les
estes postas prob la tremutana he la serpent ale
negosa qui departix la orda maior ab la menor amane
za de un flum he la orda menor es ajustada ab lo dra
ch fieda com lo gel enduregat / E lo guardia e regidor
del sen carro duricho flane canza npi co acosa instable
Can tot lo mon se abistra / Enosaltres si nosom dignes
detan poble quant muncha fo lomo girant he regirant
la poleguera nos premia ms acubstara / Ennosaltres
es prenguda la edat vltima de reza o nos lassas endura
port he fortuna creata // Omiserables hon mui perdut
lo sol el auem foragunt denosaltres / Vagen sen les que
rimonies / portup ten daci tremolosa pavor he themou
massa es cobers de vira aquell qui no vol morir tot
lo mon perunt ab ell. //

*Ara comença lo primer capitol del sinque acte on se
tracta com Tiestes son apellat al conuít en lo qual
los fills li foren donats he loferts per vianda. . .*

Ara tinen. . .
Ara tinen. . . veig equal ab les esteles he sobre
 tot hom he son tan alt que ab lo cap toque lo
 sobiran cel. Ara tinch yo tota la belleça del reg-
 ne. Ara tinch la cadira de mon pare. Luy aqlls qui estan
 sobre los als nols me cal pregar. Car tota la mia voluntat
 es complida. he esta sadoll so. Ja he satisfet sufficientment
 mi. Mes pque ne assats pre he complire lo pare dels cor-
 sos de sos fills. / he p tal que la vergonya nom contrast
 la lum del dia se nes partida. Espateat tu mentre lo
 cel te apella. he la pogues yo retenir los deus qui fugen
 he portar los forçadament p tal que mirasen la venjan-
 ca. que yo fare en la vianda del sopar. Vull quel pare
 dels veiga q q amics placent he veiga los caps de sos
 fills. / vehent ho ab lum api resplandent com lo dia. **O**
 Tiestes manifestare les tenebres de la tua miseria sots
 les quals tenebres estan amagats tots mals. Tiestes
 qui est p mi conuítat masha lous recolrat sobre la tau-
 la ab cara placent he alegre. no es encara terminat lo
 menjar el beure espera maior he pus ardent bi tants
 mals obs he nessesmi que Tiestes los veiga. Car si era
 embuach / o no auia tanta dolor ho no venia sufficient-
 ment sos mals. **A** donchs vostres familiars de la mia
 casa obrus he les portes del temple dins lo cap son los

caps dels fills de Tiestes manifestes la casa hon ses feta
la gran festa / gran pler anze veure quina color seza en la
cora de Tiestes com veura los caps de sos fills estropats
he quines paraules girara de si la pmeza dolor he si per
dra la paraula he com se alegrara los nros pobres de
sopitos admirand / Hor encara miraze com ne trametra
lo seu espiit p pobres de dolor / aquestes son los fruyts de la
mia hobza co es veure mon ferma mort he de tot misfable
he pfer loben ist he afortunat sopitosment se obren les
portes sienh en aglt moment portats danar los caps dels
fills / tot lo palau sie ple de lums enguist que li sia pre
sentat danar tot quant li pot creper la miseria / Veiatz
Tiestes vestit de porpra ornada d'aur com esta resolhit
sobre la taula abeurat de vi se deins lo cap la ma esquex
za costa de un sobiran Rey senyor dels Empadors / Ultra
mon desig he fet assats co que he fet que nra mastegada
Tiestes tragades he menades les carns de sos fills / una
gran copa d'aur plena de sanch de sos fills mestlada ab
vi li porten / e la si la bega tota non leix una gota / La
dita sanch sia tenyida ab la color del vi enguist que no
conega la sanch lo qual anorria de beure / Ab aquesta
copa plena de sanch de sos fills car la mia sanch agueza
beguda si pogues // Veiatz marauella aquest Tiestes
alegre he jocos la vol apellar los ministres que sonen he
facen gran festa he tant es alegre que no pot retinir las
sia pensa que no deman tot quant li ve ason de sig. //

Segon capitol del llinquen acte hon seranta lo gran go
ig que mostraue he auia Tiestes per rahó del regne que
li era estat restituyt p atun lerman sen :...

Tiestes.

Obits. afluquis per loch mal de posats
les cures he ansies superflues / fua la la pahor
fua la la tusta pobresa compayona del tust
epiti / fua la vergonya de les grans afflictions / mes den
hom guardar don cau hom que del loch on cau / car tant
es pus fort lo de cayment com es pus alt lo graho del qu
al hom cau / mes val firmar lo pen en pla en loch baix
he segur que cauze del sobran graho / gran cosnes en
la habundancia dels mals sostenir los carechs del Regne
he atzarar en alguna part sua sos
tenirho en paciencia sens desesperar no hauey pas
encia en la dolor. **E**posho que pda lo Regne no deu morir
per sobres de dolor he lom qui es viciós he pseguyr pbe
que sia de barba ma no deu sostenir ne portar los vergoy
osos carechs de fortuna ne deu esser anol hom he viciós
Mas tu Tiestes fora gita de tu los fets tenebrosos ptes
de aduersitats / postposh totes les ansies he cogitacions
dels temps misfables / gra la cura a les coses pla sent
bones he alegres / he gita del teu coratge les miseries an
tigues / don vici es q singularment los misfables cau mill
temps en coses prestes ne alegres torna ala benaument
rada fortuna. **E**mpo aquells qui son espas afegits
en lo temps passat nos poden alegrar be del be esdeuenidor

he quina costi est tu qui apim reuokes del meu goig he
nom promets de celebrar aquest dia de festa solemni al
grament he pagada he p quem fas plorar com noy aya can
sa de dolor / he quin veda de ornar lo meu cap ab papel
let de roses he violes / po veig que sobu lo meu cap ha ben
den roses dela pmanera / Donchs quin veda que no
porte po aco ensenyal de goig he consolacio los meus ca
bells salpistrats ab sinamomo quies especia molt fra
gant he odoriferant selon dicente alts pmanera de
una oupilacio tote herte q es senyal de gran oroz / bu
lla po / o no vulla les lagrimas amaneza de plua man
dels meus vells / En mig de les mies paraules se meste
gomechs lo plor he la tristoz anen les lagrimas acostu
mades als misfables / el plor quam es sobra n delir / gran
plac trop po en fer que amonies misfables / E gran de
sig he voluntat me ve de que par he rompre les vestidu
res de porpra sumptuosas he kals he plac me ve de
gran grans crite he vduillats / La pensa profetiza del
mal sen esteuenidor / tremet plors he gomechs / Los
navegadors la noia an gran tempestat consente venas la
mar se infla ho tu foll diestes he quins brogis quins
esguarts fens he tems presta aton lerna se credula
he pasadura / no ha causa ni raho co que tems / O massa
tort o temps / Si p llas que po no vull esser miserable
mas los meus vells estampen plors he lagrimas aco no
den esser luy de raho / car es dolor / o por / he lo gran
delir he plac porta ab si lagrimas habundoses. //

*Aquí comença lo sileacte dela present Tragedia on
 s'acta en quina manera dizen s' presentaz. a
 Tiestes los caps de los propis fills menjant Tiestes
 en lo començar he parlen dizen he Tiestes he primer*

. Dizen .

Tiestes. Car celebrem tu epo aquest dia
 dela gran festa ab pan he ab gran consenti-
 ment / Tiestes dizen quit asegura lo cepte
 he qui ligara he fermara la pan ab segura faltar. //

. Tiestes .

*Jo he gran habundancia de viandas he de vi molt pre-
 cios aquesta acomillacio pot creper lo delit ell creperia
 si po ania aquest goig he alguna ensep ab mos fills. //*

. Dizen .

Pages ferma crehenca aci son p abraçar luz pare
 aci son / aci seran not sera tolt part ni quart de tos
 fills / esperes venir luz fas yo lat mostrare he tot te sa-
 dollara he complere dela multitud de tos fills no temes
 car tu ten venzas radollar / sapies que tos fills ensep
 ab los meus menjen alegrament he pagada en la taula
 dels homes loians mes apellats seran he venzan da-
 nant la tua presència. //

. Tiestes .

Sapies fare que yo reheb la vianda quem dones

en loten conuit als deus paternals amichs son oferts, los
vins en potja enutitat he après los ben hom ins que es
aco que vull benze he la man dreta nom vol hobelitz/co
mes va pus se agrenia / arostem lo vi ala bocha / e fug
com vol tocar lo labis he com lo vull met en la bocha
can nu sobre los pits he la taula sentint tremolar la
terra ha girat un gran cir / enuades lreu lo foch lo cel
esta tot stuporos he marauellat deffert entre lo dia
he la nit car no es luminos api co solia / mes tenebros
api com solia en la nit / he q es aco que api tremolen
les polleguers del cel cosa que null teps sonch vista /
Agora pus espeñ es la stuzetar de les tenebres q no
solia he la nit pes amagada / en lant totes les planetes
he esteles se son fogides del cel / Oserma que es aco q apim
conbat lo cor / perdonez ami / prechti q perdonez amos
fills / totes quantes tribulacions he tempestats poder
efferz capguen sobre lomen cap zet mal los meus fills. //

Sols te zette he no sera dia en aquest mon quels te puga
totre. //

Melas he quina es aquesta tempestat que apim co
mon les mies entrames que es aco que api tremola
dins lomen ventre / posent dins mi un amich lo qual
pono puch sostenir he los meus pits semegne ab semech
qui no es meu / Do fills meus he hon son veniu veniu
dauant la mia presència / dostra pare quins engendra

vos apella pare miserable/ veniu veniu car tantost que
 h'ria visto fugira aquest dolor de la qual dimerse parlen
 en ma vergonya. //

Ara veniti tos fills abraçals he besals Abenguts son/
 Dignes conceps aqueste esser fills tens. //

Ara conech tu fiare lo qual primerament no hauria
 ben conegut ne perfectament/ ho terra he tu pots sot
 tenir tan gran peccat/ ho he p que no acubues tu e nos
 en la pregonesia del infern/ he p que no abistes lo lly ab
 lo regne he p que not beus lo regna de micaia/ en temps
 ab tot lo poble/ ja deuen estar en lo infern prob nostres
 amis/ si nengu daquells es digne los inferns o ab dos en
 temps/ **I**nfern ex ampla la tua vall tenebrosa he leua
 les tancadures he forrellats de les portes he ab lo teu si
 molt ample reheb nos freres he lemas. **E** tanquens
 dins lo tin de infern achoror/ Les animes d'apnades
 vagen bagaroses sobre lo nost' cap/ he lo rin tot flame
 jant dit flegeton mouet totes les azeres en la mar on
 dent vinga tot flameiant sobre la nostra mort/ ho
 terra carech feyech he com estas ara immobile. //

Ara veniti tos fills abraçals he besals Abenguts son/
 Dignes conceps aqueste esser fills tens. //

Lo Men car ho ste reeb los fills los quals non gran

estudi has demanats not alongue mes lo temps beñls
ages ne ta consolació de parxer tos abracaments ab tos
fills.//.

*.Tiestes.
.Atzen.*

Ho Atzen es aquesta la conuincia es aquest lo
partir es aquesta la gracia / es aquesta la flaltar
quem prometist si est pndollat he de poses los odís / po
para miserable he afortunat no dema que torns mos
fills vns he pms / Ans te dema cosa que poras donar /
esperant l'angar en lo ten cor / go es que fhas gracia que
puscha sotarrar los corsos de mos fills / ret mi tos ne
bots los quals en la tua pñencia linzar al forch segons
costuma de la terra hon lo poturam se fa ab cremar / not
dema res p retedir ab mi sino p destróhir ho al forch.//.

*.Tiestes.
.Atzen.*

Eot quant es fomas de tos fills hanzas / aco que no es
reternat / Inu tens tu dins tu marip.//.

.Tiestes.

Per ventura has los linzats p vianda als ocells de
trapina ho reternes los per esser deuorats p los pejos
de la mar / ho menguents los bestis furs.//.

.Atzen.

Tu marip has menjats tos fills en la vianda mi
serable.//.

Trestes.

Aço es que tant ha desplagut als deus / aqols ha fet a
 magatz la caza / aco a grar menes bollas he quis cuts gi
 tare / quines querimones fare quines paraules me basta
 ron / yo veig los caps estapcats / les mas tallades / les cures
 trencades / aco era que yo masqui de pare no podia dins la
 mia bocha molt cobert de menjar / dins mi se regren
 les entranyes / he la maluestar clost he tan mda dins
 lo men ventre lupta hatieballa he no troba via perirne
 Ofere donam l'assasi ab que as morts mos fills que
 psquen del men ventre / Sim negues lo coltell / los pits
 comoguts quen gran plaur de si maten tan fort quels
 dits pits se rompen / Omi afortunat miserable / Omi
 Trestes zeta la ma enot mato p'donem als obus coes / a
 les animas daquells qui maten si maten / En posten g
 zen pena en los Inferns / E qui hant veze tan gran mal
 uestar he quin emorbus hom qui porta los homens al
 p'tipici o espampador he habita en bona alpe del mur
 cantas loch hon hom al mon no gos ha bitar / E qui
 ptastes hom lagant qui habita prob lo flum de co
 fio / hon comet grans maluestars a justa sembla cu
 eltat / Omi pare cruel yo prem los meus fills dins lo
 men ventre he son oppremuts pells he ha manera en lo
 mon per aquesta Iniquitat. //

Atzen.

LA manera. que es donada al degut pe
 ccat com nos fet maior crueltat no es la manera

que tu vullies retre crueltat ab crueltat voler fer semblant
costi que yo he fet / he ayo que yo he fet a tos fills petita
costi es una estimacio / Car yo devia pendre la peny
que exia de la nafra de tos fills tota bullent he lancar la
ala tua cara p tal que tu beguesses la peny dels homes
vins / Les parantes son donades ala pra / car la mia pra
es enganada he ayo p tal co nom son venyat ayo cruel
ment co devia he ayo sen co fuy tan cuytat he detenguí
algun temps enparlar he p go co yo ab lo meu propi
coltell me cuyti a fer les nafres matils d'amar lo altaz
polaqui he asuamí los fochs ab botina he voluntaria
mort de tos fills / Lo dit foch se faga en honor dels dy
qui eren adversaris he contrarios als duns homes
per quis ho fera lo sacrifici / he yo trocant los cosps
esmenyels he tallels en moltes parts petites he algu
nes ne metí abollí he coure en olla en una gran cal
dera les altres fí metre en ast en mig d'un gran bra
ser de foch / tallí los membres els miris de tos fills qui
encara ane vida / E desligant una part del altre vni
les venes he vintant ab gran ardor del foch he yo ab
les mies mans propies a just lo foch p rostri la vida
ayo aguera pogut fer lo pare ans que menyas los fills
he millis ho poguera fer car no es tanta crueltat lo pa
re matir trocia he talla les carns dels fills / he de badar
ho fue car la pra no p doní ne aguí compassio he la
dolor es superflua mastega ab la tua boca cruel tos
fills menys esmenyant los ab los cosps / mas una
costi li ajuda car mún sub mí ho sostenen //

Tiestes.

O vosaltres. març qui sou tancades
 ab tantes ribes hoyts me / vosaltres deus hoyts
 aquest crim api maluar / openes infernals
 he on son fogides hon vos son amagades / hoyts me /
 hoyts me les terres la nit negra p'nuols molt esturs
 cuda ab les mies vens / atu son comanar atu son dire
 lenquirit tu sola vens lo miserable / tu romas sola sens
 esteles / not demanare coses feugues ni coses enugoses,
 not pregare que facis res p'mi / E com quinia gran
 an pot esser feti en fauor mia / no pot ~~de~~ daqui mar
 venir en honoz profit del men de sig he voluntat
 En regidor del cel sobiran / poderos Rey del palau cele
 stial regira tot lo mon he enbolcha en nuols negres
 he molt esturs / me pla entot lo mo les batalles del vents
 he p' totes les parts de les terres gira llamps he trons
 no pas ab aquell masul minist o ab lamp ferist he
 aterrist tres monts. los quals los lagants aune accu
 mulats hu sobre altre p' combatre contra los deus
 als quals se volien egular / E spateja aquestes ar
 mes no tragues gira llamps flamejants / venia lo
 dia qui ses p'dut p' los qui an amudada la cara.
 he amagada p' no veure tan gran crueltat / lança les
 flames / veniat ab habundosos he sonnerats lamps
 de la lum q' tan toltu no duptes pus de quissulla sia
 la culpa mia o de atreu / Si la mia culpa es maior
 matam ab lamp quim fera quim penetre p' mig

he quim crem / longa he zemet una flama una
falla sobre lo meu pits quem abraze / Si yo pare mi
razable vull ptazzar mos fills he luirar los al foch
que sia luz sepultura yo desig esser cremat q' los
corpos de mos fills tinch dins lo meu ventre doloros
mas si daco no mou los deus sobirans he noes den
en lo cel qui vulla gitar lampes he sagetes flame
jantes sobre los homens cruels romanque eternal
mit sobre lo mo he ab les longues tenebres amaga
los peccats sobirans / nom clam de tu sol si per
piures de no illuminar les tenebres. //

A

. Arzen .

ra lo he poles mies mans / ara he conquistada la vera
palma de victoria / perduda es l'almia voluntat / lo men de
sig no era res si la tu no sostinguesses la dolor que sentis / a
ra se arzen que neperam fills ara sera lo men talem cast
sens tota mania. //

E

. Trestes .

quet merexien mos fills / he per que los has morts. //

P

. Arzen .

er co com eren tens. //

A

. Trestes .

l pare has fet meniar los fills maturs. //

• *Atzen.*

• *Tiestes.*

Atorzelo he quem plau com se de cert que son tens.//

• *Tiestes.*

Jom apell als deus qui son jutges de la pietat la qual es amor ques deu conservar entre parents.//

• *Atzen.*

Com masauell apell als deus confugals qui son jutges dels matrimonis he deluz honestat la qual tu has violada.//

• *Tiestes.*

Com quies qui rem mal p mal ab la ley se deu ponre
 a he nos deu venir on peccar ab altre ne menor ab
 maior.//

• *Atzen.*

Ara se de quer dames penits te com pom son curat
 afez entu he entas fills aco que tu vales fer en mi he
 en los meus ne tocha molt al ten cor p co com a venida
 vianda atn abominable la qual amies ja aparellada
 am. Car dins lo ten coratge tu haries ha fer semblar
 malest he de aparellar ami fare teu quin ignorem
 mos fills p vianda he matar los veis q po he fet los
 tens enseblant loch he manera / una cosa ta contra
 stat afez semblant maluestat car crehies que son tos
 fills per co com haries peccar p adulteri ab luy mare
 mulles mia.//

Yuen

. Tres .

Los deus son presents qui faran veniàcia daquest peccat heles mies oracions mouzan los deus aponir aquest peccat. //

Yuen

. Tres .

De go lurre au he a ells tens fills la dolor dels quals te ponestia he don afluia p tota la tua vida. //

. Fin .

Yuen

La present regedia de Troia conte los actes...

Lo Primer.

Ace tracta lo plant que fa Esciba ablo seu cors dels cantors de Troia sobre la destrucció total d'he ciutat. // Lo Segon acte conte la revelació fench fet a Calcas ademinador al qual apa rech Angilles demanant que polixena moris sobre la sua sepultura. // Lo terc acte conte com polixena fench condapnada a mort. // Lo quart acte conte com Ulises pres Astinas fill de Hector. // Lo quint acte conte la mort de polixena sobre lo sepulcre de Angilles. // Lo Sisè acte conte la mort de castu de aqueste fench demuncinda. //

. Lo primer conte dos capítols .

En lo primer Capítol se tracta del plant q' sen Esciba

. muller .

muller del Rey priam sobre la destrucció de Troya / En lo qual capitol parla solament Ecuba //

. Lo segon conte un capitol .

Lo segon acte o capitol tracte com lo cors o al ball udo de les dones Troyanes plangent los infortunis de Troya he parlen hi dues psones ço es lo dit cors he Ecuba //

. Lo quart acte conte quat capitols .

En lo qual se tracte de la tenebració que fouch feta a Calcas deminador al qual aparech anpilles / moment que polixena filla del Rey priam moris sobre lo seu sepulchre he parlen hi dues psones ço es Calcas he lo cors //

En lo qual se tracte en quinta forma polixena estech condapnada amor he parlen hi tres psones ço es priam di gamenen he Calcas admi //

Lo primer Capitol tracte en quinta forma Olipes de mane q pres Astinas fill de Ector de la ma dand ro mata mare sua he parlen hi dues psones ço es tra pri well troya he la dita Andromata //

Lo segon Capitol tracte en quinta forma Olipes de mane quel hi sia lizar astinas fil de Ector he de Andromata he parlen hi dues psones ço es Andromata he Olipes //

En lo quart Capítol tracte en quina forma Andromata
de licència de Volpes faguera plantar sobre son fill q' deu
penze morir he parlen hi tres persones ço es Volpes he
Andromata he son fill. //

Lo quint acte contz dos capittols.
Lo primer Capitol tracte enquina forma poligena
filla del Rpprium fench degollada sobre la sepultura
de anpilles he parlen hi tres persones / es Elena
Escuba he Andromata-//

Lo segon Capítol tracta en quina forma lo cono-
planç lestatment de les dones troxanes catines he
miserables. //

Lo set acte conte un capitol.

En lo qual se tracte en quina forma foy denunciada la mort de polixena filla del Rey priam he de Ecuba he de astinas fill de Ector he de andromata he parte tus perzones q es lo mi saterge qui denuncia la mort he Ecuba he andromata. //

Primers Capítol del primer acte en lo qual se
 tracta lo plant de Cuba muller del Rey priam
 he del corsus dels cançons qui ploren sobre la de
 strucció de Troya: ... + Cuba.

Tot hom qui posa sa confi
 ança en l'ignar / o senyorcià qui re lo cep
 tre del palau Reyal he imperial / he no
 un entemoz del sobiran senyor qui es
 sol vnder / Etora la sua sciencia he esperansa porta
 en les siues coses leugeres he transitories / mure he veiga
 ami Cuba considera am Troya / Car la fortuna tot
 temps null temps aporta maiors exemples he doctnes
 mostrant en quina forma los homens a partius he su
 perbiós estan en loch fienol he perillós / On sapiam
 que aquella ciutat de Troya la qual era sustancia fer
 ma he fonament estable de tota Asia / los murs dela qu
 al feren los deus neptuno he apollo ab luz generos tra
 ball es aterrada destruyda he regirada de fonaments / A
 la destrucció dela qual vengueren aquells pobles qui be
 nen delaygua daquell flum molt fet dit p noim de
 nays lo qual se departix en set rius / Enes en la
 dita destrucció fench aquella gent qui venen de les ay
 gues daqt flum Tigris lo qual proceheix de orient
 partida molt mala del qual flum semestla ab la mar
 roiga / Enes en la dita destrucció fench la multitud
 de les Amazonas dones vidues qui no habiten ab lurs.

marins he son vezines de les lurs que son gent que no an en si
germ Car vsen de tendes he de habitacions portatils he
habiten continuadament en la riba de la mar d'un pontitum.
Adonchs plozats quela gran ciutat de Troya nes amada
nupll de passu Troya es carregada en destruccio del seu po
ble propi he los murs de la sobirana bellesa altesa he fortu
lesa ja en aresats he aplanats. Des llast que les flames
del foc cruel he simples he molt esteses purquen en la
nostra casa Real he tot lo palau de pam flama p lo foc
qui flameja he la flama no veda als mans dels desfi
padors que no troben la ciutat molt richa Troya fla
meant es robada he tan plena de fum que nox apra lo
cel nit ne dia he lo dia es a Troya tenebros p lo fum
he p les espures qui estan sobre ella mes do si un gran
minol espur la tenia acada part dins en volpanda. Esta
lo cavaller grec he ple de ira he robats de pilatge he ab
los seus vells mesura he considera tot fer he cruel la gu
a Troya la defallida he molt afligida en si foron
he dolor. // El dit cavaller reposta deu anys he no
gosa fer gran violencia ne moure sobregua batalla he co ven
aptes la dita ciutat afligida he vencuda esta tot
esbalayt fora de si mateix posat en gran admiracio he
no creen que puyta esser estada vencuda p lo poder dels
grecs. La poblacio de Troya pren lo pilatge he la de
spulla he adal nans no poden rebre la rapina Troiana.
Po Escuba lurs p los deus he preny en testimoni a quella
deinitat que mes pus contrariosa ab los focs qui
abassen Troya. // Allegue p testimoni tu thy pam

lo qual est tornat dins Troya en temps ab lo teu leg
 ne he junoque los deus ab los quals habites en lo infern
 junoque Troya en la estimer dela prosperitat / he juno
 que les ombres co es les animes de mos fills molt genero
 sos he bull que fagen testimoni / po Escuba com fos pre
 nys en sompni tot lo mal quins es es benengut he bin
 tot quat Cassandra fuuosa profetiza apres profeta /
 ¶ Iatella que deu bedas que no fos donada fe de que
 fuy vana profetiza / Em po no estigui de parlar ne
 laqui a silenci les palors estenentores / Car digui
 al rey pam marit men q aquell fill del qual poera
 prenyd fia occasio dela destructio de Troya he nom
 volch creure / Per que dirch que no fench estucia de
 olipes ne de son companyo diomedes ne sola triayao de
 simon mentider sacerdot que Troya fos presta d'nyts
 he flameinda ne abraida / Ans atorch q aquest foch
 es foch men / Aquestes flames son flames mies aque
 poguera anez dat recepte atan gran destructio ma
 tant aparis fill men p qui es vengut aqst mal in
 reparable / Apres que aquell hom apellar ledon sen
 porta del temple lo paladi co es la pmarce de pallas
 ¶ Apres que simon falsari sacerdot mes dins Troya
 on gran canall de coure lo ventre del qual era ple de ca
 nallers armats grechs he sen tencor vna gran part
 del mur pon furas lo dit canall he a hora amiganir
 obu les portes de dit canall he usqueren los dits cana
 llers qui prengueren he abraide troya / po Escuba
 he fet tot aco po he inflamades aquestes inflamades /

Ans p que tu Ecuba fembra la antiga he bella semegues he plo
res la ruina he destruccio dela ciutat de Troja guarda he mira
tu miserable als plors fetsys he no vells Car Troja mal vell
es demuntat / yo llasta Ecuba viu con cruel crim dela mo
rt del Rey / E viu molt maior crueltat cometa sobre laltre del
temple ables armes de dencelles / Car viu que puzo fer he
crueltat puz lo Rey priam p los cabells / he com los se hac
renionats en lama dura he in misericordiosa amaga la espasa
en la nafra del coll Regal / E com lo dit Rey hagues volentrosi
ment recebut lo ferre dins la sua gola / trague puzo la spasa de
la nafra tota untada dela sangra del prom vell Rey / Carich /
E no poguera mitigar lo dit puzo de fer tan luga mort
la darrera edat dela vida mortal en la qual era construyt lo
dit Rey priam / mls deus sobirans qui eren testimonis dela
sua crueltat he de tan gran peccat nela deuinitat que col
en honorant com amon arerant algun Regne / **O** llasta
priam pare de tants fets no ha sepulchre ne feturega de
flama crema lo seu cors com p tota Troja flameja / he no
veig quels deus tie asus sadolls dela nostra persecucio Car
veig quels sepulchres dels Trojans done sempre ales nores
he al fill del Rey priam / **O** llasta po vil he abominable
catina qui seguire enquina soit canre veig que un grecy
vol p amiga la muller de Hector fill meu / he altre canaller
grecy vol creos muller de mo fill Altre vol appostre la mu
ller de antenor / ni de fill a Cassandra qui demana les
mupries / **A**ns la mia soit he fortuna es molt terna
yo sola fets palhor als grecys / **O** dones Trojanes qui
sots catines / o compangia mia / assen vus plors feris

vostres pús ables palmes donats hegitats grans plants aqlla
 filha duna ydos enla qual los deus donaué lurs respostes
 dels fars esteuenidors. En la duna ylla es casa de paris
 jutge cruel p qui fouch destruyda Troya. En com en
 la duna sigueen tres deesses coes luno / pallas / edennis de
 essu amor he fos distordia entre elles qual era la pus
 bella / he ayo p bon pom dany lo qual gita la deessa de
 distordia duns vna font dient se donat ala pus bella
 Elegren lo dit bisbe p jutge lo dit paris qui mogut per
 amor carnal jutga lo dit pom abennis ne com ala pus
 bella dela qual cost prada luno persegui paris ensemps
 ab los Trojans fins aluz total destruccio. //

Capitol segon del primer acte en lo qual s'acta tomt
 los corus hela congregacio de les dones Trojanes
 planyen los infortunis de Troya segons la infor
 macio de Ecuba muller del rey priam :...

Simes. **Corus.** Ecuba que tu manes plorar agent
 grossera he poble ditz al qual no es nouella cosa
 habundar en lagrenies. Com aya dursos anys
 no haian fet sino plorar he doloreiar / he ayo de puy q paris
 fill de priam vench en vna ciutat de grecia dita Amidas
 don pres Elena / he feu ayo apres que la van de paris feta
 dels pins quid leuen enla ylla he filha duna yda consagrada
 aya asi bella mare dels deus hac trauesada la mar. // La
 duna filha duna yda fouch despullada darbres p .x. anys
 ab los quals arbres fouch cremada he abismada la duna
 nostra ciutat he los segadors dels camps duns figueris.

Per deu anys veheren gran fanch en los esplans Car p
temor no gosaua senbrar ni cullir. Axi que no es dia gran
temps ha qui sen anoshores fuerzos deplor. Ans anem
nouella he antiga canth de aminstrar plors he dolors
Enem donchs als plans he tu fyna Carba lena la
ma he nosaltres gens vulgar he grosera he vil seguir
la nostra senyora Car no som durs a plorar. //

• Carba.

Oleptals. Compangons de Nostre miseria de
ffets vos la clenga del cap he estampe se los cabells
per los colls plorosos. Mostre la gent Troyana
los costats rozzats he ennegrits ab la pols ardent entu
Troya. Estremgen vos lo si he abrenant vos los bestedu
res he aparega lo costat dela vestidura esquincada / mos
trem los ventres mig he descuberts. O carua dona Tro
yana he p quin matrimoni te enueles los pits firs he p
tal que no aparega la tua vergonya. Lo manto esquin
car se a fet ayntar o correja de les vres genalles he la via
ma furosa fira los pits dels quals procegen agsts plants
en sobrans. Aquest habit me plau aquestes vestidures me
son graciosas en aro conch la gent Troyana. Feterum
donchs los plors intigats he vells sobrats he pobrepyus
la manera acostumada deplorar. Car ploraren Ector fir
he generos Camaller. //

• Corus.

Lans. Anem desligats los cabells e desfen

la corupa p la multitud dels coscos morts quylan dins Tro
pa / no porram bells claspadors papellots ne cordons /
Car la sendra bullent dels coscos cremans se es estampa
da p nostres carnes. //

. **Enuba.**

Omplits. Vos les mans de sendra he escom
pari la sobra vostre cap ago es legut anostre
pendre de Troja ago sol es vostro / Capga
la coeste dura de vostres mustlos retinent les dona sino
lta p mig dela cinta fra fora ma dreta dres pits
destubers / Odolor manifesta ara dels mes foras les places de
Troja faan plaur molt rahonable. // En quella verge appell
ada Ero qui habim en les silues dins les conuinitats dels
monts la qual respon als homes he ajuda als dars mors
deluz paraules no parle segons la sua costuma ans recite
los gemechs de Troja lo qual trojan lo cel he la mar he tota
la terra / enfellonits vos mans he fien los vostre pits ab
grans colps terribles / no han contents dels brochs he colps
acostumats // ploren Ero ab plauts he gemechs Incessa
bls. //

. **Corus.**

Ohector. per dolor dela tua mort les no
stres mans dretes feren nostres pits he assen la
esquena trahent la habudosa sanch p tu / nos
lenaran lo cap ab man dreta per tu / Les dones de Troja
tenen los pits tots esquincats he les nafres q haue fetes

j

en nostres persones per talz de la tua mort beullen de sang
molt habundosa. ¶ Tu Hector eres fermat de la nostra
terra / Tu alongues nostres cyps fets contrariosos / Car
si tu no fosses ans forem destruits he dissipats / Tu Ec-
tor eres estat dels Troians com eren esubayts / tu tenies
la defensio / sobrelles tues espalles estech fundada Troia
per deu anys en los quals fon guerxada la qual cingue
en temps ab tu lo darrer dia de la tua vida estech darrer
dia de la ciutat de Troia. //

Te

. **Enba.**

Mais hauem plorat Hector / A donchs conuertis los
plants a plorar priam Rey de Troia simplement he a
bundosa. //

. **Corus.**

P

riam.

Hector de Troia qui dues veg-
ades est estat pres / primerament p Eracles / Se-
gonament p los grecs / Quant enuella he
els los plants de la gent Troiana / nostra sostinguda ad-
uersitat Troia p tu sol una vegada ans dues vegades
fench Troia fundada ab les segues de Eracles / pri-
merament com Eracles la pres personalmet / Segona-
ment com los grecs sabent p effort de profeta q Troia
no podia esser presa sens les sagetes de Eracles treu-
teren p philoctetes estuder de Eracles qui la era mort
he lo dir estuder porta les sagetes de Eracles. ¶ Pri-
am gran rahon auem de plorar car apres de dultres

parts de Cuba muller tua apres dela mort de divers
 l'ys fills nus. Tu parz l'uz darrer de tota est sotarrat
 he offerts p sacrifici estortezat he trociat danan supi
 ter sobran deu / Lo tronch del teu cors pren los ribatges
 de les mars Tropanes.//

. Cuba .

Omes. Tropanes conuertits he girats
 vres lagumes a plorar altres morts Car no
 es miserable la mort del Rey priam mort men
 dien donchs he cantats totes quantes son / Dient jo am
 pen va ben afortunat als deus dels morts ple de tota li
 bertat franchy eno pas subingat he null temps portara
 sobre lo seu coll lo seu dels grechs ne s'era subingat aluz
 senporia no portara sobre lo coll seu lo carro de l'uz
 Tu hnt / he la ma del Rey priam / lo qual ha vst
 de portar lo ceptre Regal no gra ligada de tras seguir
 lo carro del Triumphe dels enemichs sobre lo qual
 sigue agamenon Capita dels grechs de la promesa dels
 quals se alegren los pobles de mecia dels quals es
 Rey agamenon.//

. Corus .

Tots. Cantam he diem en nostre cant quel
 Rey priam benafortunat quant se partia nos
 per mort sen porta absi tots los seus l'ignes he
 na sen va deportant p lo desert dit Elisi / segueix he franchy

de tot mal esta entre les ombres de les animas dels morts
he apiestant benauenturat cerca la anima de Ector entre
aquelles animas benauenturades // Obenauenturat pri
am / Benauenturat es aquell lo qual quant de fall he mor
en la batalla veu tots los bens destruyts e morts ensemps
ab si he no l'espera res en lo mon que li dolgua. //

Capitol reg del segon acte on se coneixen otracte la re
uellacio que fonda feta a calcas deminador al qual a
parech anpelles denunciant que polixepa moris so
bre lo sen sepulchre E parlen en lo prexer capitol du
es perones co es Calcas he lo Corus. :-

. Calcas .

Eran Euga son los nauilis dels grechs en lo port de
Troja par que demane guerra ho que sen volen a
portar la terra. //

. Corus .

Equina es la faho p que les naus dels grechs romane tan
en lo port de Troja preguem calcas quels ho diga
quin den los tancha los vents ental gust que nos en puga
partir he tornar en grecia. //

. Calcas .

Lomen. Coratge for roman el bax he
grant tremolament occupa tots los partides del
menys cors / de coses tan cruels he singulars en
vides me sera donada fe quant les recitare // Hon sapi
m que en la hora de l'alba con lo sol comencas a parer
en les alteses dels munts co la claredat del dia venes les

tenebres de la nit he yo vii que la terra se mogue he gira de
 si he del seu ventre fors broguis terribles he espaventab
 les/ entant que les plues mogueren lurs caps he las bos
 catges sobizans tronare ab vents fors he vigorosos he lo
 bostatge sagrat on se colien los deus tremola agran bogit/
E les grans boques de les plues dita yden rompet ege
 gueren les sobranes altures dels monts/ he no solament
 la terra tremola/ ans encara la mar se plana he re po
 ns tota/ he aco p tal com sentie com anelles venia
 es mostraua present al mont/ he lanors la terra qui
 fonch esquincada obri grans boques he amples del In
 fern mostrant fort poch cami enuers los cels/ car tota
 era tancada he oberta enuers los Inferns/**E** vii a
 qui que el sepulcre de Anxilles se obri he leua en alt
 he tantost resplandi aqui la gran ombra go es la anima del
 Capua de Iherusalem dit Anxilles he mostras aptal com
 aparech en aquell temps quant venge los pobles dits Tro
 tres/ qui fonch singular senyal de la virtutz que he ar
 de Troia/**E** mostras aptal com fonch en aquell temps que
 combat ab Egipto fill de Neptubno lo qual no podia
 rebre nafra en son cors ab lo qual se combat anelles
 en lo començament de la guerra de Troia/**E** com nol
 pogues nafra ab sagets lancal en terra he ofegual/
E lo dit Anxilles se mostra tal com fonch en la batalla
 dels Troians tot cruel he furiós/ lo qual feu tan greys
 morts he de tan grans homens quels corsos qui foren
 guats en lo flum dit Tanco vedauen lo de corriment
 de la aygua del dit flum he he ar afec cap en altres

zoques / **E**l o dit Anpelles apparech lauors apstal com
era victorios en lo carro supbios sobre lo qual amanati
neur los fienz de la cavallie lauors tirant he rosgar
locors del noble Tropol fill del Rey poriam he la bel
lesa de Troia ompli he recompli tota la boca dela
mar he tots los ribatges dela terra de so molt terrible
he prar // **E**t donchs la anima del dit anpelles qui
apparech ami calens ademinador diu les paraules
quis segueyen /// A nats mats vosen gent de grecia
he tolen les honors degudes als meus deus qui senpo
regen los morts Deslignats les Naus qui son ami del
conepente he deslan si vos ne hizen p vres mas / **N**o
pensa grecia que poch d'apnarte sostinga p la pra
de Anpelles mas li conprasta he astuts he massa / **S**o
man que polixena filla del Rey poriam que sia espo
sa del nostre sepulcre sia morta ab la ma de piro he
aquella sia sench regue lo nostre monimet / **T**antost
que anpelles hac acabades les siues paraules hea lo
dia he apareceut la nit en sa gran escuritat / **E**u
toenant sen en Infern acabans dins una gran
pregonesa he tantost la gran he molt abistona obertura
dela terra se tancan / he los abis dela terra q'eren
de pusite se alustare heu ab laltre he la tempestat dela mar
cessa los vents foragitare de si les menaces / la mar murmu
ra ab fort petrus ones he aglt peip de molt gra conuolat
apellat tiron q' en lo cap d'un cor molt amoros aty cantu
locant nupcial de les noces de polixena la qual devia esser
mulletz d'ampelles en la vida he vol q' ses ab ell noces en la mort
he lo dit cant es estat sonat ab un esumet apellat corus //

Capitol del tercer acte hon se conta com polixena fou
condamnada a mort he parlen hi tres persones co
es pizzo / Agamenon he Calcas l'aduinador:

.Pizzo.

Com. En Agamenon l'ay dels grecs retor
nant en grecia donas les de les dels nanflis
als deus ab gran goig he alegria he mo pa
re anpelles se totalment enygit es de la tua memoria
he de les altres grecs no volent considerar en vostra pen
sa com p sol esforç he vigor de mon pare Anpelles Tro
ya esta arruada he totalment destruïda Et Agame
non satisfes hi molt poch als merits dignes de memo
ria en aquesta ben tuga que fem ara qui en breu temps
pres les yllas de Citeras he de lesbos he les subïnga als gre
cs p sol ardimet seu // Sabs tu quela victoria de Troya
es arribada a sola animositat de mon pare anpelles
Car com ell reposava son petit moment tantost era du
pte he la p qui seria destruyda Troya Anpelles detz
menava lo duple ab sa estrenuitat de gran coratge // A
donchs Agamenon posat que tu vullas ara qui tes de
manat et ayts a complir ho Empero masta tes tardat
adonar: Tots los Capitanes sen an portant l'ur preu
Edignes si ta merca sera quin premi he remuneracio se
ra donat ala virtut de Anpelles q nosia menor als
merits // E com ha merxat poch anpelles con fos fill
de Tetis he la diu mare sabs que ell devia morir en la
guerra de Troya he per tal que nulls ho pogues embar

gar lo amagar nodul nxi com Infanta ab vestidura de
fembra he nxi lo dit Anxilles podia fogir ala guerra.
he donze en repos longamet he venne les canes dels dar
res dies dela sua vellea / Mes no volch esser canaller
pereros ne home afeminat ans destobri los engas dela
mare he de pullas les vestidures he demostras esser hoim
en los fets deles armes / **H**on do Delas lo Rey de micia negas
al dit Anxilles la entrada de son Regne fench gienmet
nafiar p ell / **E** com lo Rey Delas agues sabut p parau
la de deu apollo que ell morria daquelles nafies si la al
tra vegada no era ferit en aquell loch mateu. ab la ma
de Anxilles he ab aquella maten lanch ab la qual son
ferit / supliche al dit Anxilles quel volguis altra vegada
nafiar he quar sona frar tantost guarir he nxi lo dit
Rey senti Anxilles molt benigne **P**er ma daquest
Anxilles fench aterrada la ciutat de Debas he aquell
canaller dit Ethion vehe los seus Regns esser presos
per Anxilles romant ventut lo dit canaller la ciu
tat dit la uenia son aterrada p Anxilles he subju
gada al seu dels grechs / p lo dit Anxilles fench presa
la terra de busseyda amiga sua **C**ar com Anxilles anas
ala guerra de Troya pres dona ciutat leuecia he aq
mata lo pare he lo marit ab los fersins de busseyda he
pres la p amiga **E** p talho de dona ciutat duna gri
seyda fench sembrada deusio he guerra entre dos Reys
go es entre Anxilles he menalan **C**ar do menalan pasas
p dona ylla duna lessebon pres dona dona duna busseyda
he occupas la ciutat duna guseys / **E** com lo dit

menalam fes alguna trega en la duna ylla mes se gran pes-
tilencia en aquella terra sobre la qual cosa consultat lo deu
apollo p que morien tanta gent / fessos que no cessaria la
dita pestilencia fins q Menalam agues despitada tri-
xeda a son pare carnal. **E** sabut axo anpelles foren
menalam de restituyr la duna guayda / sobre la qual
cosa preat menalam pres de Anpelles bruxes amiga sua
he axi bruxes fench causa de la dimissio ques mes entre
Anpelles he Menalam Rey. Al dit Anpelles fa testimo-
ni la ciutat al Tenedo la qual pres he li dona gran
fama la terra de oracio la qual pres habundosa en pastu-
ra molt grasa he nodrue gran multitud de bestiar / hor
encara fa gran testimoni a Anpelles la ciutat que pres
dita assilea en la qual era colt lo deu apollo. **E** que di-
rem de aquelles ciutats que pres les quals rega he
auida aquell flum de grecia dit geycus lo qual habu-
da en grans lochs de aygues / Aquestes destruccions he
morts y de gentis tanta part de homes quantes ciutats
aterrades amaneza de l'u gran remoh de vent fort he
vigoros. Seria a altre hom gran gloria he sobirania be-
llesa / Mas amon pare Anpelles solamer foren camu-
de honor. Car caminant enuers la guerra de Troya
fen les dues victories / lo qual Anpelles obtingues de
nerfes batalles lanozs quant se aparellana a guerrejar
Callant mes les altres labors he merito dir que no
fon la mort de Hector sola labor he merir de Anpelles
qui mata lo dit Hector / ne seria la duna mort sufficient

lavor sua / ans ajusta ala sua lavor la victoria que har de
la ciutat de Troya la qual vence lo dit pare men an
gilles / vosaltres grechs la de pochias he aterras apres
que pell son prest he aflagnida. **E**po qui son fill
sen trob gran lavor he delir recomptar lurs generos
lavors seguint los fets grans he maravellosos del pare
engendrator men angilles / **O** he quant son gran la
sua gloria / lanoys com Hector lague mort damar los
colls de dit pare / **E** lo dit pare men mata amenog
fill del jerma de priam he de anzoza de estu he per lo
grant plor he plant que sen la maza sua aquell dia
sonch molt estuz ple de gran tristoz mostrant la tan
fort plorosa / **E** lo dit angilles qui son vencedor estuy
esbalayt dela mort que avia feta / he lanoys entes he
sabe lo dit angilles quels fills dels deus cren subin
gans amor. **E**no solament vence angilles los demur
dits ans encara vence netera la parrasilea Regina dels
asasones la qual era la mayor pabor que avia los grechs
de donchs si tu agamenon estimes dignament los fets
de angilles / gransavors grans favors li deus donar
per raho de sos meritis / on posat que la sua honor re
queris que una verge dela ciutat de atenes don tu
est Rey o dela terra dels grechs moris sobre lo seu sepulcre
no si deuria fer una petita triga. **E**tu agamenon dup
tes en ayo he no aprones les costs que son de si marxes
placens he rasonables / he tu creus que matar sobre lo
sepulcre de mon pare la filla del Rey priam fill de lan
mendonta sia cost cruel terrible he abominable. **E**di

ques portes tu maior amor a ella que ala tua filla apell
 na **Eufimía** / Car he sabes tu que do animes combata
 Troia p' venar la Inimicia que fouch feta als grechs pu
 rent los forniolment **Elena** / Benguist en una ylla di
 ta munda on arubest ab **Agil** nams he aqui agues lo
 vent contrari he hoxses dir als deus que null temps
 anús vent bo he necessari p' a ton viatge si primeramet
 no era mitigada la deessa **Diana** ab la sancta de la filla
 tua **Dia Eufimía** / tu sens ninguna tuga la fays
 degollar he offerist la sua sancta en sacrifici don obten
 guist vent he temps ple de prosperitat / **Adonchs** d
 gamenon puy tu as aco en costuma de mance p' amor
 de mon pare fazes les coses acostumades / co es que po
 ligena filla del **Rey priam** enemich dels grechs mureu
 sobre lo sepulcre de **Anquilles** paremen. //

Agamenon.

S **Epies.** Pizzo que viri es de les perso
 nes iouens que no poden regir lo coratge moque
 he sopros d' aquesta feruor de la edat iuuenil
 Catua primeramet los homes iouens // **Adas** tu pizzo
 hapes e enlastat la gran ardoz que as al teu pare e
 sapies que po entps passar he sostengudes les minaces
 de **Anquilles** nebot de **Enides** hom altiu he superbiós
 Oapi come am a sostenir ab paciència moltes coses si vols
 esser poderós he famos en l'omion / he p' que vols tu en
 surzeir les pmatges nobles de tan gran he tan generos

Capitulum com fanch anelles ab fanch a mort cruel he
oressa de una ignorant donzella. **L**a primera cosa que
den sber he apendre lom dñmos es he la que den fer
con es vencedor / que den sostenir do es sobrar / enno
den fer tant de mal com pot ne den sostenir cosa q li sia
vergonya. **E** vull que sapias q null temps fo q poses
lond temps los imperis ab violencia he forma sobra
dura / he les coses que son moderades he temperades on
gran durada pla qual cosa deus entendre q quant la
fortuna puia he exalta les humanals riqueses entar
lom qui es rich benaventurat se den mes humiliar
he den tembre diverses coses ques poden varuier. **E**
laors com los deus li son massa favorables se den ms
estramordi. **O**n sapias pizo que yo he vistes coses
grans sospitant esser atezades ala nostra victoria
de Troya fa esser nosaltres massa ergullosos he en
els. **E**stant aa nosaltres grechs en lo qual loch my
que la gran Troya. **P**o confes he dith q estant yo
en mo regne gran he superbiós men pug massa alt
mas aquells meus effits de supbia he altiney
ha tuncats aquella causa he ralyo de fortuna que po
guera donar als altres homes ambicio de senyorir p
la gran favor de la fortuna. **O**prium Rey de Tro
ya tu me as fer superbiós ensem he temeros he que
pens yo que sien los alts ceptres he sobergns senyo
res sino vn nom cubert ab fals resplandor / q es

Una flama oupellada he una diadema fundada so
 bre falsa garlanda / Totes aquestes coses s'empornen
 un breu decymer / Jo heu cans fort sopte / / Ela fortu
 na no porta ab si tostemps / a ril-nans m' dona deu
 mps de pay / ari co fauoreia lo fex p'mi car no be
 tostemps ha hom ab cana tan alegre / / O terra o gent de
 gucia / Jo dire he parlar ab ta digna licencia / Sens
 Inimicia tua he dire una cosa / co es que s'afesin q' ma
 voluntat se estada quels Trojans fossen astate afle
 ctionats ligats he presos / e Troja se derrocada he
 gualada ab la terra / / Empto tot ag' aguerza vedat si
 pogues e haques deliberat mas la gra lo ardent In
 mity he la victoria q' obte en la hora de la nit no podet
 esser regis ab fets / / **E**la casa indigna cruel e fera
 la qual aparech en aquella tan soberga destruccio
 de Troja tota prociup de gran dolor he tenebres estures p
 les quals se prouoque he corre la furor de aquell afortunat col
 tell lo qual com se Infectionat he vintat una vegada ab
 sunch / / Ja no trobe en mi plaer ne audacia de trobar ma
 jor delectacio en degollar he matar / / **A**ns me plan que
 si res roman enpens de Troja enderrocada he aterrada
 que tot esiga enson esser he daqui anar no peresque pus
Ans que polixena bella verge graciosa filla del fex
 priam sia degollada / e sia morta sobre lo sepulcre de Anpil
 les he q' ab la sua generosa sunch bany lo dit sepulcre he q'
 po apte asatimoni apertat apidur e cruel pres non s'atin
 dia / tot quat mal se comen en ago vengda sobre mi car
 aq'tt mana / e si se potat q' nol vedat co apoder de mpatar lo //

D

Pizzo.

Dignes me Agamenon seua justa cosa que los deus
dels morts no sen porte ne obtingue algu premi de ampilles. //

S

Agamenon.

Sens duple gran premi sen porta als sens deus / Car
tot l'omo contra he la hore sua he les terres estranyes ho
gran lo sen gran sobrenom. **E** si lo sepulcre del teu pa
re deu esser lauad he donat ab peny de la qual no fara
plant he ploz la mare del bedell ne dela bestia que sera
degollada. **O** pizzo dignes quina costuma es agsta
aui vol he cuual que les exequies o sepultures de hom
se ha afiz ab mort de home prechye q' luyes de ton
pare hoy he emueiga lo qual vol que se colt he honrat
ab pena he mort de una ignoceta donzella. //

A

Pizzo.

Agamenon hom inflammat he superbiós p' l'ho d'les
prosperitats quit e calgen lo coratge / hom flach e temeros
lanors quant sens que la paor se comen he sen felloneig
o soberch tiran he aui aportaras los pits inflamats p'
ralzo de nouella luxuria / tu sol seras aquell qui ten por
taras tantes vegades nostres despulles. **A**pres que ab
aquesta madura matre la d'impoligena he situ la re
tens que nom. sin l'urada yodare oferta maior o fire
digne sacrifici p' certes yodreig q' la nostra ma cessa ma
sa de stimpaz / huch / **U**al / yodreig que puam demana
par he egual en la sua mort. //

Agamenon .

Pertes Null temps lo haze / ans ho repreneure que sen
estada gran bellest ni soberga fama apizzo mator en
la batalla cruelmet lo Rey priam lo qual agenollat au
ra hom vell emolt antich denianane merce aporro lo
qual Rey plus mans sues moripens tota misericordia. //

Pizzo .

Nos be auem conegut aquells qui suplicare a Anpilles
pare men he me sabut aquells qui foren sos enemichs
Empo com priam lo prega el pophica presencialment
son dauant lo dit pare nostre / *Ans tu Agamenon* tot
espaordit pla gran temor que auies no aguysses e force
de pagar nostre pare en persona propia / ans entre les
pregaries de *Agag* he de *olipes* entra Anpilles he tu
estant lanois tament he amagar volpey e tot espaordit. //

Agamenon .

Signes me pizzo he no fench temeros espantar he sta
mordir Anpilles pare ten lanois com entra les grans
batalles de grecia on mori molta gent entre les grans ten
pestats he bregues q postenie los nauilis dels grechs hon
po combati vigorosament / lo dit pare ten reposant tot
flach he pereros laent en son lit no auet cura ne reduga
memoria los fets dels armes sonar la guitarra sonrosa
ferunt les cordes leugera met he de hont. //

Pizzo .

Sapies Agamenon que lanois com *Ector* menyspre

• que les tues armes tenie lo cant de la guarniza de Anpilles
he en aquella muntanya por que hanien los grecs de Ector he
de los Troians les naus de Thesalia entrant al llogar de
Anpilles. Estigues en pau alta he segura. //

• Agamenon .

Siles naus de Thesalia foren assegurades no es gran ma-
ravel·la. Car api matie apres la mort de Ector son pare
priam atz pau ab ton pare Anpilles per talho de po-
ligna filla del dit priam la qual volia per muller ton
pare Anpilles. //

• Pizro .

Agamenon Not maravells de ço que dius car a fex
qui ha lo cor generos se pertany vida dar a fex qui la
demana. //

• Agamenon .

E donchs pizro per que la tua ma dret toth la vi-
da al fex priam. //

• Pizro .

Sapis Agamenon que lom piados he misericordios
moltes vegades dona mort per vida. //

• Agamenon .

Api com es pizro hom benigne he misericordios sin
volen saber en aço sol apar car les verges dones l'igno-
rents demane q' sien degollades sobre lo sepulcre de son pare. //

• E com .

Pizzo.

Com dagues Agamenon he creus tu que sia maluestar
sacrificas les verges. E per que donchs sacrificas
tu la tua filla Eufimã. //

Agamenon.

Ll Rey pertany de preposar p loben publich a les
filles he p ço go offeri amort la mia filla. //

Pizzo.

La ley no comana perdonar la mort al qui es pres m
empaten la sua pena / que non sia feta violencia. //

Agamenon.

No que ley no veda / la vergonya veda que nos feta
car nos dema fer cosa vergonyosa. // posar q la ley non veda. //

Pizzo.

Cota causu que plau al vencedor que sia feta es legua
de fer dela persona que p elles apresnada. //

Agamenon.

Hort poch den fer aquell a qui es legut de fer moltes co
ses he no den seguir la sua voluntat ne delir daquella. //

Pizzo.

Signes Agamenon he factes te holobes te daquells
qui estan la ylla dita Tiroz los quals con agussit sub
jugada la dita ylla posist en gran oppressio per espay.

de .x. anys qui per mi pizzo foren delirats de dona hien
el seu inter / f /

Agamenon.

O pizzo En quella ylla de Tiroz per tu allegada te dona
gran coratge hezet npi minimos. //

Pizzo.

Eco ha fet aquella dona ylla / no es enfutgeya ab loz
capdels hermans Car be subo tu que arren pare ten co
mida adinar son herma Tieses he en ngt excellen dinn
donali p vianda sos fills propis mortse e cupis he tuogis. //

Agamenon.

Erans noues fas de una petita ylla tançada engre he
enclush dins les bones de la mar. //

Pizzo.

Mor marauells Agamenon com he mostrada pietat
ala dona ylla Car ami tanq que son fill de Tetis q fench
deess de la mar / mas la casta del teu pare diren fench
pens tota pietat la qual cosa yo he ben congnuda ho he
com deu esser lohada casta tan maculada. //

Agamenon.

E singular fama he mudada te deu donar lo teu linatge
car co ton pare vestis habit de fenbra es nodria entre
donzelles E gens acostant se vell dona q non subia for
cala e npi engenza atu de peccat furtinamer e forçada. //

Pirro.

Pertes po son fill de aquell d'arpilles qui ha estan
pat losen l'naige p tot l'omo Car supitz qui es son be
s'mi poseu lo al he actus qui son son amies jutge
de les ombres e amies del infern he Actis mulier sua
regeip lo regne de la mar. //

Agamenon.

Hesabz Pirro que fillest daquell d'arpilles q' Jan
mort ab la ma de Paris. //

Pirro.

Sertes hor de aquell d'arpilles son fill al qual no
sa costa nengu dels deus com se combaten ab ell ans
apello pres la sageta de Paris he gitalay de molt turg
frinto enloch destrubert. //

Agamenon.

Jo poguera dompar he afeuar les parules de la
tua superbiola audacia ab mal sui volgues Mas la
mia espasi ha proposat de perdonar a les p'sones
he p'co mes am q' lo aduinador dit p'nom Calcas
se appellat he sia als fets he les respostes dels deus
demanen que polixena mupre po lat l'uraze **E**
tu Calcas aduinador qui ab lo consell q' donyst com
matima filla Enfigenia deslignist los nuy dels bats
qui tenien enparars los Naulis dels grechs he do
nes terme he fi a les batalles he ab la destruclogia

obris los secrets dels cels he amagatalls dels entra
menes dels besties en los vents de la mar he en la come
ta qui porta detras si una longa chya / Conueys los fets
esdeuenidors la qual cosa me costa gran preu car la
mia filla ne degolli / Prechte Calcas que digues aco
quey mana los deus he regirem nos ab son consell. //

Calcas.
Los fets donan fauor via he carrera als grechs que
aquell pren ques solen co es abestampauer de sandy de
fembra verge / A donchs polixena deu morir sobre
lo sepulcre de Angilles Rey de thessalia he la duna po
lixena deu esser portada al dit sepulcre ab aquell
ornament ab lo qual solen venir a les nores matri
monials les dones louens de thessalia ab les nores
dela ciutat de migena / **E**pirro linze a son pare
mort nouella mulier sobre lo sen monimet morta he
degollada / En la duna forma sera donada leguda
ment / E no solamer zeten los nostres nauilis una
causa / O polixena sapies que pus noble sandy sera
estampada que la tua / Car estinas net de priam he
fill de Hector lo qual estinas cerque los fets durs he
appres qui es amagat e tancar deu morir he la mort
los nostres nauilis seran delirats he sembraran les
mars de millanars de nauis Car lhanzan lo vent
que demanen. //

Capitol primer del quier act en lo qual se conta com
 vides pres estinas fill de Hector dela ma de Andro
 mata mare sua En lo present capitol parlen duas per
 ones co es Andromata mare de estinas he muller de Ec
 tor he on prom vell de Troia &

Vosaltres. Andromata.
O vosaltres dones regats vostres cors ab plor molt habu
 dos / Leugres coses auem sostengudes si solamet deuem
 plorar lo mal que de present sostenim / molts mals son
 passats los quals no auem plorats / Troia es caygada
 na de present avosaltres mes amigra temps ha que
 caygue / Car con Angilles anant darrunt son carro
 e roegane dtras si lo cors de Hector de que lo meu cor
 se trociaua he la roda de dir carro semegana ab gra
 so tremolosa p lo caruch de Hector que tirane dtras
 forcinol ment he sospesa la uora caygue he son atz
 rada amí Troia // per la qual cosa yo tota enzala
 ue he esbaleida p los mals tan grans son portada
 fora mon seny he yo agueza donada fi ama capti
 uita Jam fora morta he seguira mon marit als in
 ferns si aquest fill nom retingues / Aquest fill refrena
 mon coratge embeda de matar me / Aquest ha ofren
 pregaries adon p la mia vida / Aquest ha multipli
 cat he afustat temps ala mia miseria / aquest atolt

ami lo maior faict de mals que purpa esser sots no tenbre
res del mon tot loch mes tolt de prosperar les coses dures
he cruelis en ample he manifest camu p' venir ami/ mise
rable cosa es muez temoz lla hon hom no espera res.//

. *Loprom.*

Dignes Andromata quina palhez sospitosa te ha co
moguda e ayi afeccionada.//

. *Andromata.*

Sapies tu est hom vell e antich que daquell gran
daprnatge dela destruccio de Troya proceheix hun
mayor mal he sens comparacio car segons que veig
los fets de Troya nela sua mala fortuna encara no ha fi.//

. *Loprom.*

Dllas he quina destruccio mayor que aquella poria
deu trobar ne voler nom pens que deus purpa esser
mes yrat contra nosaltres.//

. *Andromata.*

Sapies tu prom que yo en la visio dela n^{ra} ^{vin.}
les claustris del infern pregon he molt estuz se obriu
en he per co quels dela ciutat de Troya derrocada
he aterrada no defallen palhez ni tremolament / yo
vin que nostres enemichs qui eren morts y squeren
dela pregonesa de lurs sepulchres // O lassa he sola

ment los grecys son aquells qui saben lo cami de tor-
nar del Infern ala present vida api co Anpelles es
vengut a calcar dominador Certes non crech pò cre-
la mort es comuna a tots. / E aquesta comuna palhor
torba he comon los Troians mas la son de la nre cu-
el he terrible e tramordix lo men coratge p la cost-
que es apareguda la ma esn fort prob. //

. *Loprom.*

Dignes Andromata quines coses has vistes les
quals te aporten gran palhor manifestales claramet. //

. *Andromata.*

Dela gran. mlt molt estura ezen la
passades dms oras he les set esples del cano
hauen girat luz lozn clar he luminos / com
ami Andromata tusta he afleccionada vench vn
sopros repes he tintost sobre los meus polsds enygue
on bren son en lo qual ma dormi. / Empero aqll bren
son o dormi fa esbalapamet dela mia pensa esta
mordida / he Eeroz esch sobtoshmet dauat los me-
vells he enpresencia dela vista he no aparech aptal
com era lauors com voluntariamet monia guerra
contra los grecys he anana acremar ab grans falles
les lurs naus qui foren fetes dels pins qui deuallau
dela silua dita yda / nom aparech aptal com bren
lauors com ell tot furios en gran destrucio dels grecys.

he tolgue les despulles aperticol qui portava les armes de dan
pilles mostrant se altre qui no era. Clara he ardent ne respta
tant ne semblants als flams del sol ans era fac grega gua
pada plena de lagrimas semblant ala nostra cara trista / los
cabells del sen cap eren mal pentinats he kja mer ordonats.

Empero ab tot aço yo trobi gran plaer he delir com vin
lo dir Hector marit meu / Lo qual moner lo cap ades de ca
ades d'ella / Dig me Andromata mulles mia de spectat he
delira de mort lo teu fill he men / O mulles fael amaga
nostre fill car q aquest sol es salut dels Troians / Llega
los plors he plores tu Troia p ço com es enygada he atz
rada llega tals plors he cuprat he amagal com mylls po
ras ne sabras / Salva aquesta petita zael dala nostra casa
Ay lassa la temoz que agui tota me refreda he la por he lo
estremordiment foragitare de mi lo sen / De spectat he tota
espaordida guti ades de ca ades d'ella he oblidant me de mo
fill carqui Hector he la sua onbra enganam car fugim he
anasten entre los meus abraçaments. **O** fill gerta genera
cio del gran pare vida als Troians he una sola esperan
ca dela casa tribulada si Hector dela casa antiga he
simch molt generosa molt est semblant al teu pare / A
queste esguarç amia Hector / Aytal era enlo sen mar /
Aytal gest amia aya amia forts mans aya amia los mu
rtos alts aya era enla cara he enlo front forts e casi
menacant / Sobze lo sen cap amie tal flota de cabells
estampats de ca he d'ella. **O** fill qui als Troians est nat
fort fort he amia massa tost he quans sera aglt temps
he aquell benaventurat dia enlo qual tu de ferasas he

venyries la terra dels Troians he tornaras Troia en son
 esser reduyras los ciutadas fogits qui son desfogits p tot
 lo mon he restituyras la terra he lo nom als Troians. **D**e
 llas masquina que com am recorda dels meus fets ay
 durs / quan themor he danzar me he design grans coses
 O fill dols desigem que distam car aco es asats als catins
De tasta he quin loch sera segurs ala mia temor enquin
 loch me amagare. **O** mi amargosa que aquella sobrana
 he alta Troia habundosa en riqueses los murs dela qu
 al feren los deus / famosa p tot lo mo ala qual portauen
 gran enueiga he ma es dona pols alta he lenada toras
 cremada he abasada he de tota aquella ciutat ampla
 he gran nobi pobla dona casti petita on po amague mon
 fill. **O** mesquina he quin loch elegue on mo fill puga
 salvar. **E** sien de fraudats aquells quyl volen dapnificar.
De lasta aqui veig un moniment gran del meu marit
 molt car qui penemichs es tengut engran reuerencia
 he temor / lo qual agt poderos he puiam no amariós
 ni miserable fen destruya he edificar sepulcre molt gu
 he sumptuos he aco senyal sengl dela sua plorosa mort
 he p que do lo dit moniment sia soterrar. **E** totz no puyh
 acomanar po milloz mo fill q ason pare. **D**e lasta que
 una gran suor fuda se estampa p tot lo meu cors car per
 he que agt loch del sepulcre ay fez he espaventable no
 sie mal senyal al meu fill tant perillos. //

Lo prem.
 Una cosa he zaho es que proues de ton fill ay do de moles

que no pusta esser sens perill / en lo qual perill enuides se tro-
bava sens desesperamen. Car es don gran curach he perillos
esser hom generos he de gran noblesa. //

. Andromata .

Quassa he com faze yo si amach aci mon fill que nol
troben ne sia manifestat. //

. Loprom .

Es que lo engan que tu fas als grecs no aya testimoni. //

. Andromata .

Hoc mas lo enemich lo cercara he que dire yo quassa. //

. Loprom .

Respondras que ton fill mori llanços com aterazen
he abissaren Troya. //

. Andromata .

E quant aprofitara amagarlo si ell ha atornar en les
mans dels enemichs. //

. Loprom .

E apus Andromata que lo vencedor ha los pri-
mers monuments fets he cruels he pijs tantost se reposta. //

. Andromata .

E quis pot amagar atal cors com aquest sens gran
perill sen. //

Lopzom.

Deu diu car lom qui es perseguir cercha algun loch on se puytha defendre / el hom qui es assegurar ele geix lo loch que li es millor he no es api de ton fill car ja es presoner he Catin. //

Andromata.

O fill car quin loch quina terra te rebetra seguramet en camí tan asinat / qui donara audacia als tremolosos quils defendra / O Ector qui p tot temps defensist los teus conserua he guarda aquest piadors fuyt dela tua muller he reb he donat vida entres les torres leials he fiels del ten sepulcre / Onat dmi per que fuyt / o fill men vme lura en lo moment del ten pare / O fill p que tornes artras p que menys preses los amagatalls vergonyosos / Ay lassa que goconerh lo ten cor generos / Ja as vergonya de hauer themoz / fug mo fill he lera estar aqueste tan grans coratges quet vne de tos amis he de ton pare / rebet les coses he lochs quet dona la fortuna guarda mo fill com son gran compayia no ven ras sino lo sepulcre del ten pare / he mi catina / mon car fill cone que donam loch amals quels fuyam tant co porre fill men vme lura en los sams lochs del ten pare quies ací potarar / Ayren de postenir los fars / he si los dits fars asu ten als miserables ací es la tua salut he sit dnegue la tua vida ací es lo ten sepulcre. //

Lopzom.

Andromata goveig que aquestes clausres del sepulcre amagant ton fill / he per tal quela tua temoz nol manifeste luyat dari vten de present en algun loch segur. //

A

Andromata.

ollassa que pus legerament sol hom tembre les coses
que te hom de pus prob / empero pus atn plm partiam
nos daci he anem nos ne en altre loch ://.

P

Lo prom.

rech te andromata quer refiens he les tues lagre
mes quento / he dona si ales tues querimonies / Car
veig que volpes Capita dels grechs muda les sius cruels
petjades en bera nosaltres ://.

T

Andromata.

terra obrir tu matixa he tu Ector morir men fes
ona gran fenedura tan pregona que baste ales pus
jufanes parts del infern he amaga aquest meu deposit
en la pregonestia del teu si / Ollassa que volpes se acosta
ab una falsa he petjades molt dumptoses he dins los
sens pus fabricha engans fort canthelosos ://.

*Capitol segon del quart acte on se tracta en quinta quisa
volpes demana quel si aluzat Titus fill de Ector
he de Andromata he parlen hi dues perzones go es
volpes he andromata ://.*

Volpes.

S

Titus.

Andromata que po son due mini
stre he oficial / Empero tantost entes pmeres
coses te diray que jatsesin yo parle ab la mia bo
cha / vull saps que no son paraules mies ans es ben
determinada he deliberacio de tots los prohoms vells

dels grechs he m' d'arremenat la cosa que dire. **S**apies
que lo fill de Ector nols leiga retornar ales lurs cases ne ala
lur terra propa p que los fass tots m'iosos de m'one aquest
fill / los grechs tostemps seran d'uptosos he f'ugerts de la
fe de la pau dels Trojans he seran forcats de girar se de
tras si tots espordits / els comendra anar armats no gosra
lepar les armes mentre q lo teu fill vinga dona audacia
contra uestre als Trojans qui ara p nosaltres son atre
nts he veu vinty atu que dons lo teu fill Estinas. // -

Andromani.

Jo creu que aqueix vostre fals profeta d'aminador Calcas ha
proffentzat nos per mi. //

Ulixes.

Posst. que aquest ademinador calcas se
agues callar nos he null temps no agues fet
mencio / Nosaltres grechs sabem que Ector
lo fill del qual auem en gran moricio en temps ab tota
sa generacio dehe que la planeta generosa ressembla
ue al sen l'natge he principi. **E**nco apor endo vedell
qui va en la comp'nia dels grans toros qui no ha al
començamet corns p esquegar la pell del enemich /
despres de temps es fet fort he vigoros ab lo cap alenar
ab lo front armar de grans banyes he va p'mez de tots
los toros he deuar los bous he es fet senyor de tot lo be
stiar. **I**tem dehia Ector que la vergueta p'ma he ten
dra com li trenguen lo bronch onse leua en bren de teps

se fa per he equal ala mare he dona ombres ala terra he bo
 strage de gran espesura al gel per semblant forma lo foch
 reb gran forza de la cendra qui no es be apagada semblant
 seria al tu fill si sobreuina. **E** tu andromata fer tas de pe
 gar de donarlo p la gran dolor que sostindras. **E** mpo sapus
 que la dolor no es just estimador de les coses he si pensés ho
 deliberes be en aquest fet tu no perdonaras. **E** com he dir
 mas tu que sia justa cosa que yo quin son en vellit e fet de
 batallas que apres de la guerra qui ha durat deu anys
 he p mesos age a tembre altre gueres he que age a tem
 bre Troia la qual no es ben aplanada ni arizada / gran
 cosa es aquella que mon los grechs / he sabs quina / certes
 no es altra sino Hector qui pot resucitar he reuenir. **E** p
 rech te donques andromata quens delirzes daquesta pa
 lroz a questa sola he dona causa re les nostres naus que
 nos poden moure. **E** n aquest fill se refere tot los nauilis
 he mentre ell sera viu no sen pora partir he si yo amana
 ment als grechs deman lo fill de Hector noten marauello
 Car ara ben demanaria Orestes fill de Agamenon sins fos
 ne fessu sots donques tu enton fill aco que Agamenon qui
 es vencedor sostench en la sua filla Enfigenia la qual
 mata per semblant cors. //

Andromata.

O fill meu. Ja visqueses he fosses en mada la tua
 mare pollas saber la uoz quin cors te ha tolt ami
 sabria on est quin loch te ocupa he p moltes sagets
 qui nafan en los meus pits per moltes cadenes qui ligasen les

les mies mans tan fort he tan estreit que los me segassen / p
molt foch quin encicupis engià he entorn null temps me
fora despullada del amor que port aya a adora mare / **O**
fill en quin loch es / quina fortuna te psegueix he on me vas
criabunt he vagabunt engià he entorn de quines terres
vius / O fill auia cremar lo teu cors aquella gran enolt
ampla flama de Troia / hauria estampada la tur
pachy lo cruel grech onaxer al teu pare / Series lanchat
per ventura a les feres besties que aguessen menjar a
nostros Dignes series fet virada als ocells qui habiten
dins aquella ylla dita yda. //

Ulixes.

Endromata prech te que vulles callar de aquestes pa
raules fectes he asimulades / sapies que massa seria de fiar
atu enganyar. Ulixes / Car yo he sobrat los enganyos dels
maris / hoic encara los dels deus / remon de tus consells
vans / he dignes me on es ton fill. //

Endromata.

Sapies Ulixes que mon fill es allí on es Hector pare seu
on son tots los Troians / Allí ones son mi priam / tu cre
que controya sols he yo cerquulos tots en temps. //

Ulixes.

Eu diras forçada aco que negues per plana voluntat
he ala fi hauras atorgat la veritat publicament he
manifestat. //

. Andromata .
Segurament pot peure aquell qui pot he au desigaz moue .//.

. Olipes .
Com la mort te seu prob lauors renouaras paraules mes
altres he superbiesses .//.

. Andromata .
Si tu vols forçar ab palzor Andromata menarali longa
vida / Car sapies quel viure mas pena he lo maior desig
que yo he enlomon es demorir .//.

. Olipes .
Al acors ab forç he abtuzmet la dolor te forçara de par
lar tot quant geles / he nauze tots quantes secrets tens
dins la pregonest del teu cor / Car la necessitat sol auer
maior força quela pietat / he foll secret es celaz aco que
ages tost amamifestar .//.

. Andromata .
Olipes posam dauant flames nafres totes quantes aris
son cruels de dolor / fira diuina set / diuerses perillencies
coltell quin penetre les entranyes / carçer fiet etnebrose
tot quant pot ymaginar lom vengedor yrat he superbiu e
veuras yo quet tembre .//.

. Olipes .
Danimosa mare no rechs negua proz / sapies q agsta amor
forç e costar enla qual pñeres mon los grechs / e done consell
e aluda a sos fills petits infants que no mupre p ma de ton
fill ensempe estenendoz .//.

. Andromata .

Dcalcas quinapahor es aquesta queus fas apres de .x.
anys de tan longues guerres. //

. Ulysses .

Si solament auie atembre amimateir / menys tembria
mes sapies Andromata que tu ablo tu fill apzelles guerra
amor fill talamon. //

. Andromata .

Jo donare gran goig a Ulysses hom cuell he atots los grechs
hoza es que digue / parle donchs Andromata manifesta
los plants que son amagats dins lo tu doloros cor / he di
gues alegrare vos grechs he tu Ulysses portals plants no
nelles api com as acostumar / sapies quel fill de Hector es
mort. //

. Ulysses .

Heb quina fe proues als grechs que co que as dir es veritat. //

. Andromata .

En cara dinga sobre mi lo maior mal quel meu enemich
me pot menar / he los fets me maten en breus dies en
poteren dins la terra / he la propa terra de Troya preme
suauitat a Hector / api com lo meu fill primar del lum
present Jan entre los morts / he posat en lo sepulchre he
pagat lo dute de natura. //

. Ulysses .

Aportare als grechs pan ferma he assegurada he alegrar
los he / dient que los fets de la mort del fill de Hector son la

passats he acabats. **A** des m'olipes que fas los grecs creu-
zan atn. he tu aqui creuzas donaras fe ala maza, per ven-
tura feny he alguna falsia he diu qualque mentida e no
fa p la profecia que ha leyda de la mort de son fill / car indre
qui no solen tembre res teme les dominacions renellades
hoc la dita maza ha ligada he fermada la sua fe ab jur-
ment / he sis pinza he se contra lo seu sacramet quina
cosa pot tembre p greu que sia. **E**l donch olipes obs es
que apaxello ara tots los engans de les tues estuies hetot
lo saber teu. s'obs que la veritat nuncha se amaga. he
escondunga la maza doct q ploza. semegua lagremia / va
ades ca / ades lla. he com hon parlar espolta molt an-
sament. aq'es obs que desplegue nostre enginy. **A** n
Dromata sapus que ales altres mazes miserables deu
hom parlar ab ploz. he atn trista deig parlar ab gra gorg
puix lo teu fill es mort. **A**leguanta car afort orrible mort
lo deuicm origina he mazar. **C**ar datermenat era quel
gita'ssen de dona torre adall molt alta la qual roma sola
de aquells murs que son derrocats de Troya. //

Andromata. **E**l donch olipes que fora son de mi mateixa tota tremol tota
la sanch mes en rayada gran fredor congelada me occu-
pa em solseix tot lo cors. //

El donch olipes. **E**gous que veig que aquesta andromata tremola pe-
aquesta porta entrare dins lo seu secret. **A**questa te-
mor me ha desubert lo fet. fer li he maior palhor he
pobre aco que vull. **A**nats anats vos ne estudeis men-

he cercats lo fill de Andromata qui es lo maior mal he
lo piyor que poden trobar los grechs / lo qual te amagar lo
fian he engan de sa mare / e venfets la q'sa portar lom da
nant / be na segons que yo sent la an trobat lo teu fill
ves Andromata cuytat pren lo dels mas dels meus esdi
ders / he no guardes p'que temoles he no dius que ton fill
es mort Donques p' que estas ayi d'upto si. //

Andromata.

An plagues a deu que yo tines a deu aquesta por / lochy temps ha
que proffere, allo roman continuada n'et en lo coratge que hom
ha apres de lochy temps / tant ha que dura la por antiga que
par que la mia vida no sie sino p'ayor. //

Olives.

Sapies Andromata que no saltres grechs son tenguts
de fer un gran sacrifici al deu Neptunmo he al deu apollo
p'tal com anem destruyt los murs de Troya qui p'ells fo
ren edificats / he les nans nostres son de tenguides en lo port
eno poden anez favorable vent fins q'el dir sacrifici sia
complir. E com lo nostre propheta Calcas haia dir q't
ten fill de mie esser sacrificat he lancat p' una torre molt
alta he no nos puyta fer ni complir pus q't ten fill es mort
amilloz far que no dix lo propheta. Ksta q' p' q' los no
pros navilis parte que del port que la sendra del cors de
Ector mitigue los deus dela mar estampant la dura senza
sobre les onas dela dura mar p' que yo man q' tantost de pre
sent lo sepulcre de Ector sia guat a terra he aplanat. Or
pus que el fill de Ector es fogit ala mort que li era promesa

Íaho es que posem nostres mans al sepulcre de dit Ector qui
satisfarà p son fill, he nous contrastara lo loch singular del
dit sepulcre pusquen aua renelació emanamet de deu. //

Andromata.

No mi Andromata, ofill men he que fare doble temor
a me partre he mesquiza lo coratge, de una part me
tra lo fill, he d'altra la pena del meu car marit castina p
ort me venre. Juz p los deus quin son cruel he p los deus
rectades, he p los deus de la mort quin tene lo meu marit
en poder que nom plan res en lo meu fill ne trob en ell
altra delectació sino com en la sia far veig emir Ector
lo qual m's presentat en lo dit fill meu, he q p'o sostenga
que la pena del sepulcre del meu marit sia escampada.
E aquells ossos seus sien estampats he lancats dins la mar
pregona he en los flums amples he batillans ans pre
que la mort aquest fill meu. O mare trista he poras
mirar lo teu fill qui sera litzat amoz cruel, poras lo
venre com lo girra de una torre molt alta he caura rodant
ades lo cap d'ammir adas deus be opore p' venre, sostende
ho hauré paciència ab que lo meu marit Ector apris de la
mort del fill meu se lancat dins la mar ab la ma de son
nemich aquest fill meu pot sentir la pena m's Ector la
ha passats sos fars, e ja lan postu en estamet segur. O An
dromata q' vanges q' m's entor determine qual vols q'
sostega pena d'aq's deus, o ignoret p' q' d'uptes besties q' en
lo sepulcre es lo teu Ector, he o mas tu Andromata en aco eres
car castus d'aq's es Ector, aq's Ector q' es mo fill es viu he
p'ventura fa venidor de la mort del pare no puch p'donar a
castus d'aq's, q' fas Andromata de aq's deus fina e preterna
qui es temut per los grechs. //

. Volpes .

Andromata pus apit mets entorn sapies que yomet en
execucio la llopostu queman tremesa Caltras propheta
he los grechs he gaire atiza lo sepulcre de Ector. //

. Andromata .

Aquell Ector lo qual homies vengut p que fos soterrar
volets desstallar / be sab tu Volpes q com los grechs rorega
nen lo cors de Ector el estrasen ol estraguen den deca he
della / Apres la sua mort que Ecuba mare sua resene lo
sen cors ab pes dany obtinent q fos lizar a sepultura /
he tu ara vols lo desstallar he on es la fe dels grechs ones
la vostra verint. //

. Volpes .

Mom tingues anones tantost men pre al sepulcre he
trame la ossa de Ector dela pregonesa dela terra. //

. Andromata .

Lom apell als deus els junoque contra tu / Opizzo vuller
la fe de Anpilles pare ten quins bene lo cors de Ector
he no vuller fz tan gran hom co es ton pare metdor. //

. Volpes .

Sapies Andromata q aquell monimet de Ector seia de
continent derrocat he asblat ab aqst camp. //

. Andromata .

O grechs ecom anets gran audacia acometre greus pe
ccats he grans maluestats / vosaltres anets fetu gran
violencia / en los temples sots estats contra vosos als deus

favorables / Car tu Olipes robist lo temple de Troya
he puzo mata lo Rey p' am dintre lo dit temple estant
agenollat d'ant lo altar / la vostra furor ja mia p' do
nat als morts he ara volen desbarrazar lo meu marit /
po contrastare tant co pore he combatre ab les mies mas
desarmades / La pr'a me donara forza he sere aptal
com son p'anta s'ilea Regina dels amasones la uora
co aterra les hosts dels grechs / E sere aptal com son
la sacerdotisa del deu Bacus qui es deu del vi la qual
com serueix al dit bacus he es plena del seu deu / Va
sen armada ab h'u basto he fa estremorir les silues co es
fora de simatipa inflada he enbuagada / Aptal son
Agam fill del Rey cadinus la qual de furia na fia lo seu
fill enol conech q' fos son fill / A donchs pom langare
en mig dels enemichs d'auo marit he fer me compayoria
dela sena del seu sepulcre he de fensant ell canze mor
ta ari com desig. //

Olipes

E vosaltres serueus meus p' que cessats he mon vos lo
cuyt ploros he la furor vana de aquesta fembra es
pareats vos de postre en execucio los meus manaments. //

Andromata

A y llassa roegato me he estorats me he esquartizats
me ab espases he ab destrals / O Hector foragut de tu'n
quell ten coratge piadors ab lo qual p'dones als grechs
fomp les tugues dels fets quet detenen dins l'infern
obri la terra he vine dels inferns subuiga crep'n Olipes
he fet es si tu ho vols Car la tu ombra co es la tua imatge

he la tua anima es sufficient p'afecar / Segons que
veig lo men Ector la semon m'a armada las aporalla
de la mort fochs he lamps / O grechs he no veen Ector
que ^{veu}collam he veig lo go sola / vets q'vetor furios. //

Ulysses
Qos altres eschders meus no curets d'aquestes falordies
derrocs he abissans lo sepulcre de Ector. //

Andromata
Que fas tu Andromata mare dolorosa dona zupna he
destrucció ha arriats lo pare he lo fill p'ventura poras
mitigar los grechs ab prechs he suplicancios / sino mostres
lo fill qui es amagar dins lo sepulcre estatura p'logua pes
esoberch crech del sepulcre q'li canza danant / mes val q'
lo dit miserable fill murga entot altre lloch p'tal q'lo pare
no esclat lo fill he quel enemich no desbateru lo pare. **O**
Ulysses als tens genolls me posare humilmet l'atfesia que
pens de home viuient no sien estats tocats ab la mia ma /
p'om lance als tens pens ages merce dela mare reb les pre
gares m'ies piadoses he pren les ab paciencia he tant
com lo sobran den te lena en alt far vullas p'mer he calci
gar los miserables p'pus benignemet he l'engeta / bon
p'pus tot quant es vuy en lo mo es donat ala fortuna **O**
Ulysses si placia aden q'co ten tornaras veges aq't talen s'm
dela tua miller / e co lo ten pare baxa te venza atogu los dies
dela tua vida / e lo teu fill n'eta alegre e pagar / e deu ne comple
sta m's q'no desiges lo qual sobrepuge lo pare en edat he lo pare
en g'ug ages merce d'aq'ta mare / aq't fill men es am' tu
solar singular dela vniuersal affectio. //...

Ulysses.

Andromata mostram ton fill e depuix met lo en nio po
der he apres ses pugnies. //

*Enpirol tire del quart acte on se tracte en quina forma
met en poder de Ulysses son fill Estinas. :*

O fill meu. fort plors dela tuamare miser
able ip/ip/daqueste tens amagatalls / *Ay Ulysses*
vet ari lo meu fill // *E* com te pots ymaginar que
aquest infant veu poch faga estramordir mil naus dels
grecs / *Ay* fill plega les mans prostrat lancat tot est
sobrela terra he abla tua man dreta adora los pens del tu
sempor Ulysses. Not pensés pas que sia cosa vergonyosa
aco que la fortuna fa sostenir als miserables / foragita
mon fill del teu coratge los Reys amés tens he les lèys que
lo Rey p'om pare de Ector posh sobre totes les teus fines /
Caygu Ector dela tua memoria mostiat enu fiem lo
genoll entera he situ mon fill no sentis la mort qui t'es
molt presta vullés almenys semblar los plors dela
tua mare / *Ves* sbs tu Ulysses que com Ercules agut
vençuda Troia he menassen d'auant ell priam peyr
infant qui deua regnar apres de Laumendonta Rey
pare sen co es del dit priam qui moru p'mas de Ercu
les // *Com* lo dit Ercules vehe plorar l'infant har li
merce he les lagrimes de Troia vehe p'merament
priam he foren los plors del dit infant de tanta ef
cacia que ablaniren he arriere les menaces del dit
Ercules hom cruel e vigoros / *E* quin Ercules te
pensés que fos aquell certes aquell dit he les forces

. grans.

grans he vigoroses / del qual tots les besties feres an fer-
loch que no li an gosat tenir cura / Lo qual Eracles tenen
les portes de Infern he feu hi clar e manifest camí q'era
estuz etnebras / Donchs aquest vençut p'mas de son
enemich porram qui era infant petir dixli reb los
Regnes del ten Reialme he sen alr en la cadira del ten porre
he ses nos legal / aco fench presd generosa esser pres p
lo vençedor he esser restituyd lo Regne **E** Vosaltres be
nignes aprenets les pres de Eracles / Ogurets esola
ment vos plauen les armes del dit Eracles he nous
plan la sua clemencia e pietat / **E** vets que aqst fill
men qui no es menor de aqst p'mam lam prostrat d'mar
vostres pens suplicant abos humilmet que li conser-
uets la vida / he no ha cura de Regnar ans d'm que sera
contra la fortuna sen port lo Regne lla on se vulla / e don
lo aqu li planza sol que ell estampe la vida. //

Capitol quart del quart acte on se tracta en quinama-
nera he forma andromata feu quan plant ab liciaas
de Ulises sobre son fill que ante amoriz he parlen hi
tres persones co es Ulises Andromata e son fill a p'mas. //

Lo plor. **Ulises.** Dela maretota esbaleya e fora
deli matrega meu lo meu coz apietat **E**mpo-
mes me mouen les mazes dels grechs / los
plors dels quals creixerien massa si aquell infant
sobreninira. //

Andromata .

Silpes he creus tu que si aquest infant petir resurte he d'edifiquer aquestes Ruynes he destruccions dela ciutat que es mazzada he conuerrda en pols creus tu q' aquestes mas pueils reedifiquen Troya / No ha la diu Troya veru e spanna si tal confiança ha / he no crehem nosaltres Troians ara hartzats que puytham fer por a persona bñer **V**ector pare daqst infant nos doname audacia / mes apres q' fonsy ro regat detras lo carro de Anxelles / Lo dir Hector ha guerra ba pante los coratges los quals son apats guastats he treuents p' tantes he tan grans mans que ha sostingut Troya abipada **E** Si vosaltres grechs volen ponre aqst infant quina pena pot esser pus greu que viure en captiuitat dura / Adonchs lo men fill sia sotmes vostre / lo coll noble he generos porte lo son de seruitur seruestha lo fill del Rey a vosaltres grechs senyors victoriosos / O qui es qui denega semblant petició he demanda ha hom qui sia Rey O silpes per que dius d'no atan perimosa .//

Silpes .

Sapies Andromata que non far po / ans Calens lo propheta te denega co que tu demanas .//

Andromata .

Smaestre de fiau he engan / o fabricador de peccats p' la virtut del qual null temps mori negun hom en cap de batalles / per lo engan he estuació dela tua pensa son mortis diuersos grechs / he tu mers al donar lo propheta he los d'us qui son ignocets / Certes q' aqst fet es malnestat he peccat dela tua cruel afecció / O carnaller tenebros q' est fort amatac ha infant etu sol's no goses fer res en lo dia clar he manifest .//

Ulysses.

E s'abe Andromata aquella virtut de Ulysses es a nats
manifesta als grechs he no poch temerosa als Trojans / no
hanem temps de despendre lo dia en vanes paraules car
los nauylis fallenen les ancores. //

Andromata.

Ulysses Sula tua merce quem atorgues dona breu tuga
en la qual prenga comiat de mon fill he donarli lo dar
rer besir car abraçantlo sadoll les mies dolors abidofes. //

Ulysses.

In fos leguda costu hanez merce de tu / Pero fore ayo que n's
legut / donare tuga he temps al teu arbitre / si que molt
me tuga la dolor he la miseria omplir los plors de la gremis. //

Andromata.

Dolra penyoza / o bellest de la casa derrocada / o dany
corb mort de Troja / o temor dels grechs / Esperança
vana de la tua mare / yo folia te he horane / les labors dels
batalles de ton pare / Los anys de la vida de ton am / he den
am toltos los meus desigs / A y fill veig que tu no portaras
lo ceptre frenal / Dins la casa de ton pare molt poderos
ne daras regles / ne posaras leys als pobles / he no sotme
tras les gentes vençudes al jou de la tua senyoria / ne feras
detras la quena dels grechs / ne rosségaras puzo detras lo
ten carro / api com lo pare del dit puzo rosségua lo teu pare
no trencaras ne manearas les armes ab la tua ma dreta
no correras n'altant detras les besties fortes qui fugen a ferra
des plo desert / he en lo dia del sacrifici solemne quis fa
en lo vez any en Troja / no gras tu infant noble d'ant

los esturments dels homens menant los homens al sagrat
ofici' osherefici / ne entre los temples saltant endiuerses
formes n'ei co se sabia antigament ab la trompeta tota ab
sofort soptos / O mort cruel o manera de mort trista los
murs de Troya venen a costa que seia mes plorosa que la
mort del gran Ector. //

. Ulises .

Utu Andromata romp los teus plore car la gran do
lor no dona fi a sinatura. //

. Andromata .

Ulises quant es a les m'ies lagrimas es la r'iga que
deman / no g'ame que go p'uea enbenar los v'ells petus de
mon fill ab la mia ma desventurada / Ay fill car heu
mors petit Empero gran themor an detu los greechs tos
enemichs / La tua Troya te espera v'eten v'eten franch
de captivitat he ves venze los Trojans qui son morts
per tal que v'sen de luz franquess. //

. Atinas .

Ay mare mia hages merce d'emi fill teu. //

. Andromata .

A fill meu per quer af'eres n'ei ab lo meu si he per que
occupes les mans de la tua mare quit fan vana de fensio n'y
llasni car n'ei es com lo vedell petit com hon la ven el leo
sen va ala mare he poses al seu costat tot esp'ardir he lo dir
leo girant ne la mare menges a mossos lo vedell petit he
trocegal el seu porta / Ay si aquest v'elges enemich nostre

te tolza del meu si. **O** Infant / o fill meu reb los bessars
 he los plors he los cabells arrencats del cap he com se
 zas ple he sadoll de mi i e acarrega al teu pare / he digus
 li algunes paraules poques dient co y om clam dell co
 nom ajuda. **O** cnel Hector fils deus dels morts an
 cura dels vius he no perere la amor en les flames que cre
 men lo cors p que sostins que yo Andromata muller tua sin
 catua de un grech enemich teu / **O** Hector perressa has he per
 que s'ous api pereros descurar he teben / Anpilles es tornar e
 tu no as cura. **Ay** fill meu reb altra vegada aqueste cabells
 pren aquestes lagrimes / torquat te do es romas del cors mort
 del teu pare / Lupa la tua vestidura p consolacio / esolaga
 la tua mare. Aquesta vestidura ha portat la sepultura del
 meu marit com yo miserable lo amagu dins lo seu mom
 ment. En aquesta vestidura te cercare et escodiray ab
 la mia tasta cura / lanant la tua gonella ab les myes lagra
 mes. //

Ulysses.

Null Temps hauria si aquest plor voshlres escuders
 meus espatxats vos preneris aquest Infant fill de Andro
 mata qui fa tugar los navilis dels grechs qui no poden par
 tir del port. //

Papirol primer del sinque arte on se tracte en quinta for
 ma peligena filla del teu pam son degollada sobre los
 pulcre d'ampilles he parlen hi tres persones co es Elena
 Escuba he Andromata. //

Othom. **Elena.** Just he miserable quien les

seus nores haze plos mort escampament de sancte hegemeds
dignu cost es Elena se la sua profetiza enquist que les seus
nores sien informadas / po Elena son forçada de noure als tro
pans qui son atzats / po he manatmet de recitar lo fals mara
moni quis tracte entre porro he polipena filla del ky pam
/ po son forçada que dols ornamentals he armessas dela grechs / e
polipena ab la mui ar sera prasi / La sermana de parat
ab lomen sun morra he pens me po q polipena sostida
la mort lengeramet / Car la uors la mort es designada com
la persona mor sens pahor / Adonchs Elena per que
taigues fer la cost q es manada / No ages pahor car la col
pa del peccat retornara a aquells qui forcen alhom de fe
lomal / **P**o polipena verge casta dona del castel he ge
nerado dels de dardanya / Sapies quel an sobira qui
es milloz entre tots comença amirar los Trojans per
seguits he affectionats he apparellats de dotar / e ornar
te de nores benamenturades / not donare tal matrimoni
si si troya en la sua gran prosperitat ne priam si fos un
per molt alt he glorios / Car sapies quels grechs get
excellent he victoriosi te apellen als dancers actes del
lit honest legiu del matrimoni he duna te pben hom
aqui son subingats los regnes elos camps amples de
Thesalia / **E** sapies que aquella gran deessa apell
ada Thetis mare de Anpilles ab totes aqtes deesses
que habiten ab ella / **E** aqta deunitat mitigada dela
mar somoguda te planza luz parenga ab porro / **L**a
uors pelias pare de Anpilles te apellara noza he no
creg den dela mar te apellara mullez de son net / Los
esquarts tuists telena / he zet la ciza festinal alegria

he pagada/mostra que no est Catina car seras tan amada
 api com a francha / he baya los cabells qui son estu
 fars / pentinat he poste que la tua ma dreta faga la den
 ra he faga pan entre los cabells qui son de son posts / a
 quest cors dela tua captivitat - p'ventura te postara en
 cadria molt alta / Car supus que ha molts a profitar
 esser estats preses he catius //...

Andromata .

Aquest mal defallia als Troians atzats he destruyts
 co es alegrarse en tan grans infortunis / Troia apla
 nada he dels fiamats regrada flameja / O temps de do
 lozotes nores / O Elena aguit de negaza no q' tu dius
 e demanes / he poria amar algu dnytos als nores q'
 Elena consella he rahona / O pestilencia / O destruccio
 O mort de castu poble co es dels grechs e dels Troians
 he mina he guarda a queste sepulchras dels dno lyps he
 capitans he los corsos muy lamen publicament per los
 camps desdarrats / Aquest es Elena lo ten matrimoni
 aquestes nores as estarpades ala tua festa / O p' occasio
 del ten matrimoni han aguda los grechs guerra he los
 Troians / per tu es estarpada la funya de aqua / e de En
 ropa / Caro lanors co tu suau he molt delicada nura
 los grechs guans homes quio combatien / eno sabies he
 ja sis complizen tos desigs / Cuytat cuytat Elena
 aparella les nores en que ane mester les falles nupcials
 quies cal aparellar lo brando sopne / quies cal encendre
 lo foch / Troia flameja tota per les nouelles nores

aque demanam altres flames / **O** Troians celebrares de
piro / **O** dones Troians celebrares les dignamet / **A**y
com son enganades fets plors e gemitchs **C**ar en les
nores de piro nous hi cal e par goig ne alegria. //

. Elena .

Entesla que no haparesha hamez raho que entemps de gran
dolor se contzete matrimoni he amigades hom ne en mo
rriaio les persones qui entemps ab lom an sostenguda tri
bulacio he gran persecucio / **E**mpo yo puch defensar be
ma causa qui he sostenguda pus greus coses p menalau
jutge cruel quin jutga amez adultera de que puch mos
trar esser pura eneta. **E** si Andromata ploze Ector
son marit / he **E**cuba prami Rey de Troya veig que
fan son plart danant tot hom apublich / Dura cosa
es he hodiost he greu sostenir captivitat ne de vostres
la sosteniu ara de nouell / Aquest son de servir es ami
fort antich **C**ar deu anys ha que son cativa he arren
aco es pus greu la fortuna mia quela vostra / yo veig
que Troya es amada los vostres altars son regirats
he desparats / los vostres deus vos an derrenclats / tot aco
es aboshir pena greu // **C**ar dura cosa es estar en con
tinua temor ne de yo fas / gran aleniamet es de vostra
tribulacio de sots moltes entemps q sosteniu la pena he
contra mi sola ha escampada la sua ira lo grech qui es ven
gedor he lo Troya qui es vençut al qual concupulada
en matrimoni quistiu dels grechs estech sosses duptos
he incert he la qual pendria p mulles de les Troians /
E lo meu serpor ma pres tantost sots la sua servitut

sens gironne fort he sens altra deliberació / Atorch espi
 en veritat que yo soy causa de grans guerres he causa
 de tanta destrucció als troians // Empero estuspió he
 car si los nauilis dels espans en laurades les nostres mars
 falhent hi solchs pregons he molt amples / axi mateix
 soy presta he arripada p lo nauili dels Troians / he la
 deessa Venus me dona a parís qui son jutge tot esp
 uentat qui jutga Venus esser la pus bella que Juno
 ne pallas // E donchs com q sia p donat a parís / com
 la total causa dels grechs son la ira de Juno Etotes a
 aquestes coses penyen en lo arbre de menalam lo qual yo
 dexelinqui p seguir a parís A donchs tu Andromata
 dona si sol p don petit de temps E les mees lagrimes he
 inclina a polixena que fara aco que yo dirch / A yllas
 que enuies puch tenir he refrenar les mees lagrimes //

Andromata.

Quin mal es aquest p lo qual Elena plora agramet gran
 mal deuia esser / Dignes Elena p que plores quins engas
 he quines maluertes son aquestes que apparella a fi piro
 hom inflamar p gran ira / Dignes aquesta verge polixa
 na p ventura deu esser espenyada de les sobiranes alte
 res de don munt apellar p da deu launcar la de una torre
 molt alta / ho si la volen girar de hū gir en mig de la mar
 p aquestes roques apellades Sithenon de les quals munt ho
 lagran pregonest de la mar / Dignes mo Elena parla
 que es aco que amagues he cobres ab la tua fac engana
 dora / Car tots quantos mals nos pots denunciar son molt

pus lengers que hipizzo era fer gendre del hipozim he de
Ecuba mulier sua. Lo maior mal nouell q' eppam es que po
lipena sia mulier de pizzo. Dignes dignes parla he la
quina pena es aquesta que aparelles p' nosaltres. mani
festa Elena la q' tens dins lo cor he no vullas que siam
enganades entre tantes mals q' sostenim. Veiges q' totas
som aparellades a sostenir la mort p' la gran tribulacio
que passam. //...

Elena.

Ela plagus adu que Calcas propheta qui manifesta
la voluntat dels deus / manas que aquestes tragues en la
lum del sol quem es molt odiosa me fosen totes ab eppa
sa tallant acada port. // Oquem fes morir damunt lo sepul
cre de Anxelles ab la ma furiosa de pizzo / he q' yo acon
pompas am polixena en lo fat de la tua mort. En
Anxelles mana que sis degollada he morta sobre lo
sen cors mort he soterrat. // he aco vol Anxelles p' tal
que ell se marit de polixena en lo camp nomenat Elise /
per co que sis deliurar de les penes dels inferns que sis
translladar al camp Elise on estan les ammes ben
menturades. //...

Andromata.

Ela p' Elena he que es aco / Veiges he mira en quina
forma lo coratge gran he molt a laque de polixena / tan
tost que har hordia la tua ven en la qual li denuncies
la mort que he esta prob demana los arrestraments de les
vestidures de les belles he honrades he soste q' li sia feta
la clenda / co que tu gilaras he iuganes esser morta /

Polixena pensa que sien nores Imperials ay alegrament
se aparella ala mort com si anue agrans nores. **A**gas
la miserable Ecuba mare de polixena tasta he plorosa
com har hoyt lo nostre ploz esta esbalayda fora de si ma
teya mig morta he enyguda enterra de fallimys duns
son esperit. **O**mesquina polixena leua soste lo coratge
ala tua mare / ferma lo seu espit que com he desayll per
sobres de dolor. **O** he com penye la sua vida petua en
prim fil / petita cosa es aquella que pot fer Ecuba be
nauenturada cosa es la mort qui li esta molt prop.
Ay polixena la veig que la tua mare respira / reuisto
lada es. **A**y llassa que la pmeza cosa q fug als mi
serables es la mort laqual demane ab gran instancia. //

Ecuba.

Ay mi llassa que encara viu anpilles p dar penes als
troians / encara veig ques rebella. **O**man drem de paria
qui marit anpilles he com es massa leugera, e molt flaqueja
Encara segons que veig la cendra halo sepulcre del dit
anpilles an gran set he sobira desig de beure la nostra sandy
Ay mi llassa malauenturada fort ha petit teps q guan
multitud de fills en reuironant los meus costats exobe
sane (e estampant en besars ades adons ades a altres entar
que lassanen e departiz mi mare lutz entantes parts en
suffrer ala mia affectio maternal posada entre tantos
fills he filles he de tots quantz eren me zonia sol aquesta po
lixena la qual viu p companyia del meu desig p conso
lacio he repos de mi trista plena daflectio. **A**questa
polixena es tot lo part de Ecuba. enc ara sola es

romana de tots quantes fills hauré // Ex aquesta sola son po
apellada mare // O fortuna molt aspra he remet he legam
aquest sol cors / gran plor rega la mia cara he son sospira
plena de lagrenes omnen los meus vells / les quals ari com
mensura no pusty retenir / O la mia filla polixena tu
he alegrat dela tua mort / Car aquestes noies entes quals
dun morir volguera obtenir cassandra p singular do // E
Andromata volia q h fos manat semblant matrimoni //

Andromata.

Entes nosaltres qui sobrevinem deuen esser plora
des les quals aqueste nauilié do semouza daci estaparam
daci he delli en dimerfes parts del mo, Mas aquesta filla
tua romandra tancada he amagada dins la sua cara
terra entes castes he habitacions herals morra esoturada //

Elena.

Si tu Andromata sabies la tua sort he coquet ha esne
me en maior hoy aneis la tua vida q no penfes //

Andromata.

Dignes me Elena hees me amagada alguna part
dela mia pena que yo pgnore //

Elena.

Sapies Andromata que los grechs han lancat sort
sobra vosaltres Carines hela dita sort ha donats
sempors atu he atres quantes son //

Andromata.

Prech te quem dignes de qui seze seuenta he qui rindu
per senyor. //

Elena.

La primera sort gitaren sobre tu de qui sezes / he es cap
guda sobre pizzo que se ton senyor. //

Andromata.

Sbenaventurada Cassandra la qual fo exenta de
semblant sort / he ayo p tal com era sacerdotessa del sol
he co prophetizant e tornant tota furiosa fora de si mateixa. //

Elena.

Andromata no par que dignes vez car la dita Cassa
ndra es venguda en sort a Agamenon qui es sobre tots
los duchs he Rey dels grechs q'ela dita Cassandra per
sort. //

Andromata.

Serie algun dels grechs que vulla que Ecuba vinga
ensa sort. //

Elena.

Ecuba bien he petra presa car la vida tua es po
ca com ses molt vella / Sapies que tu es venguda
en la sort de Ulises aqui aplan p raho de la gran antiguitat. //

Ecuba.

Ho quies aquell tan mich e tan cruel tan poderos he
tan dur deteniador qui ab sort unguia a la dar Rey a
Reys possant los sots luz se mitut en una captivitat.

qui es aquell cruel arbitrador hegeu qui als miserables no sapie
elegir senyors benignes / Equi me plaza la mare de Ector ab les
armes de Anpilles / yo Andromata son apellada p Olipes
catina / he azam veig a setgada de tota miseria he de tots
mals / aguan vergonya me do esser sotmesa atan qun seny
or / **M**om do menyspreu de servir / mas volia altre seny
aqui servir / **D**e llasta que Olipes qui sen a aportades
les armes de Anpilles obtendra les armes de Ector / ela
sua espulla es es mi / qui son Ecuba mulier sua emare /
/ **D**e mequina hela terra de Olipes qui es una ylla sta
til he fu fectuos / Inclusa tanca / he Inceampada de muns
tempestuosos / Hebra los meus sepulchres ental appra terra
portada / **P**ortame portamen ab tu Olipes / no fare tga
ne dare dilacio alguna / yo seguey a tu / seguey que ami
los fets de la mia mort / No vinga ala mar reposada bo
nanca / meti selos vents he tempestats cruels dins la
mar / **V**ingue he gueres batalles he foch flamarat qui
son male meus de Ector he de priam marit meu /
Car ab gueres he foch peri Troya / he mentres aqtes coses
vendra ans que yo nuyre / Ja han donat loch hon la
mia pena es que portara la mort la mia fort he anticipada
donant p catina a Olipes / **E** lo dit Olipes me ha deli
rada de mort en vol per esser premi sen car vol me p
catina he nom vol matar qui desig la mort p premi
singular / **D**e me trista que yo veig venir porro tot
guarros ab cara turbada / **O**primio p que tragues per que
ses de epazze la tua crueltat / **F**es / fes / amaga la tua espasa
dins les entranyes de polixena he ajusta sogres a Anpilla
en aquestes nocis / he los dus sogres seran priam he Ector /
O morro de unques o homages de persones velles canrigus

qui matist lo lly prum prob laltaz / Aquesta sancty de poli
pena pertany a tu / Aquesta deu estez pertu estampada
dela filla dela sua mare he es aportada alloch on deu morie
O grechs cruels maluats e fillats he en fuzgetis los deus
Infernals. **E** he que hozare a vosaltres he queus
designze qui mitigats los deus ab fuzge he del sacrifici /
prech deus que apts les mas dignes ab sacrificis pre
sents enguista q com vos ne tornaren a tan tempestat
cruel he maror / Tot quant abozare a la nau que portara
prech deus q vinga als nauilis dels grechs sobre los
millors dels naus q son ari / Car ari ho habozare que
la nau enqui po hure se hobze plomig he po en temps
ab tots los de la nau nos ne entre en la pregonesta dela mar
O engu ari prech a deu q tots los nauilis dels grechs
en entre en habis he null temps aparegne.

Capitol segon del sinquan acte lo qual conte en quinta
forma lo corus plany lo estamer deles dones carnes he
miserables.

Corus.

Au poble. Doloros es fort dolga cosa ha
bundar en lagremes he plores / Dolen coses plo
raz he cuidar en los plores als gentz qui an con
pampia a molt poble qui continua en semblant dolor.
he per semblant ab gemechs habundosos / Car la uoz
les lagremes dels plores morden pus lengeuamet la quan do
lor se alegra com tramer los seus furs amols qui son parti
cipants a semblant dolor. no es qui no vulla portar la for
la qual tots los altres porte / no es quins tinga p miserab
bles sino p comparacio dalgu rich obenanant tot los

benanans / no es quins tinga p miserables posar quen si
am / Remouen dela vostra pensa los habundans en grans
riqueses / Remouen de vore coratge lo hom molt poderos qui
ab cent bons lauze los camps habundosos / tantost se
lenara los coratges dels pobres qui l'auhan atzats hemi
perables / no es hom qui sia miserable sino p comparacio de
altre hom / no ha pus dolca cosa en lo mo al hom qui es
posat en sobrana tribulacio he singular tristor he plor
sino q no venga hom que no age la cura uent e alegre
d quell hom plora he fa gran querimonia del seu fat qui
nauegar tot sol ab un petit esquif com ve al port que
demana trena la barcha he ve nadat tot sol ala riba dela
mar (aquell qui p dent la sua nau ven a sol. nans perir
al mig dela mar he ven venir los homes qui se sforcen
ab les taules dela nau qui ses rompuda he volen venir
sobre les posts he la uors de un vent forts he tempestos
apellar cors qui ueda q la mar se abonancada heno
lega los miserables venir ala riba ans los contra sta els
lanca dins la mar / Com aquell hom apellar flitus
volgues passar la mar en temps ab Elles germana sua he
puase sobre un molto qui ama lo velloz dauz co foren
al mig dela mar lo dit molto dona tru gran sile he la he
mana co es Elles tota esparzida caygue en la mar he
mon la mar mas flitus se tench segurarant he peruench
al port he co lo dit flitus se ve tot sol plora molt agen
ment he feu singulars querimonies / mas com en lo gene
ral deluni estapasen dins un esquif d'auallon he sa
mulletz pizza retengueren lurs lagremus nafiren grans
querimonies / Com empero uessen simatips en mig

de la mar dins la qual era petit lo vmanal linatge / els sols
 exceptats / Ayllas ses nosaltres Troyanes car nons alegra
 uem de aqst remey dels miserables dolorosos / Car com los
 nauilis dels grecs semouira / la vna nan pza de vna pzet
 l'altra d'altra part segos lo vent que los menara / Lanors
 se depacira la nostra compangia / lanors castuna ploza
 ra p sinatiga / Ty mesquina co lana fil sonara los
 mariners daran les veles he cercara los vents ab los re
 ms vogant he engolant se he com anca presos los dits
 coents ab los amples sins veles co mes semetra en
 altas mares mes los fgora lo rubatge e port de Troya /
 Ty tristes he quin estramet sera lanors de nosaltres mise
 rables que dira la nostra pensh co la terra nos defillira
 he mpmara hela mar crepera / E com la silua de Troya
 apellada pda la qual esta enloch molt alt se amagara
 hela pda de vsta tant serem luny de nostra terra /
 Lanors la miserable mare Troiana tendra son fill enso
 bras he mostraz li ha ab lo dir en quin endret esta Troya
 he signant li luny diria vens mo fill aquell fum q
 puja fins al cel aquelles escuradats apaleiges he surzes
 sapies que alli es Troya / Les miserables Troyanes
 ab aquest senyal mirara lur propa terra de la qual son
 exellades. //

Capitol primer del llibre acte onse conte enquina forma fou
 denuncada la mort de polipena he de a stinas fill de etor
 he dandromata he parlen hi tres peridnes lo misatger qui
 denuncia la mort he Ecuba he dandromata :...

Ors fets. Lo misatger.
 apres / quina cosa es tan fera he tan trista

la qual haze vista maris de les batalles de dotze anys
en en que dire que reatare // O Ecuba plorare los tens in
fortunis qui est api aniga he vella he amagare la mise
ria de Andromata. //

Ecuba.

E misfitez not cal fer diferencia ni distincio entre los
plors he los gemechs Car tots quats plaus he geme
chs ploraras no ploraras sino los meus mals / Castu
es carregat he opremut p' d'prop mal he ab sa propem
aduersitat / Ami prem la miseria he destructio de tot car
ami pere tot quat es per quio vulla se miserable ami
Ecuba es miserable. //

Lo misfitez.

E apues Ecuba que polixena filla tua es degollada he
destinas fill de Andromata he de Ector an espenyat plo
miz de Troya Mas la verge he l'infant an presa la
mort ab pensa molt generosa. //

Ecuba.

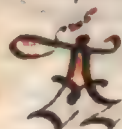
Prech te quem digues la manera he l'orde de la mort
he lo doble peccat que an comes los grecs prosegueix
amplament materia / Car lo men coratge se aleguara en
tractar he recomptar totes les mies miseries Adonchs
manifesta he regia tot lo fet p'menut. //

Lo asistez.

E apies Ecuba que en Troya ha una torre molt alta
en la qual lo Rey priam acostumaue estar he de la sobi
rana partida de la dita torre regia los actes he l'orde de les

batallas fient se aqui aya com a surge he arbitre sobira/enla
 dura torre priam nodria lo fill de Ector a stinas tenint
 lo enla falsa. Com Ector acaue los guerrs esparzint
 los ab gran themoz ab armes he ab falles de foch flamejar
 metent los enfuyta. **L**amors lo Rey priam mostrane al
 fill de Ector les victorias del pare sen molt famos. he
 aquella torre la qual era molt bella he mirall de tot lo mur
 ara es un cruel espenyador circuyt de gran gent molt
 estampada hon anie ducho he pnceps he canallers he
 in numerable moltint de poble p mirar lo fill de Ector
 qui danc eser espenyar. he un q tot hom leya les nag
 per venze aquesta cruel sentencia he los uns pujane
 sobre los munts. **P**erço que de luy mulla lo poguesen venze.
 Los altres sen pujane sobre les roques dela sobirana part
 dels quals miren pus francamet estant de pens he care
 gant se sobre tot lo cors. lo un sen puge en un pi he laltre
 samague en un lozez laltre esta sobre un faig he tota la
 silua tremola plagan multint del poble. **V**eig q la un
 sen puja sobre la sobirana part del mur q es tota munt
 yda acada part laltre sen puja sobre los terrats qui so
 mig cremats. he laltre veig ques carga sobre lo mur qui
 can continuant agrans trocos. he un hi una cosa fort
 in umana. **C**ar un hom cruel fer he de suergomir un
 ques a seque he mira sobre lo sepulcre de Ector. **A** donchs
 olupes se met pmez he vassen p agtte espays amples
 plens de gent p pujar sen ala sobirana part dela espeny
 adors he pren ab la sua ma dreta a stinas infant net
 el Rey priam he fill de Ector. **E** lo dit infant lo

segueix amant espadpadament no tardant lo pas ne mostrant
se pezos en son mouinier. Expuant sen en la dita torre he
com son an la sobirana alayn dela qual deuie esser espar
miza deca he della mostar la cara inflamada plena de fira
ferm he constant en son preposit. Axi co lo cadell dela bepin
fera poch etendre que no pot mordre. Com enyo no pusque
inflames he inflas tot en son coratge. Axi mateix lo dit
astinas qui fench pres p la ma de vlypes enemich sen
tot ardent he cruel esta prob la sua mort. Los en esguart
mogue aplor tot lo poble los duchs e pnceps he a vlypes
qui era abell temt lo pla ma no plora lo dit astinas q
es plorat p tot lo poble qui alli ere presents. **E** com
vlypes har hoydes les paraules del propheta. Calcas
qui denuncia d'agst infant q deuia morir espenyat dela
torre tantost apella los cruels ministres a exequir la
propheta reprovada he no permes lo infant quel es
penyapen nel espenguessen car leys canze volente
zornar dela sobirana part. Dela torre onolia espar lo
palau del Rey priam mi sen. //

Indromata.

A y deu quina es la persona dela ylla de Colos on esta
gent cruel don fench meda dona sens tota misericordia
qui agues volgut cometre semblant malicietat quin hom
esta entre los cruels qui son poble qui no an certa habita
cio ans an les cases portants de fira alguns dels quals
mengon carns humanals qui aya fet semblant pecat
he quina gent la qual es la mar cassia onostre dre di
uinal ni umanal haquera gossar asngar tal iniquitat.
Certes no aguera comes tal iniquitat o malicietat aquell

hom benfidezió qui mata los hostes qui venien a son ospal
 he sacrificat la fanch dels infants al deu Júpiter. **¶** Ne
 com es semblant maluestat de diomedes qui trofferaue los
 homes els donava p'vianda als seus canallers. **¶** Ay fill
 meu Astinas he los membres del teu cors quils sotarrara
 els dazn leguda sepultura los quals membres ha d'zelen
 quit lo preapió espenyador del loch alt emolt infest. //

Lo misfatge.

¶ Apies Andromata que com lo teu fill capgue de la torre
 dona tan gran colp enterra q' tots los ossos se trenca en
 tot entat q' aquita carn del seu cors generos / aquella res
 plandor dela sua cara he aquella semblança noble del seu
 pare famos son totes diffiguradas. **¶** Car com lo cors cap
 gue enterra lo cap har encontrada una gran pedra que
 tot se obri p' l'omig he tantost lo geuall se stampa p' lo
 ample dela terra on lau lo cors fort leig he maculat. //

Andromata.

¶ Segons que veig aquell fill es tot semblant al seu pare
 qui fench rogat apres la sua mort. //

Lo misfatge.

¶ Apies Andromata que tantost que lo teu fill son cap
 gut dela sobirana part dels murs tots los grechs ploza
 ren molt agramar he aquell poble qui amia comes tan gran
 maluestat retorna ametre en execució altra semblant
 sobre el sepulcre de Anxilles loqual sepulcre es situat en
 tal forma / que un fin apellat zeta bat la hun costat

la un costat sen qui es lo pus extrem / de l'altra part es men
mig de un vall lo qual corre un loch lo qual es tot redó amén
del loch apellar **Chenre** on se ajusta molta gent corret de diuers
parts p mirar alguna gra nouitat. he deu q molta gent corrie de
moltes parts la qual copte tot aquell loch de la riba de la mar / e del
dit riu **Rethen** / he parlaué molta gent diu q ab la mort de una
donzella los nauilis fan desparats e desligats los quals fón
empatats lo vent. **Altres** se alegre diu q ara deu esser destr
yda totalmet la guinadó dels **Troians** la minor part del poble
manu dels grecs auoreix la gran malnestat he ab tot acor
mete he proué lopectat / he no peque meys los **Troians**
q uene amirar la mort de la filla de **Iulz** ppor co empo sun
tots espavorits he temerosos uehen la darrera destrucció de
Troya. La qual total destrucció fón acabada en la mort
del fill de **Ector** he de **polixena** filla del **rey** **parr** / **Lanors**
vni q s'optinmet uengueré aquí moltes filles flamencas
mar danar molta gent aforma de nocces. he apres d'auoir
q **Elena** filla de **tindari** mana danar **polixena** tota trista ab
lo cap inclinat / he mostrana la dita **Elena** q anana p'ueza
enles nocces s'otepuils plo talem al espos he ala nomia /
E hoxi po quels **troians** cuidaué a altres uens / **polixena** adu
q tals nocces faga hermonia filla de **munalan** he de **Elena**
axi lega he difamada / axi torn a son marit pillosa e con
daprada amort / **La** terror he temor comon tots los
pobles / **polixena** de apres de **Elena** ab cara enclinada
a terra p sobres de **bergoya** uoginal **Empo** tota la sua fac
resplandex he molt nus clareja la bellest enella en la darrera
hora de la sua vida / **axi** co la lum del sol luminós sol ess pus
dolca prob lo sol post enlo occident **lanors** com les estelles
volen cobrar luz resplandor he lo dia esta d'uytos acostant

se lances ala nit / **A**xi placent he graciola estech he aparech la
 verge polixena / **T**ot lo poble esta admiratiu fora de si mateix
 he tots quats son loen molt apolixena la qual deu morir / al
 guns mon la sua gran bellest / als altres la edat sua molla se
 juvenil / als altres mon la fortuna molt variable / he molt
 mes mon atots lo fort coratge seu quis offer al amor bo
 lenerosament he furcha / **E** la dita verge va danar pizzo
 qui la deu degollar / tots les penss d'ales gens que veuen ara
 esta esbaleixes e esmordides sonogudes amifloridia he
 moranette se del cors tan singular / he pizzo segueix detras
 puguesen alt al sepulcre de Anpilles. **E** com la dita ver
 ge toca la sobrana part del mur on era he deficat lo dit
 sepulcre / pizzo hom foue he vigoros seu pugna en lo pus
 alt del sepulcre de son pare ab la espasa en la ma he la verge
 virtuosa no torna lo pen atras / ms girant se al colp de cana
 estech tota enflamada ab lo esguart fort tot furos no ges
 mudada ne alterada en lo seu coratge / **A**xi forts mori / he
 sonon les penss de tot quat es lo poble a singular copasio
 he aparech en la dita mort una cosa de gran admiracio
 es q pizzo son pereros amate la dita polixena **E** des
 apres q la ma dita de pizzo hac amagada la espasa de
 los pits de polixena / tantost q ella hac rebuda la mort
 brolla soptosmet gran habundancia de furch p la nafra
 fera de gran amplexa / he la dita verge morir no deposita
 aquello seus coratges animosos **E** az abon prent he soptos
 mouimet seu levas cance de bocha dents sobre lo sepulcre
 de Anpilles volent trencar la terra p atezar he derrocar
 lo dit sepulcre / **L**avors se prenguerie aguamit aplozar
 lo poble dels troians he les gens dels grecs **E** mpo los

Troyans gemegare e amagnamet p por q amén / mes los
grecs plozant manifestamet e apales. **Al**quest orde de mur
dit finzen en la sacfia de polixena no asey pas la pmdy es
campada sobre la fas de la terra ans lo populze dur ecuel la
begue tota tantost que sobre ell son habundosmur stampada. //

Te

. **Ecuba.**

Nats grecs amats vos ne tiorrats avostres castes segurs
sens tota pahor. Les vostres naus ab les veles estises lauren
les mays que tant hanen de sigades. La guerra es in fundat
termenada. **Ay** mi lassa he hon portare les mies lagrimas
on gobella cantiga estopira la mia anima dolorosa he
on me espatare de morir. **Ay** trista plozare ma filla
mon nat emon marit. **O** terra propia / **O** mi materna /
O tots los mals de Troya / **O** mort tu sola est lo meu de
sig. Tu fas violenon als infants est cruel als novells
infantes vergens en tot loch on tu vas as tenor d mi
d mi sola esquines quet cerque de nit he de dia entre
les lances he entre les espases he collets / he entre los
fochs flamejants he tu fugs me qui continuadamet
te desig. No es estat enemich ni zupna ne destencio ne
foch que agen mort lo meu cors. **Ay** dolorosa he tan
prob fuy de priam marit men com lo mataren he la
mort non compregue. //

U

. **Lonisatges.**

Os altres Catius Troyans amats cuprats vos he cor
rets al gran dela mar. Car ja donen velles les naus he
los navilis se comencan de moure qui en breu se deuen partir. //

. **Jason.**

*Ací Comença la setena Tragedia de Seneca la qual
es intitulada de medea he es fundada en la següent
istoria.*

Jason se parti de la suauitat he
anassen ala ylla de Colcos p conquistar lo ve
lloz dauz. Lo qual Jason fort amat p aze
dea filla del Rey Cetes tant ardent miet he
tant inflamada que p ajuda de medea se
son vengr los toros qui guardane lo velloz dauz he gitau
per la bocha falles de foc flamejants. Encara Jason de
sis dir estapa al perill dela multitud dels canallers qui
brullauen dela terra. He com hat venguts tots los perills
hat lo velloz dauz ab ajuda singular de azedea la qual
legant lo sen pare carnal he lo Regne prop fugisen ab se
son he pres lo per marir.

Com. Apres algun temps fossen venguts
en terra del Rey Creon. Volent lo dir Rey Creon
que Jason prenguts p mulier sa filla dita p
nom Creusa. Maura que azeda p raho delus maleficio
la qual era nigromantiga fos litzada amort. Mes p su
plicacio de Jason la pena dela mort foch mudada en exili.
Com la dita medea agns obtingut espay de son som tan
solament p eix del Regne de Creon he aquest dia ella tre
mes vna camisa a Creusa filla de Creon nouella esposa
de Jason. la qual camisa era salpicada de veri he maliciada.

ab encantaments. E com la dita Creusa se despulla he des-
plega la dita camisa que li era estada tremada. E oplota-
ment hisque un gran foc de la camisa la qual crema.
Creusa he Creon son pare ab tot lo palau Regal. E la
dita Medea no son contenta d'ello. Ans apres de tan gran
venjanca pres dos fills que aia haure de Jeson p ma-
trimonial acostament he degollals li davant. //

+ *De questa Tragedia conte sindi actes principals :-*

Ello. Primer acte se conte la gran turba-
cio que ha Medea per co com Jeson prenia
muller Creusa filla del Rey Creon. E Lo se-
gon acte conte com Medea es exellada de la terra de Cre-
on. Embarauellas molt de la desobediencia de Jeson
qui pren altra muller. E Lo tert acte conte lo gest he lo
portar furios de Medea per co com son condamnada he sen-
tenciada a epil. E Lo quart acte conte la venjanca
que feu Medea de Creusa nouella esposa de Jeson he
de la mort de Creon pare seu. E Lo quint acte conte
com Medea mata sos fills propis davant Jeson pare seu. //

+ *Lo primer acte conte dos capitols :-*
En lo primer Capitol se tracta com Medea Inuoca
tots los deus que sien presents ala venjanca que vol
fer. E En lo segon Capitol se tracta com lo Corus
dels cantors cantane cançons nupcials ples novells
noces de Creusa he de Jeson. //

Lo segon acte conte tres Capítols :-

En lo primer Capítol tracta com Ageda expellada p Creon hoxi cantar lo Corus dels cantors maraueitar se dela desconeixença de Jelson qui pren altra esposa / En aquest capítol parlen due psones co es Ageda ela sua nodruga **E**n lo segon Capítol tracta com Creon Expilla Medea deson Regne / En aquest capítol parte dues psones co es Creon he Ageda **E**n lo tercer capítol tracta com lo Corus dels cantors cantane maraueillantse dela audacia daquells qui primeramet se meteren a Nanegar. //

Lo terç acte conte tres Capítols :-

En lo primer tracta lo gest furios de Ageda per co com fon expellada p Creon he en aquest capítol parlen dues persones co es Ageda hela sua nodruga **E** Lo segon capítol tracta lo gest en quina forma Jelson parla ab Ageda he parlenhi dues persones co es Jelson he Ageda **E** Lo terç capítol tracta co lo Corus dels cantors plang lo miserable cors daquells quis meten a fer coses ardues he difícils. //

Lo quart acte conte sinch capítols :-

Lo primer tracta dela Execució que comença Ageda contra Creusa novella esposa de Jelson en lo qual parla Ageda **E** Lo segon capítol tracta com Ageda posa en execució la malesta dela sua benjanca En lo qual parla Ageda **E** Lo terç capítol tracta co Ageda gra he conduys enson parlar als altres ciuda

la luna ala qual sacrificana en lo dit capitol parla
a xeda sola. ¶ Lo quart capitol tracta en quina for
ma a xeda tremes a Creusa esposa nouella de Ieson
per sos fills propis les vestidures encontades he parla
a xeda sola en lo dit capitol. ¶ Lo quint capitol
tracta en quina forma lo corus dels capellans repren
he condapna lamalicia de a xeda la qual hoyen a
nar furiosa p la casa. //

Lo cinque acte comença un capitol solament :
¶ En lo qual capitol se tracta en quina forma a xeda
mata sos fills he parlen en lo dit capitol quatre per
sones / coes lo misatger qui denuncia la destruccio
de la casa de Creon / lo corus dels cantors / Ieson
he a xeda. //

*Comença lo primer capitol del primer acte on se mo
stra en quina forma a xeda comença tots los deus q sien
presents a la venjanca que vol fez :*

O Deus. Coniugals qui fauoreixats los ma
trimonis / Otulucina qui est guardiana del tate
matrimonial / Otinuptino deu de la mar qui
mosta he instruyt Cusiro qui son lo primer qui gomez
na he patroncia la nau de Ieson / Etusol de partint he distri
buynt al mon la clara lum del dia / Otuluna qui es de tres
edats / coes plena enulla / Tots vos junoque ensemps ab los
deus sobre los quals me jura Ieson quem tendria leyaltat /
Exprech als deus infernals la qual cosa es omni coninent

com sia maestra en la art de nigromancia / **P**rech he soplich
 los tps infernals qui son contraris als celestials / Inuoque
 los deus dels morts cruels turmentadors / **C**ude a pluto Rey
 o senyor del Regne trist de Jufen / **C**appelle proserpina qui
 fench forcinolmet arripada p lo dit pluto ab molt millor
 leyaltat que no son yo p Jefon / **C**ut he dich ab deu mi
 serable o vosaltres deesses puntdores dels peccats qui son
 tres / vos es alleto / **C**isifon / e agaqueza / **V**enits venits als
 vostres cabells qui son serpens verinosos he ab les falles fla
 mejants que portats en les mans siats cruels he terribles en lo
 talem de **C**reusa filla de **C**reon / **A**pi do fos orribles en lo ta
 lem de les mias noces / **C**ar p amor del meu espos Jefon mati
 cruelmet mo jerna carnal / **D**onats la mort a **C**reusa no
 nella esposa de Jefon / **E**stroyts son sog **C**reon ab tota
 sa Real generacio / **M**es com Jefon no sie mieys culpable
 quels damunt dits que li empetrare o retre p signan de sto
 nepenca certes maior mal desig q li esbenenga / **C**u prech
 los damunt dits deus que vishia he que vaja vagabunt
 p les ciutats eterres pell ignorades cepillar palhoruch
 he temeros no trobant cash ni ostal desijant la sua esposa
 emullez / **T**ostemps vaja rodant lo mo de roda en pula
 de cash en casa / **S**ia fama p tot lo mo divulgada que Jefon
 no ha cash ni alberch / **E**ls fills de Jefon no pusty maior
 mal alhoraz sino q en lurs infortunis sien semblats al pare
 he ala mare / **C**ertes ja veig la cash enq pore pendre ven
 tanca de Jefon car fills he parits en que venzare / **M**es
 p que yo tota canthelosa habundat vana met en parau
 les he pre yo p venzare me de mod enemichs gats si fare

he apagarre les grans falles he brandos que porten encesos
en les noces de **C**rensa nouella esposh de Jeshon he aco
fare apagarre he esturint la lum del sol / **O** llasa maza
uell me com lo sol engendrator de totes les coses / sien lo sen
caropot venze ni mizar la gran deslealtat que fa Jeshon
E y mi tristia car no deuia lo dit sol correr ni anar
p los espays he vies del al pur ni deuia tornar de occi
dent a orient reportar al mon la claredat del dia / **O** sol
prechte que leix estar p laire en lo carro del ten pare / **O**
pare men comana les regnes dels canalls / certes l'home
me venze / **C**ar la ciutat de **C**reon dita **C**ormitg
la qual departix he repara la mar de Jouis de la mar
dita **E**ges / **E** com la dita ciutat sera cremada aqelles
dues mars se ajustara en temps / **E** si aquesta desleal
tat de Jeshon passa axi / no resta pus sino q una gran
confusio po sia al camina de Jeshon he q lo dia de les
noces po sia maestra de sala / **E** que la npt com deuia
entrar en lo talem ab **C**rensa nouella esposh de Jeshon
que vols port los brandons d'amar / **E** que apres sia
sacerdotessa offerint sobre laltaz ab grans oracions he de
pregaries lo sacrifici trociant ab mes propies mas lo vedell
qui p confusio longa dels matrimonis sol esser offert als deus /
E **O** azeden que fas circa la tua venyancia dins les entra
menes de tos fills he veges si roma dins alguna vigor / for
ga de tu la palhor femeril he viste la crueltat daquells qui
en lo mont **C**anta so h'imate tots quats hostes he bene tom
quata maliciosa a justia o en lo flum phanisis qui es cap de la
ylla de **C**olcos he tota quata crueltat les mares qui estan
entorn de la ciutat appellada **C**ormitus / es don no res als

mals esdeuenidors qui seran ala terra ignosts he no acostumats
 al mon temeros qui espavordna los deus qui habiten alt en
 los cels. La dona pensa estar en continuacio e deliberacio
 tales naus de la pestilencia he de la mort qui den ocupaz
 tots los membres dels ossos de mos enemichs. **E** Leugeres
 coses son aquestes les quals he nomenades he massa fàcils
 Com yo asceda era verge fui semblants obres mayor do
 lor se deuen daptar he molt majors crueltats se p tunc
 de fer ami. Apres q son maridada he parus fills de Jeshon/
E Apres dich he cide otu hea cruel he maluada prin
 tes armes s'ingre la espasa he aparellar de matar Jeshon
 ab tota sa generacio. La mia furor faga les obres ara
 com son refusada semblans que fui com fui apellada
 maridada. Amors do lo men pares coregues deis mi he
 Jeshon mati he trocegi on ferma men qui ab mi fugia he
 sembri los membres del seu cors p q nos poguem mells
 fugir. **E** Epore yo lepar Jeshon mon espos hoc en aqlla
 forma quel segui co es ab mort he ab trocejamens dels
 fills sens emens. ades p que asceda fas tan grans tri
 gues espantar. als noy resta sino la causa qui ab pecats
 he malneptats es feta he construyda q p peccats he mal
 neptats sin aturada he destruyda. //

Segon capitol del primer acte on se tracta com lo co
 rus dels Cantors Cantau cançons nupcials per les
 nouelles noces de Jeshon. he lo dit Corus Inuoca la furor
 dels deus he dels homens.

PREGANT. los deus sobirans qui regir en lo
 cel he la terra he la mar. E los deus plens de pro

peritatis que sien presents en los tales Reysals ensempla los
pobles qui favorece la gran festa en la dita solemnitat sien
offerts als deus sacrificis acceptables. ¶ E primerament si
suputes he auno qui porte ceptres Reysals sia offert un thoro
blanch en la esquena tiner lo coll dret lenat al cel he la
deessa dels pius apellada latina sia metigada ab una va
qua blancha en ill temps ya aportat son la qual li sia
offerta. he sia offert sacrifici als deus mes qual oferta
fara canze de les mans sanguinantes de Marte deu de les
batalles. lo coll ell abenzat de sancy postu pau he conor
dia entre los pobles qui guerregen. ¶ Sia fet sacrifici
ala Copra deessa de habundancia q retia ses riquises
en son corn qui li esta dant lo qual co es trobat esser
plen ha senyal de habundancia. com es trobat esser
buyt es senyal de fectura he de carafia. ¶ Otun hui
neu qui prestes tapresencia ales noces honestes he leguas
he ables tues falles flamineants gites les tenebres de la
nit ab principi plen de bona fortuna. Vint esies pñent
at/ acostat la rganar abenzat de bon vi. Coronat en lo
cap capellet de roses. ¶ Otun Venus qui apareix de mati
he de vespre he als amadors/retornes al vespre mas tñt
Car esperen la nit pentraz en lo tatem. ¶ Donals vapores
que lo vespre sia tñt masñ. atñ espere les mares. atñ esp
en he desigen les noces. tu ame les dones qui cobeyen auez
fills. ¶ Donchs ses pñent ab los zangs de la tua claredat
en nostra festa nupcial. ¶ Certes la Vginal bellea de
Crensa esposa de Ieson Veng he sobre munta en bellea.
les dones jovens de la ciutat de bathenes. he sobre la belle
sa de les vergens qui habiten en lo costat del dammunt dit

Enygnus / que com estan en enlurs lochs grociosos se vestien
 en forma de homes / **E**ncara veient he sobre munt
 la bellest d'aquella vergens thebanes que les llaue dins
 un flum apellar domus / **E**les vergens elias quio
 banyer dins un riu apellar alpheus **E** **A**des q' direm
 de la bellest de Ieson espos nouell de Erish / **C**ertes si
 volem consideraz he miraz la sua bellest no li estara danar
 bacus fill del antur com se vuela prega a Jupiter ques
 acostas a ella carnalmet en la forma ques acostana a juno /
 Vench li en forma de lamp he cremat la feu engeraz bacus
 la qual conyug al son les besties apellades Triginides he
 son animals tan legers en correz com la lingua del torrent
 les quals besties porte lo carro del dit bacus / No fa acompa
 rar ala bellest de Ieson fupus Ierna dela donzella Ege
 plena de gran audacia car tem de pasir la mar / he ab
 son fure camaleant sobre la esquena d'un molto / **E**nen
 guna d'aqui auar les verges concebre gran themor / **C**astor
 ab son Ierna polup q' era molt abt en son loch dela pi
 lota no sent res dela bellest de Ieson / **O** deus celestials
 prech vos que aquesta esposi sia la pus bella del mon
 he lo seu espos Ieson no haja par en bellest entre los
 homes **E** **A**questa esposi com son en lo talem original
 entre les altres dones la sua fac enfosqui la bellest de
 totes quantes hi eren / **A**xi co ala presencia del sol se ama
 ga la bellest de les esteles / on axi co la luna danar la sua
 presencia se amagane les set esteles qui resplandexen en
 lo front de danus / **D**ixi la bellest de les altres verges
 qui resplandia enluz fac / no era res danar la radiosa

replandor de aquesta esposa de Iesou, la qual es tan blanca
com la neu mestlada ab vermell flamejant / Es par he
semblant al alba la qual mira enlum noua lo pastor apeli-
lat Iosius. ¶ O tu Iesou qui desdenadament eres acostu-
mat pendre ab ta man dreta los pirs de Ageda la qual
forçolmet contra voluntat de son pare no psh p mulla.
O tu ara benametizat pren aquesta verge tan bona duna
Crensa esposa tua de voluntat de sos parents he seras
lunyat he separat daquell cruel he dur talem de Ageda
per qui tant de mal ta seguit. ¶ O vosaltres homes jo-
uens qui en les grans noces sots licenciats de dir acastu-
ra s'empora o sia s'emat lo defalliment q ha pns Inimica
jugats ab joys baralles trametes cantilenas adons he altres
fort atar se dona semblant licencia de parlar nos contra
los senyors. ¶ O tu supplantant esposa molt generosa q
denalles del linatge de barus fex dels thabans / hora es
he temps que faces contendre lo pi qui mostra la gra fe
del matrimoni. I aqua donchs dels deus originals durs foch
ample solemniat. Vinga lo juglar he estampe p tot lo
comit joys paralles pla senteres pronocatives nualles.
¶ Com la gent que aqui sera solemniar s'ela festa ab los
joys mes figna Ageda en les tenebres espures he seguit
quenta. Ies alguna dona que sia fugitiva he vulla pedu-
marit entera estranya hon pellegri no es conegut. //

La comença lo segon acte qui cont tres capítols lo pri-
mer tracta en quina forma Ageda es expellada p cuon
Ageda honit el comitaz del corus dels cantors ma-
ranellas dela destonegencia de Iesou qui pren altra es-
posa. he en aquest capítol parlen dues persones coes
Ageda ela sua nodriza he pmerament comença Ageda.

.Dient...

Aylamir. *Aceder.* No diria segons yo veig mor-
tes son / Car mineus deu deles no es he lo cant
del corus dels cantors ha fides he agreuja
des les mies orelles / Ollasta no puch enuies
sofritz tan gran mal que leson prenga nouella esposa.
Omi tasta molt son esborda que leson apres que me ha
tolta amon pare Rey. Apres quem atreta de ma terra
propia dela casta Rey al luyada de mos pareus he ame-
nada entera estranya que axim vulla de lenquir sola
sens compayia. **O** dir he cruel leson qui axi as nungs
presats mos agradables serueys / no son tals los meus
meus que leson me dequis aser axi de sonerit. **E** com
no pensis leson q yo ab mos encantaments venia los p-
ills dela mar dels quals te fui estrapar co en seps amara-
nb tu. **E** yo qui ab la mia nigromancia te fui venere los
toros terribles qui girau p lo nas raigs de foch flamencus
Cuydes que no sapia de cert q yo fare maiors encanta-
ments he que en ago sin terminat lo meu gran poder / he
la mia art de nigromancia sapia de cert q fare yo de mi
materna qui son portada p la mia pensa plena de ven-
janca he de crueltat / ca / e / lla / eridmeses Iniquitat cer-
cant de leson com me pore venjar. **I**n plagues a deu q
leson agues ferma en quim pogues venjar. **M**es veig q
ell ha nouella esposa la filla de Creon aquesta vull que
senta la espasa he la lancia dela mia venjanca / assus
es la duna esposa sufficient matria p experimentat en ella
mos malefics. **O** meda pensa si ha malefics en lo mo-
que sien experimentats / en grecia / deu tri p los barbres

los quals malefics no sien passats ples mtes mans / Ara es
hora que prous los teus malefics htemostren que deus
fer he com deus prouehz amaior malnestats / Reduey ala
tua pensa tots quats malefics as comesos / Abans que
ages maior audacia en cometre semblats emaiors coses ¶
Remembrat en quina forma lo vellor danz quiera en
la ylla de Colros agran honor del teu pare he del Regne
fench p ton consell tractat he ab malefici pres he conqui
stat p Jeshu / Recor te com tu veient quel teu pare mu
na detras tu he Jeshu / tu p tal q lo dit Jeshu no fos acen
seguir prengust un serma teu el trengust he de parist
en nonbres despargint aqlls p lo camu engust que
ton pare ocupat p cullir los trocos del dit teu serma Je
shu he tu poguesen fugir he apis fen ¶ Remembrat en
quina forma tu p amor de Jeshu ab lagua retoryst
al seu pare en herat Juneyl ¶ La qual cosa hoynt
les filles de palen hom vell presentent quel tornases
Joue he enformyst les que faessen una decoctio que no
tenia prou ares / ¶ Feta la dita coctio que traquessen del
coro deluz pare la sancta cella he que coguesen los mebras
del coro deluz pare en la dita decoctio / Les quals coses
aquelles faent les dues filles enginades p tu a dea
matore luz pare propi ¶ Ay po a dea quanta sancta
he po estampada ¶ Im po tot quat po he fir no ho
fui p pra ny p firoz mas p sola amor de Jeshu ¶ Ollassa
ami quela amor malamenturada que he aportada a
Jeshu se conuertis en gran crueltat ¶ Mas per quem
ahire contra Jeshu em foradament preu la nouella

esposa / forçat p lo Rey Creon / no es Jelson enson propi az
 bute ne en son plan voler / **A**yllassa que p amor de mi
 denzia Jelson si mateix offerix amor he de guerra rebre
 lo ferro de la lança en lo seu pits nuu he de matar / ans
 que fer la deslealtat / **O** furiosa dolor prechte que no
 parles tan fort contra Jelson com vertig ton parlar en
 milloz he no desigs la mort a Jelson. **V**istha Jelson / **E**ls
 podia fer q fos men api co era de pmer aco seria la mia
 vida / **E**si nos pot fer vistha almenys he sia matant
 de mi / **O**llassa p que no p dona ami quin son donada
 heluzada a ell he po no mia pus pcos don que li
 oferis / be veig q entor aco es culpa **C**reon / qui com
 sie Rey molt poderos ab son temeros poder dissol los
 matrimonis / vol separar nos fills de milloz engen
 dradura he tollent me tan gran penya com es de los fills
 sis fa la fe de la natura el ligam del matrimoni / **A**don
 chs sol aquest den esser punit / **A**quest sol den por
 tar les penes ques mereixes / po fare tornar polo he
 cendra lo seu palan alt he generos / **V**n loch dit Malin
 qui ptany ala senyoria del Rey **C**reon al qual loch
 fugien les naus ab fort gran dificultat / **C**ar aqui
 es una porta p hon deualla hom en linfern / **A**qsta
 alta venza lo fim he les flames cremats he abra
 smts la casa de **C**reon / **L**loptat aco la nodria de aco
 den parla en la seguent forma.

Parla la nodria.

Prechte **A**ceda que calles he aquestes tues quezi

monies tin les secrets he no vullés ara publicars he mani-
festa la tua dolor / Car aquells qui los grans greuges eles
grans nafes sostenen pacient met he ab silenci / L'enje-
ramet se pot venjar la pza que's ceta aquella non al
enemich / Los ops publicats he manifestats pden loch
de venjanca / Car arme los enemichs. //

. Aceden .

Let pensés tu nodrira mia aconsellar la mia rasto-
rapiés que fort leugera he fort pocha es la dolor q pot
recebre consell / Los grans mals nos poden amagar / Car
deluz natura comone gran brogit entre si p que plan-
me de contrastar manifestamēt als dits mals. //

. Noduga .

Prechre filla mia que refenes he reprenes aquesta
furia tant somoguda / Car p molt que ses reposada
anyades escaparas ala mort. //

. Aceden .

Capies Noduga que nom cone auez pahor Car la for-
tuna es de aytal natura que subjuga he caligna los
flachs / he temles personas fors erigroses. //

. Noduga .

Ara pots prouar si la tua virtut aloch de fortaleza. //

. Aceden .

Eull temps pot desfullir loch ala virtud. //

Molha esperança en aquest mon que mostre via de
fuyta ala tua persecucio.//

. *Aceden.*

Qui no posa esperança en res del mon/nol cal desespaz.//

. *Modica.*

Sapies *Aceda* que los homens dela tua terra sen son a
nats he not cal confiar en Jeshu marit teu he not resta ni
romanes deles tues riquestes.//

. *Aceden.*

Eno son poaci. Certes aci es *Aceda* present/Venist
llamar/les terres/les aries. los fochs/ los dms/ el as tps
tot ac es en la mia man Car ables mies encantacions fare
que tots me obeyran.//

. *Modica.*

Aceda filla mia besabs quel Rey deu esser temut.//

. *Aceden.*

Lo men pare fench Rey he empo nol tem en res.//

. *Modica.*

Aceda no themes les armes mortals.//

. *Aceden.*

Possat que com la terra brollas d'armes no les tembra
Car com dents de serpens q foran sembrats enterra
brullasen grans multituds de homes armats/peables
mies encantacions fin q tots sematare vns ab altres.//

Ageda que feras si moris. // *. Nodurn .*

Grandesig he de morir. // *. Ageda .*

Prech te ageda que fuges. // *. Nodurn .*

Penit me com fugi amon pare p que dich quel fugir
nom ha bona fortuna. Dignes me nodurn fugire onor. // *. Ageda .*

De sabd tu que mare est e npi p raho dels fills deueis
fugir. // *. Nodurn .*

Hor mas be sabd tu de quils he hants d'hom destoner. // *. Ageda .*

Eageda encara duptis fugir. // *. Nodurn .*

Fugire mes deuenir me primerament. // *. Ageda .*

Lo Rey Creon te acorga per matar te. // *. Nodurn .*

Pez auentura potrobare algunes maneres abque fore
tragar lo dit Rey npi co enparei lomen pare ab nro fore qmati. // *. Ageda .*

Ageda filla refena tes paraules dona fiantes menaces // *. Nodurn .*

laipa aqueix tan gran coratge / Car hom se deu conseruar he
conformar ab lo temps / No són bones les menaces en temps
de la aduersitat. //

Aceda

Sapies Nostra que la fortuna contrariosa pot tolre les
aqueses han pas lo coratge / Car molts pobres són ho
mens animosos he viciosos / p la qual raho no poria lepar la
exaltencia del meu coratge alt he generos / Aceda m's qui
es aquest qui ab tan gran brogit fura mollir la poleguera
de la casa Regal. Certes aquelles Creon hom superbiós
Inflat per lo Emperu dels grecs. //

*Açí comença lo segon capitol del segon acte on se comen
ça com Creon he aceda he p'menciant lo Rey Creon se con
dol de la triga que fa aceda en sa terra la qual remolt p
sospitosa he parla Creon ab los de la sua cort dient. :-*

Creon.

SEGONS. que veig aquesta aceda del Rey
ne de Colos filla del Rey Certes generacio maldada
da encara no ha tret lo pen de mon Regne. al
gun mal tracte contra mi / A manifest es lo fiu he ma
nifesta la sua man plena de malefics. Com equi es aqui
perdon aceda / qui pora esser segir ab ella / pom aporrel
lana matz e p'atendament he se parz aquesta maldada
pestilent aceda del meu regne / Mas mon genre se son
me veng a instancia del qual he atorgada la vida a aquesta
dita aceda ab condicio fer pero q'sen pretesta he que
de lliure de pahor he de perill lo meu Regne he que sen vaja
segura. **E**mpero yo veig que aceda terrible endrega

ses periares per vintz anni he ab aquella sua cma he abpa
rau la plena de menars se acosa p parlar ab mi / O vosaltres
caualles he senyors meus tenui la he fen que nom toque
nis acost ab mi manant que no parle he apronga de tembra
ma senyoria / O aseda partit te sospitimer del meu
Regne tu matrija qui est espaventable terrible cruel he
malhada.//

. Aseda .

Quin es lo crim quina es la culpa p quem punir fa
ent me fige del teu Regne.//

. Creon .

Quens quant es la ignoscencia de aseda tanta he ig
noscent q no sab q vol dir mal e demana p q es expellada.//

. Aseda .

Si en aquest fet vols vsar de iuri e de iusticia obs es que
conegus la causa he si vols vsar de poder not cal sino
matz me.//

. Creon .

Si e iust o iust lo manant del princep coneloa
beix api com te cone sostenir la senyoria vultes o no.//

. Aseda .

Noc mes les Iniques senyories he Inperis nos poden
perpetuar.//

. Creon .

Asedea veni per ton prou he tornati ala tua terra
Dita Colos.//

• Medea.

Qolenterosament men tornare ab quem retorn/
ma terra Jeshn qui men traque. //

• Creon.

Apres Medea que la nit se acostà / apres de la qual
pote pena de mort nopots aï aturar / segons la senten
cia que es donada. //

• Medea.

Qui ordona sentència sens hore la part posat que
se just eo que ordonara o sentenciara / Just es In Just. //

• Creon.

Medea he no seyo enquina forma paleu onde
de Jeshn ses examinació de dret Juhí mori p'tos malefi
cis que consellyst a ses filles que li traquessen la smich
vella del cors he que tornaria Jone / Empe parla he di
gues de ton dret / em loch sera donat ala tua causa / la
qual fas tan justa he tan maravellosa. //

• Respon Medea.

Quin yo. En en la casa Real demō pare
l'mor aprenqui com es cosa difícil renocar he
tornar atres lo coratge somogut p'ira / E speci
alment lo coratge del Rey / Enquest tan real cap qui ten
gepte de senyoria en les mas molt es supbios / E sapies
que Jathia segons lo ten estatut he ordinació yo de prehenir
se miserable aturada ne de ferir he de tots punts aflegio
nada / Empero yo aqui pare molt noble he Rey / he ma

generació deualla del sol. Con lo dit sol fench mon ami
tot regna lo fin apellat phasis de la ylla de colcos. Equar
la mar dita colcos mira dretas si prop de la car los estamps
an les aygues dolces entora la terra de les amazones les
quals no habiten ab lurs marits he van armades de dar
gues redones, estan tancades he endofes dins ribes de
aquells flums apellat termo. Entre totes aques tres
senyoreja lo impi d'amo pare, yo he resplandit en nob
lesa de linatge benauenturada de casa tal molt poderosa
demanaue los meus homes hom de gran estat per mo
matrimoni. La fortuna mutable Era veig que
grans homes tracte pactinut d'amo matrimoni. La
fortuna mutable he transitoria me ha separada he
lumpada de mo regne em fa sostenz epilli. Com pots
donchs confiar enton regne co bon leuger cas un petir
de vent sen porta los grans riquesses, adas abna port
ades a altra. Una cosa an los bes de gran virtut he
de singular magnificencia. La qual no es temps ni cosa
al mo qui la purta raire de la memoria dels homes
co es profitz als miserables he defende he reebre ab
gran confiança los perseguits he aterrats. Aquestes
virtuts men port yo de la ylla de colcos on naqui. Car
com lesen mas p conquesta lo belloz dor yo restany
de mort gran gent de grecia he ago son ami una bellest
una excellencia he singular gloria una flor redolent
que yo se estida protectió he ajuda de la gent grega
he que yo asa preservats molts qui eren fills dels deus

entre los quals son Orfeu qui ab los dolcos cantos se fa
 ha a mar de tras los munts e les silues / aqui mareu fore
 polux e castor fills de iupiter / aqui son lincus qui
 mia la vista tan aguda que veia les coses quis fahie
 vltra la mar ab la vista penetrana los munts / aqui fo
 ren totes les gentes de tlesalia durs mymes qui han
 los cabells del cap roge / **E** lam me de leson lutz capita
 plo qual no es deguda neguna gracia p que no deman
 a hom al mo que p aqst me sia feta gracia / Car tots
 los demurs durs vos he fets tornar a lutz terra aprofit
 he honor vostra ttenint me leson a consolacio mia /
E donchs p molt que tu creon te inflames contra mi
 per pra p molt que tuzmers aco sol atorgare que bon
 cum pot esser obigit e posar mi / co es que fins que
 la nau de leson apellada argos sen torna engreca ab
 salur de tots / posar q ami aques plaguda la custodar
 vnginal la qual pose ha ans que luras la mia amor
 a leson he que fos estat plaser de fer la voluntat de
 mon pare / Tota la terra de grecia e los seus duchs
 he capita fora destruida / **E** aques leson tendre
 ten fora mort ab les flames del foc qui procehien
 de les boques dels toros / La fortuna aduersa pora
 jutgar he condapnar la mia causa / **E** mpo yonom
 penebre de amor confuada tanta bellesa de homes
 reals qui foran en la compaynia de leson / Lo premi
 que yo he reportat daquesa tan gran culpa en ton

poder es car homens son sens aquels qui pmi foren
 saluats / he axi en la man tua es lo men pami he loguez
 el men treball / Si axi plan condapna mi p mal mirar
 a das assigna he manifesta la causa de mo peccat si son
 mal mirant be sabs tu q aytal era yo he aytal subies q
 era com pmerament venguy en ton poder com danat
 tu me agenall / com fuy assegurada ab la ma dreta
 tua / Donchs quyn peccat he comes apes daqueste
 coses p que deya esser expellida / si son peccats prea
 tents no es raho car ab aqt carrech fuy recbuda dis
 lo ten Regne / Si axi tems la mia psona supliche que
 sia donat algu petit angle dins la tua terra on yo
 he los misables de mos fills pugam reposar a nats
 ne anze p estar he vil loch que sie / Si axi vols
 que sie / Si axi vols q sia expellida de ton regne sum do
 nat un petit loch en les pns darreres parties del
 teu regne. //

Respon Ceeon.

Ami es. Vejares ques puyha manifestar
 prouar en quina forma pono son aquell qui he
 gestha mon Regne ab violencia de tirania / ni en
 rich los miserables sots lo pen supbios / ni perdes tu aze
 ta que pot punytha p co com elegist mon senze jeson
 p amador he com li a judist en son exilly com era alectio
 nat he espacord plen de terror vahan se entre los toros
 qui gutamen flames p la bocha / E entre los cavallers
 armats qui brillane p la terra / Ares demanat la

mort aquesta filla de palen Rey de iherusalem dient que
 com son pare fos hom vell he mitch tot tremolos p so
 bras de vellesta he ses filles te demanaren com poria
 tornar jone tu enganist les dues filles sius / manist q
 li fos treta la sanch vella del cors he apres trocetar fos
 cuyt en bona caldera / La qual cosa metent elles en
 execucio / enganades p tu madre he pare qui fench
 maluit / **E** si p aventura vols enculpar jeson que
 noy trasth espasa ny coltell noy arostras al ten consell que
 tu meda donist a les filles del dit palen, ans nes puz
 e net / **A** des tu tractadora de totes iniquitats qui y ma
 ginar he concebre les malicioses es fembra he en metre
 les en hobra est tota homenyol dona que no dones res
 en la forma tua / heu del men Regne purgal de tots ma
 leficiis / portaren tes hobre mortals / destrura los ciu
 tadans de hoy he palhor q hom habita en altra terra /
 q agust aqui sit vols posta tos los deus eles ansies he
 broguts. //

Respon asceda

Sarim. Vols forçar que men vaja re
 quire que n retes la nam de jeson d'un argos
 ab que men fuga / om torna he ret jeson ab q
 men vaja **E** p quem manes fugir sola com no he reguda
 sola / **E** si tems q guerres ni batalles gita del ten Regne
 jeson he ami ab ell, per que endos maliciens fas tan
 gran diferencia que la hun condapnes laltre pze mics
E si mat palen fui ho p amor de jeson / **A** des p q tu creon

entre les altres coses com yo fugi de mon pare com p mon
consell fench pres p rapina lo veller dany com romas me
pare sol e de ser / com p estapar jeson mati mon feare in
faut petir he a justia ales dures coses jeson he dures multes
res daco no es men Car no les fer pobs ne p amor ne
famor inia / moltes he dures ses vegades son fera mal
murent mes no p raho ny p profit men. //.

A

. Creon .

Medea ja dagues esser creon fora del Regne pque
deppens tout de temps en supflues parables. //

M

. Medea .

Quis que ari lo vols pom paristh dal ten Regne
per que demant tu don en ma partença co es quels
mens fills qui son innocents no sien enbolats en la
culpa deluz mare. //.

C

. Creon .

esten Medea fize te que yo rehabez tos fills per
mens he los nodria ny co si los tenia en lo si. //

C

. Medea .

Conquist he ab signamier te requir p los ben fortunats
he p lo matrimoni plen de prosperitat dela tua filla ela
bona ventura d'esperança qas del fill qui creia he p lo bon
estamier dels teus regnes los quals so passats en mans dela for
tuna variable p tot aco t'p'ch q ami fugitiva dos vna ben
hora d'esperança p tal q en aqueta d'aura de partença p'p'ha be
mos fills amaguisa he a tota ma votetar / Car corts yo cen
q en aquell ny doloros conuier morre pollassa Medea. //

. Tu Medea .

. Creon .

Tu **Aceden** demanes aquest temps per algun frau
he engan. //

. Aceden .

E quin frau se pot cometre entan ben he petit temps. //

. Creon .

No es temps qui sia breu massa aqui nial vol fer. //

. Aceden .

Mlassa he un petit temps no fa dat a les mies lagrimas. //

. Creon .

Jat sia que la temoz continuada contrasta a les pregueres.
Empo vndia te sin donat qui te apozelles a ton exilli. //

. Aceden .

Assies daquest dia pots ne disminuir si vols mes
tu **aceden** cuprat afiz go que sap. //

. Creon .

Dich te **Aceden** que pot leuare lo cap de les espalles si
dema p tot lo jorn tu no hi del nen figie. E po hi
remen de present ala ciutat de cornito hon son conuicat
ala solepnitat de les festes impcials he tindrem hi lo dia
de les festes de ymnien den de les nocces hon farem nostres
preguies. //

*Aci comença lo tercer capitol del segon acte on se tracta com
lo cors dels conuicts cantane miracuellants se dela vida
cin daquells quis metren primerament manegar : : : //*

Behague. Assa gran audacia
aquell qui ab una barcha petita he fienol rompe
les mers tant perilloses. Enquell vent he mirat
detras si la sua terra Comana la sua vida a flats e bufaments
de vents tant Inconstans he abduptos vintge esquinçant
he departint les mers. he marauella fonda com se poch
confiar entan petut he tant fienol fust quies portat entan
perillos camu entre les vus de mort he de vida ans que
los homes nauegasen no era qui sabes ne conegues los
noms de les esteles / nahamien en vs les propietats dels sig
nes qui pinten lo cel / no sabien les naus que volia dir
fugir he esquivar les esteles dites queades qui son molt
pluyoses he porten ab si gran tempestat / ne sabien los
mariners quines coses eren les esteles apellades pluydes
he son set en nombre qui estant darrat los Jemolls de
tanrus he significane lo temps quies bo a començar de
nauegar / No sabien que volia dir signe de captiorn he
son una cabra qui nodria Iupiter en un loch de ania
dit olema. he pintas lo dit signe de la cinta en sus en
figura de peire. p tal com es senyal pluyos en la fi del mes
de decembre. **N**o sabien los nauegants que volia dir lo
senyal de Carro qui es posat prob la trentunama de
tras la qual varen carretar home vell apellat boetas he
plora p q com lo dit carro semon ara fregant he
tardina / En aquell temps ans quels homes nauegasen
no aya nom lo vent zephireg nyl vent boreal / o occi

Dental / y lo temuntal / gran esobres fon la audacia
 de arcos mestre de la nan de jeson de metre he estendre
 veles en la mar mayor donat leys novells als vents
 In establides / conformant he aplicant la vela als vents
 Car los mariners com an lo vent en popa lanors des
 pleguen tota la vela / E com han lo vent alant giren
 la vela als lats de la nan he desplegue de la vela tant
 com es neceste per a passar he pendre lo dit vent / A
 vegades pugen la entena al mig del arbre / A vegades
 la pugen abesir a la gabia Car lanors lo nauyer es
 fort robos de rebre tots los flats o bufanets als
 vents. **E** Lanors los cordons he badacions abque
 ligen la vela en la entena flameien ala pñencia del
 vent co sin de color vermella posits en la sobirana
 part de la vela / Los pares antichs deere aquells si
 gells bells he resplandets luyar de tot fuan engun he
 barateria / Casti daquells homes enueltint en la sua
 terra he en la sua lancha propia era peros he de cercar
 terres estranyes he no tornau sino les portes de lurs
 masas de porcha cosa se teme per rics he benauentu
 rats he no coneixen altres riqueses sino aquells quis
 llenuen en lurs propia terra. **E** A des lo pin de thesalia
 del qual se fen la pñera fusta per nauygar he fon la
 nan de jeson a portar los homes en bon loch per bara
 tar emezendur / E mpo co lo mo fos ben collocat
 he de partir en enuencios de gentes he com los homes /

fagen los peccats au trobat que la mar ab los rems sia
feruda he torada ala qual es molt separada dels trafecs
dels homes he la dita mar es feta gran part he causa
de nostres temors Com empo de la muntura sie l'ampada dels
baratzies dels homes humans : **O** de aquella nau de Jeshon
infortunada he quantes penes he com greus dona als nauegans
porta p'longus temors Com dos mots qui tanque la pre
gonesa de la mar un d'una part altre d'altra sobtosament
leuant seles homes quant tornat les espelles del cel / per la
qual comocio de la mar aquells dos mots semegueren a
gran ven / veient aço aquell assis hom de tan gran au
dacia de solozis he torna mig mort he leupa sobtosament
les cordas ab que regia lo govern ofien qui era dins la nau
calla he no sona la guitarra. **E** ab ell en temps p'eren
la ven he la paraula tots quats eren en la nau **E** que
dire de la verge qui habita sobre un mont de siria dir
pelozis la qual engre he ciutor del seu ventre es capida
de cano molt rabiosos com la dita verge de si que la chon
dels cans es premen tots aladraz quin marbre es
ne quin nauegant q'no tremol tota sa p'sona com don
mal he don petit ladraz aya rabiosament **E** qui no
haya temor de nauegar com les pestilencies he pesti
lentes serenes ab la dolor de l'uz ven a dolisen la mar
de ytalía fient adormir los mariners en la nau de Jeshon
ho fahien que ab dolor de la sua guitarra tira asi totes
les coses del mo fos quant forzar de seguir la serena
qui reke la nau ab son cantar melodios de tots aquets

treballs he perills que se son sostench en la mar: quin fench
lo pren he lo guen: certes la pell dançada del daltor d'ave
medea qui son pijoz e pus pillos mal querota la mar
opren lo premi: Com es estat indignamet: Digne que
p tu fos feta la primera nau: mas veig ara que la mar se
oferta he litzada atots aquells qui volen navegar he seue
les leys quels mariners nouellamet an ordenades qui do
qui nunt volen navegar noli cal cercar la gran nau: se son
qui son consagrada he apellada deessa de les batalles he
feta p mans d'homens reals: ans questun mariner nave
ga ab son esquif es posat en altres mars ab un petit camp.

E quant ha fet lo navegar dels homes que tots los ports he
totes les viles he tots los lochs nouellamet se son murats
Lo navegar ha fet quel no abandonat a cercar los ports
envidos lega los homes en luy propia habitacio: En los
homes qui nepe dins India navegar p la mar vene en
erminia: Lo poble de persia navegar se son habitadors
de Terminus hene al flum dit rheus de rheu: **E** en
cara vendra anys en nostres dorees edats en lo quals la
mar maior amplara he abraça tot les cadenes que en
paten los homens q no vagen en altres terres que tota
la terra sera patet e manifesta atot lo mo eitat: quels
navegadors novells mots he fimsitats he diran q ylla
no es la dreta part he fin de terres.

E comenca lo tercer acte de la present Tragedia la qual
contre lo gest furios de medea p co son exallada del reg
ne de Creon on parlen dues persones co es medea he
la sua nodruga he primer parla la nodruga dient: —

• La nodria •

Aymeden. fillamua he on vas tuncup
fada (on porres he drecas lo ten pen tan soptos
Refirmat repren les tues pres reten la tua fu
zor tan inflamada he tant comoguda / Semblar est ala
sacerdotesa del deu barus den del vin appellada agena /
La qual com ben ses indollada del seu den hye fora sima
teiga folleja corre tota furiosa he vagabunda vacillant
mar p la sobrana part del mont apellar pradi he per
los muns qui estan prob lo loch on es colt lo dit barus den
del vin. ¶ La dita sacerdotessa corre he distorre den
he della ab gest emonimer cruel / porta en la cara sengl
de furor comoguda he ab la cara tota flameiant gita
grans veus de la pregonesa del cor tot rabios he regont
los colls ab lagrimas cuda ab ven plena de venymen
he diu. O sobrans aus asudats ades se referma ades
menara / ades flameia ades se amaga ades por trista a
des alegra / La sua cara se altera es muda segons la dimer
sint de les afleccions he de les roburnas del cor / Ay la
mia filla tal es lo teu gest tal es la tua cara / O mi massa
he agst carech tan gran / agsta yea tan soberga on de stare
gara agst menaces / on de temenara agsta furor tan rabi
osa veig q massa es en cesa. ¶ Ay mi tsta p art la pensa
de la mia filla acesa / no es imagina flach ni petit mal ni
lenger / la crueltat que pensa sobre tots quans mals sen ex
sorda / be se yo he conech antigamet quns senglals de yea
mostrava en la sua cara mas segos la fac q ara li veig sens
tot duple quatsq crueltat alguna inhumamint / terrible
se deu en breu seguir placia als deus q yo menta. //

· Respon a medea ·

O Medea. miserable / si m' a medea
manes quina manera quina guisa tindras
he semaras en lo teu hox / per un espill en la tua
amor on n' es la tua amor no p' donist' apertat q' con
cebeses o ymaginases / per semblant forma en lo teu hox
he rancor no p' dons amaluestat quet a correçus / ans
vulles ben sedollar la tua venjanca / he com o sostendu
yo a medea que les nores de se son he de creença passé sens
venjanca. **E** com he aquest dia lo qual yo he de manar
ab ton gran desig he obtingut he donat ab tantas prega
ries he suplicacions hira e pasara n' es ocios q' no si fara
qualque venjanca / Certes mentres q' ell se moua eixir
he entorn terra / mentre quel mont resplandent mudara
los temps dels anys / mentre queles menes de fallira en
nombre he apres de sol vindra lo dia he purp les este
les resplandira en lo cel / mentres q' la tremutana regi
ra entor de si les stiles qui son dutes richos o vrs /
mentre q' los rius corra a la mar James la mia firoz se
fara de donar penes / ans creixera tostemps la mia en
clat. **E** com equin perill es en la mar vulles se lo
perill de caripdis qui es una rocha feta a forma de
dona / on firen moltes nans e pereixes. **O** se lo pill del
zemoli quis ben la mar dita Juno ha les nans que pot
aconsegur / **O** se lo perill daquell hom dit Cifus
qui ten sobre si tres grans monts de Sicilia he com les
forçen d'alenar tota un gran terra tremol / e reapunt

guta gran foch p la bocha he hix p lloch demongibell
pote loqual ten lo cap. ¶ Quin pill daquells se fa esti
mar als mals q' po he conabius / ni quanta flama es
almo tan ardent co la inflamació dela mia venianca /
no es zin ni torrent al mon p' sobtos que sie / m' mar p'
molt que sie tempestuosa / m' vent p' molt q' sia forta
ni vigorous / ni foch almo encas ab bufamens de vento
qui poguessen refrenar la impetuositat forta he terri
ble finor dela mia somoguda voluntat / po estendre he
metre en executió les mies pres he dirrocare he abisare
tot lo mon en la mia gran venianca. ¶ Laissa Jelson
temelo Rey Creon les guérras de casto d'uch de thesalia
fill de palen volent venjar la mort de son pare ay laissa
la vera he leyal amor no pot tembre res / ahas posem que
a Jelson sie pasada la mia amor he q' no vulla participar
ab mi he que sie subingat a fer la voluntat del Rey
Creon. be poria esser vengut anni muller sia he por
lar me en la darrera de partença. ¶ O laissa q' aquell
cruel Jelson ha themut parlar ab mi / Leguda cosa es
a Creon ampliar o creuer lo temps dela cruel fuyta
apregars de Jelson es anni donat hu dia de spay per
fugir / ben poguera vn altre jorn obteny / nom clam
del temps ben / car les mies obras mostrara quel dit
temps se acallara car ab les mies encomunicacions esnapre
los deus he fere tremolar laterza en la mia venjanca. //

La nodura
la mia filla prech te que reebes consell d'anni qui son

molt torbada p los mals que veig he vullés m'ingre loten coratge
tan somogut p hira. //.

.Medea.

No se m'illoz repos al mon sino deure he remirar tots les
coses perue ab mi en la departença del meu exili / tot quant es
tan segutz esperir ab mi / O Medea sera cosh leguda que tu
perpit he fugint he exellada ton marit Jelson face noces
ab la filla de Creon non vulla deus / Medea be deus tu si
perseueres en la tua venjanca / tant te cone de tembre sega
ramet puga esnyar les persones potents. //.

*Segon capitol del terç acte hon se tracte en quinta for
ma Jelson se dispon p parlar ab medea en lo qual capitol
parden dues persones a es Jelson he medea he primerament
parla Jelson clamant se del maldament del seu Infortuny
cas. //.*

.Jelson.

Ours. fars he aspres plens de amarga formi
na vullats sia contrariosa o prospera e favorable
car bona o mala contrariosa tostemps es mala
Deus ha trobats remeys anostres afectuosos demandes mo
lt pyors quels perills als quals aydauem escapar **O**
mi llas car yo no volie guardar mi don fe als merces de age
da mullez mia no resta sino que ella moris perdet lo cap
Sino vull que m'uyza come am i tust he miserable q pda
la fe veritat he justicia q son confuacio de la cosa publica
nom veng temor de la mort de medea la qual mereys / me
me sobra putar tremolosa Car he pabor que los fills no
morissen ab la mare **O** tu justicia sancta qui habito

en los cels yo Jhuoque he confes la tua gran deunitat los
meus fills an venut ami pare lutz que pono vulla la mort
de azeida. **E**mpo Jafin que azeida sin brofegun he cruel
dona de son cor he no vulla esser regida sin a sa voluntat
cach yo que amara mes la vida dels fills que la venança
deles noces de **C**ensa. **C**ar praho dela dita venança no
matare los fills. **P**ost he de temenat he en mo pposit
que men vaya a azeida tota prada he q la mitigue ab mas
prechs. **A**os yo las veig que tantost que ha vist hie
de sa casa tota furiosa porta hoys mostra gran turbacio
he diu fugam Jelon fugam. No es ami nouella cost per
amor de tu fugir de una terra en altra. **A**es veig que la
cansa p q tu fugis de mi es nouella. car nouell hoys que
portes p amor de tu solia yo fugir p co que fosses mo ma
rit mes aca exallada em isty del teu regne. **J**elon
con me mares que yo fuga dela tua casa he del teu horatoz
hon los teus deus foren fermansa dela tua amor. **O**lla nra
he ont me forces de fugir he luyar me de tu. **H**on me remets
aquin regne / aquin temple. **D**igues Jelon preem ala terra
de **C**olcos al fin apellat phasis qui passa p aqua terra
harem al Regne del men pare los camps del qual son re
gars he abcurats dela sandy del men fiare lo qual mar
per la tua amor quines terras manes q cerque quines
mars mostre p on naveg / mostre me p auentura la Jutra
da dela mar pon solen navegaz los mariners ala plla dela
qual yo son fugida. p lo qual port yo fui retornar les nob
les vius dels teys compayos teus seguir a tu ho adulter
pasant p los perills dela mar. **D**igues tramets me en la

ylla de colchus en la qual nasqui. **O** thesalia qui es deli-
 table terra habundant en cilues arborades, nopuch al anar al
 pmezloch: car p amor de tu men fugi: hi p amor de tu mol-
 te crueltats hi cometi: nopuch ama a thesalia car es terra
 de paten enemic men lo qual mori p consell men. Don-
 ques jeson hon pre yo / on me tremets / totes quates dies he
 careres son vbertes son anami tan cades car no gos tornaz
 lla on te mis ata gran honor / Jason on me remets en epili
 ala expellada no donesloch on se reebuda / ara dona lo fer-
 mer to se vulla, vayan men yo en epali: ara ha fet Jason
 jendre del Rey. **E**uon p co com pren sa filla p mullez / nop-
 duch de no me sig contrast: porta contra mi forts he
 terribles tizmes / segons ma opinio tot ara meresthy yo.
La llyal prea prem he castiga ami p tu feta abol sembra
 eni ponre ab penes dures / Carrega les mies inas de ca-
 dures: tanca ami desus la terra en soterza dins lo car-
 ce dela mir eternal / segons tu jeson moltes majors pe-
 nes meresthy yo. **O** cap de stoneget romina he pmar-
 gina en lo ten coratge les flames de foch qui gitan los
 thozos p la bocha lamors com tu volles conquerir lo
 velloz doz: he yo ab mes enmitarios amansi ara los
 thozos que tu asungist al Jon he sembryt la terra dels
 dents del drach he ysqüeri ne canallers armats contra
 tu. **E** ab les mies enmitarios matore se uns ab altres /
 Recort te daquell velloz danzat tot flamejant lo qual
 estane entregent molt cruel terrible e fort espaventable
 en lo camp on se exerciten los fets de les armes / Azembret
 com yo subjugui les armes de tos enemics lamors com

amariamet men los homes amats qui plueren he brillante
de la terra sematara vons ab altres / Ajusta a les dures coses la
dappulla del velloz dany qui ten portist / **E** lo drach q' totays
vellant guarda la lodi velloz / Ajusta la mort de mo fra
re lo qual trocigi p' tu / **E** pots he ajustar la malvestat q'
fin leant mo pare he no solament hoze comes una vega
da / **E** recordet com les filles de paleu enganades ploran
fian trociant luz pare enemich ten qui p' espansa de viu
re mori amon consell / polla m' agrades arquant e seguit
los regnes estrany he d'acordir epant lomen / **A** donchs
leson por conyure et requere pla espansa de vida de tos
fills p' la certa habitacio ala qual est p' bengut per les
mies afudas p' les besties feres / **L**es quals ab les mies mans
mo vengudes p' les mies mans a les quals p' amor de tu
no p' doni de fer tota malvestat p' les patzors a les qu
als est fugit mijancant la mia afuda / p' lo cel e pla luna
qui son testimonis del matrimoni qui es entre tu e mi /
hages merce de mi he supliche q' ara tu qui est benaue
turat vullas guardar mos fuyes / he sabs tu leson que
daquells regnes les quals cerque he demane les gens
de la mia terra he estene fins al poble de yndia qui son tots
cremats del sol he son tant habundats en aur he en arget
que la casa de mo pare enydes es sufficient p' reebre les /
E no es marauella car los bostatges he les floretes ornats
dany nonu portu sino solament les membres he lo cors del
men propi ferma lo qual p' amor de tu mati de p'braoni he
trocigi aco he fer e donat a tu / p' tu he l'ada la mia tin p' tu
e mort mo ferma p' tu he p'onda la vgonya vgonal p' tu he l'ar
mo pare tot aco es lodo q' port / p' chn pure so fugitiua me l'eres
co del men no vey als q' he men p' p' sino tu q' est mo marq' . //

. Jelson .

Com Creon qui t'oumet te persegueix te volgues matar
 vengut ples mies lagrimes ha cominda la mort en exili. //

. Medea .

Pensa'ma po quel dit exili fos pena mes segons que veig
 Dor es de gran libe^{ali}rtat. //

. Jelson .

Medea mentre que es legud fug he l'umpat d'ari e
 tostemps es mafa greu he fort la pen als fcs. //

. Medea .

Jelson he tum conselles que men vaja en exili he de lamiá
 fuyta vols fe sempre a Creusa novella esposa tua he agim
 gites de tu com a noll fembra odiosa. //

. Jelson .

Medea retrens me fas dels amors. //

. Medea .

Certes pot pos danant la mort de mon frare los engas
 he raptacions que he fetes p amor de tu. //

. Jelson .

Dignes me quin cum pots obiré amí oposar danant. //

. Medea .

Cos quats mals he crims po he comesos te puyth obiaz. //

. Jelson .

Medea vna cosa te resta es q po sia fit peccador he
 crumios per los teus crims. //

Sapies Jelson que aquells crims he aquells peccats mes son
teus / Car aquell fa lo peccat aqui n'aprofita / posat Jelson
que tot lo mon me difamas dels dits crims que p' tu he co
mesos / tu sol men deus defendre / tu sol me deus apellar l'igno
cent / Car tota p'sona deu esser p' tu tenguda per innocent
la qual p' tu es feta mal mizerent. //

Molt mes desplacient aquesta vida de la qual tu avedea
me fas retrets que mas donada deluizat me de tants pe
ills he don me gran vergonya com la he rebuda. //

Esi tan gran vergonya t'at' dones / Dignes p' quella retens
noten d'uzies alegrar. //

Avedea prechti assuages aqueix tu pots conogut
per hira ages merce de tos fills. //

Dich'te Jelson que aco quem d'ius no vull fer ms los
luny demi he no vull esser piados / Certes no ventas
tu Jelson que creust espous tua don lermas als qui son nats
demi. //

Avedea sapies q' creust q'es regina pot donar lermas de
gran estat als fills als exellats per co' tu est ara jutjada a pell. //

Any no placia aden que als meus fills miserables vinga

tant mal he tan afortunat de lo qual meple los fills de nos
 ab los meus fills qui son de molt alt linatge, quels nets del sol
 qui son mos fills meple ab los nets de Sisifo del linatge del
 qual es Creusa he son fill de colo Rey dels vents lo qual
 despullant los hostes despenysa p una torre he p aco es
 dapnat en Infern he jutgar amoure totesps una gran rocha.//

. Jelson .

S miserable aseda per que tires tu materna emi en capli
 prechti queten vages.//

. Aceda .

Perfertes lo Rey Creon ami massa cruel hoy mes pre
 gures suplicant lo yo humilment.//

. Jelson .

Aceda dignes que puch mes fer.//

. Aceda .

Etantes malhestats que yo he comeses p tu ben pories
 tu ara fer una per mi.//

. Jelson .

Aceda no vens ala una part lo Rey Creon he al altra
 lo Rey Acasio.//

. Aceda .

Hoc mas Jelson aseda es aci ala qual deus hauez pa
 hant prechti Jelson quem lare combatre ab los dits dos
 Reys ab que tu Jelson ses lo pren he premi de la victoria.//

• Jelson.

S• Aceda sapies que buyat son demal per que nom vul
les combatre ab los dos Rys.//

• Aceda.

E tu deuies tembre de combatre ab ells p los Infortunis
de les armes les quals diuersos an experimentades.//

• Jelson.

Aceda ver quel Rey Cuon se acost a he lo ky a castro es
fort prob de nos.//

• Aceda.

Tu Jelson fuy ab hun he laltre no vull pas que armes les
mies mans contra ton logre ny vull q ten fuyes les mans
contra acasto qui es de ton linatge de no vol atre forzar
aceda que sens peccat tu fuyas ab mi.//

• Jelson.

Signes Aceda he si aquests dos Rys nos donen guerra
quils contrastara he que faran sil Rey acasto he Cuon nos
venen ab lurs armes.//

• Aceda.

Jelson ajusta ab los dits Rys tota la gent de ytalía de col
cos he ajusta hi mon pare he ajusta hi los Etercos en
emps ab los grechs sin vull tots arabucare els negre
en la mar.//

• Jelson.

Sapies Aceda que potem fort los ceptres alts he poderosos.//

• Aceda.

Ja tu nols desfogas car la causa p que tu no vols venir he

fugir ab mi/es / com esperes obteniz lo llyne de Creon mi
 jancant la nouella esposh. //

. Jelson .

Prech-te asceda que dons fiats paraules en guisa que
 Jaquestes consells no sien sospitosos al lly Creon. //

. Medea .

Jupiter sobiran senyor sis tronar tot lo cel esten la
 tua man dret / Esparella flames vendicatives he
 comon he somon tot lo mon / Rompen los nuols ab trons
 espaventables Enoy cal molt estudiar p gitar les lan
 ces dels lamps / Car cança/o sobre mi/o sobre tu Jelson
 pusque se malnuzet he aquell sera destruyt he cremat
 no pot tirar lo teu lamp que no fira en algun de nosaltres
 Dos. //

. Jelson .

Prech-te asceda que no vullas pensar ni cogitar sino
 coses bones sinctes he honestes he parlar coses pla
 cents he si es alguna cosa en la casa de mi sogre Creon
 que pusta mitigar ton exilly donat alguna consolacio
 he demanala. //

. Medea .

De sabo tu Jelson quel coratge pot he sol menysprear
 les riquesses hysals / Prech-te quem se sola cosa leguda de
 anez mos fills en companyia dela mia fuyta / en lo sin
 dels quals estampi les lagremes tustes mies / Ja veig
 que tu esperes los fills que anras de Creusa esposh tua
 ab los quals te acon solazas. //

• Jeshon.

Adeden sapies que yo he gran desig de hobeyz a tos prechs mas veda mo la pietat car yo no poria sostenir de lepar mas fills he nosolament yo ans creon sogre men non sostindre gran vida co joyosa hauez fills. Los fills aleugen molt lo treball q passa hom dins lepperit tot abzarar he flamejar he les an ses beures mundanals. Abans elegiria esser pnat he separar de vorda q luyari me de mos fills. //

• Adeden.

Si aquest ama los fills assats ne yo. Car paues ell posar sos ma posant aca ha loch la mia de jancia car nafar le en la cova que mes ama gran plaer he qenles da zeres preguies he en la departença puyta abraçar jeshon he mitigarlo. Donchs abraham jeshon dixli dona gracia te deman jeshon en aquest darzer comiat que si la dolor ha es campades algunes paraules offensives que no las retengues dins ton cor ans pots fermar esta memoria que no respodran los fets a les paraules molt millors seran enbren per qui tot quant ses dit p pea prechte q no ho huzes a oblit. //

• Jeshon.

Eo quant has dit he singrat ja de mon coratge he prechte que daqui anant vullas regir aquesta tua pensa tant ja flameja he vullas la tuaritz benignament car lo repos aca ja he mitiga les miseries. //

• Adeden.

Explana que jeshon ses ja partir demi he veu sens tot duple ha gunt en hoblit lo men seruepi que posi

la mia vida p saluar la sua he les maluepats he crims los qu
 als he conuesos p amor del dit Jelson / **O** Jelson he ara son con
 guda he rasta de la tua memoria yot promet que en breu fare
 tals obres que tostemps te membrara he mill temps curran de la
 tua memoria **E** Medea fe aço que has dit apella les tues
 ors he forces he cumis / tot cum de te sia fuyt dolo he
 profitos / No sia cum al mo ni maluepant de q ages con
 sencia de lassa q enuides he loch de cometre lo feu q
 volzia / be veig que Jelson me tem q no cometa contra ell
 algun cum **E** ntram donchs en lo fet p aqlla via da
 qual negu nos tema hon bonamet no ya sospita de mal /
E donchs ageda comen ta hobra no ages palhor fe age
 ra tot quar pots he tot quar no pots p tu mateixa / **E** tu
 fael nodura mia he leyal compayona de mos plors he de
 mos cassos trists pch te q ajudas ami en mos myfables
 consells car consell me ab tu de les mies misfies **E** Gapi
 es la mia nodura q yo he dona vestidura molt bella la
 qual tremes del cel / losol amo pare Cethes Rey de colcos
 he tremes lay lo dit sol vissepal que lo dit pare men leza
 he es de son linatge / he en la dita vestidura ha hun sartal
 resplandent fet de fies dour he ay moltes ples entre les
 quals passen cordons danzats / ab los quals les dones se
 fan la cobra dels cabells he de ques fa trenador bo seza q
 mos fills porten la dita gonella azeusa esposa de Jelson
E Adas puzammet es obs q sia donada misfiant art de
 nigromancia o de cruels encantaments he forts malefi
 cio / per que tu la mia nodura apellada proppina deessa

del Infern apella los sacrificis plorosos he he deficha los altares
als deus infernals / La flama del foc dels dius sacrificis pu
para fins al taginar he estendras tan amplament fins q' crem
lo Rey Creon ab tota sa generacio. //

*Creon capitol del teo acte on se tracta com lo cors dels
cançons plany lo miserable cors daquells quis meten
a fer coses massa ardides he dificals / E primera met par
la de la sospita he en el pen de ageda / diu api :. :.*

Noes almon. flama de foc ny tempe
rat de vents p' molt que sien coneguts ni es frega
de lamp p' vibrant que vinga que sia tan ardent
ni tant flameiant com es loy de ageda lo qual te jutzchis
dins les entranyes p' co com es rebuyada he puada de jeron
marit sen ni es tan fort la violencia he comotio del vent
adstral minolos lo qual porta les pluges infernals de bernia
ni es tan sobtos lo rei dit demubi lo qual api do aboret cury
impetuosament he errant p' moltes partides leua los ports
esser colligats ans los defug la don del altre ni es tan fort
lo rei de francia apellar lo roge lo qual empeny la mar
entrant ab gran franca / ny tan sobtos no es ny tan impe
tuos lo rei de macedonia dit Enig lo qual creix continua
met en mig dala prima com lo sol disol he regala totes
les nens departint se lo dit Enig en diversos riuos no
es res daco tan fort ni tan sobtos com es loy he la pen q'
ageda te dins son cor / Agas tot foc inflammat p' pen es
rech / ni vol esser regida ni suficient de raho ni tem la mort
ans designa de metres en mig dals espalles mias e pillosas //

¶ O vosaltres deus celestials demanam a vos deus e merec
 que pdoneu a Jeshon enguisa que ell qui ha subingada la mar
 vuyha segurament / asas neptius qui ha obtingut lo segon
 Regne co es la senyoria dela mar tant se enfellonier es comon
 agran pza com algu li fa violencia he fora dins lo sen Regne
 nos deu hom metre arossa massa defial Car fetu fill del sol
 volent regir lo carro de son pare oblidant la doctna que
 li dona lo dit pare sen dient qno traa les legnes dels ca
 nalls massa amenuit ni les mollas massa a ball com ell de
 nallas massa bany he lo forch cremas tota la terra Jupiter lo
 feri ab un fort lamp tot flamejant he nega dins la mar
 he null temps la via e carrera antiga none als popbles antichs
 per que tel he p agsta carrera he dules rompre ab forza he
 ab violencia les paus he dules sagrats del mo **¶** Tots
 aquells qui veyen he tallen los arbres dels bostages sagrats
 p fer la nan de Jeshon dita argos plena dandidaria he d'apu
 llaren dombra he d'gran espesura d'arbres dels bostages
 sagrats he lo mont dit pelion Capis Intrare dins los
 perills diversos dela mar vagabunda Capis de tants
 perills he de tan grans he diversos dela mar ligare la duna
 nan al port ales gens feres he stranges dela ylla de colros
 Eaco p tornar sen apres que anen pres he feren lo del
 lor domuz qui ere d'altra purgare ab cinel e d'ne cuns los
 deus dela mal als quals fira violencia Certes prono
 cada he promoguda dona grans penes als quila somo
 nen **¶** Eaco apaz primerament en diffino qui fench
 lo primer qui governa la nan de Jeshon he domestiche he

semporeja la pregonera de la mar car com ell mori coma
na lo regiment de la nau adon marinez fort ignorant
hemorunt ala riba de la mar tuy he remot del regne de la
sua terra son soterrat en vol loch he en menyspreat se
pulcre he son entre ombres del tot ignorades. hon se re
corda del Rey mides q com reprovat q donat Amolius
que devia quel Rey deu apollo tollent li les orelles de
manals li sen hauer hostell d'asse. ¶ E lo dit apollo
es soterrat en la ladia prop de un port de mar. ¶ E lo
pu sepulcre empatra les naus que no poden eixir de
dit port sens gran afany. ¶ Aquell orfen qui son engen
drat p Caliope lo qual cantane dolgimet he sembla li
molt lo fill. Car com ell sonava la guitarra la lingua del tor
cent hoxit lo dit son nos moria. Los vents cantane
he no gosane bufar he tots los orells qui cantane p los
deserts lo seguyt ensemps ab les silues. ¶ A pres de tot
no son especejar lo dit Orphen p mas als dones de
tarsia he los membres del seu cors foren sembrats per
los camps de la dita terra he lo cors del dit Orphen
menat he a redolar fins al cap de un lliu dit ebei q
es flum de tharsia on lanstire lo cap de Orphen tot
peyar. he lo dit Orphen s'abe ja la entrada he la eixi
da d'infern. Car p trauze sa muller hieza estat hua
oegada mas daqui anar no tornara be als obres difi
cils he cruels qui aterra he mata zetal he a li files
de boera qui foren companys de leson he nasqueren ala
tramuntana homes forts he poderosos. ¶ Hercules

mata hū fill del deu neptuno apellar perudomenes
 lo qual mia una singular propietat. Car mudas en
 forma de una gran agulla he nafiā tota la sua cara
 ab les seues ungles. Elanors Eracles lo feu ab una
 sageta he matā. Empero Eracles apres q̄ heu passi
 fidas les mares he les terres entrar he exir dels regnes
 pregons he ciuels dels inferns. Com la sua mulla he
 agues tresa una camisa tota enueunada he agues
 despidā la dita camisa se afeza for mer ala carn que
 no las porch de pullar he dona li tanta he tantes he
 tantes foras afflictions q̄ com ell agues enas un gran
 forch por ferir son animal sacrifici en un mor dit oeta
 Lamps tot un dies lo forch he oeta son cors a les en
 els flamas he aqui mori plo peulent. Vey dta camisa
 La qual ne sus quiera mig canall he mig home tēms
 adoniza dient li q̄ sella falia que Eracles despid
 aquella camisa que null temps enaria de altra do
 na he la dita desamiza la tēms a Eracles lo qual
 mori plo don q̄ li presenta sa mulla. **E** des qui ten
 ta he epproua coses atones he de fido com mra fill de la
 terra lo qual com ere en lupta he enbia a terra mayor
 forca premia. Empero com dūezos canallers cor
 reguessen un porch singular lo dit anem/encontrar
 se ab lo porch forch ferir plo porch en lo angular emori.
E pures vench maleaguer he mata lo dit porch he
 cooltz que lo cap del dit porch fos presentar dona he
 de una atalenta la qual amana. **E** com dos hondes

Del dit asaleaguez ho vedasen foren morts p la ma de
lue nebort asaleaguez. Veient aco la sua mare he jezmana als
dits hondes pres la carta en la qual era posada escrita la
fatal duracio dela vida de son fill he mes la ento foeh
he lo dit fill mori tantost. **E** De enaco q danynt es dit
apaz que tots los compaynos de jeson mueren la mort
per la fuyra dela terra de son pare lo qual crim purga
lo jerna dela dun aseda qui fench trocpar amoz p co
qui jeson en semps ab aseda he ab los seus pogus fugir
de aquest crim no bench amoticia de Greules car lo dit
infant no fench trobat. Car son arripat p les ones dela
mar qui foren segures als fugitius. Adonchs vosaltres
forts he rebustols canallits armats mats p les errades
dela mar plens de pahoz he de themoz pillosa. Aqll
hom dit ydomenis compayno de jeson jassie que digus
molts los fets qe denien e fenenir. Empe mori per
ona seip qui moria enles arenes de lilia. **E** Aquell tro
dit mopsus qui atots los altres son verdader he asi ma
tere fals. Com agues profetizat que ell dany la ciutat
de Tebes conquistaz mori enox har res fet. Empero
lo dit mopsus profetiza verament he clara. Exaltas
pare de Exelles que seua exellat dela sua propa terra.
vxi com son aquell hom apellat amphiun lo fill del qual
anien mort los grechs volent se vengaz. Apaga dues gras
lums qui estaven dins mar en una roqueta o ylleta
petita he venint compassiuo danyts les nans dels gre
chs feuzen enla dita ylleta he tencare he romperen

diverses fustes hon naregaren moltes gentes p la qual cosa gi-
zaren los grechs lurs naus contra lo dit nāphus he son p
ells pres he ligat he acabuat dins la mar / Lo fill de apollo
paga lo crim he les penes de son pare car mori negat he
cremat lo rey apellat phrecho com li fos fidat p lo deu
apollo que tantost moria si qualque psona nos posane
amor p ell la sua muller se ofri amor p ell he tantost
mori p lo dit rey / A quell pelias que mima q la nuda
se son separis dela ylla de colos ab lo velloz dauz qui son
la despulla del figue de colos / fench trocitat he cuyt en una
caldera en la qual mori quant entra les ones estrates he va-
grases dela dita caldera / O vosaltres deus celestials assats
mets deynada la mar si la vostra merce que perdonets
a seon qui es amat p la mar amanamet de palen cremat
he cuyt en la caldera. //

*A ci comença lo quart acte lo qual conte la execució dela
venjanca de aqedon contra crensa nouella esposa de seon
he en aquest primer capítol parla la nodria de aqedon*

Dient api. :
Ayllassa. Car ja veig la gran he cruel desgracia
ques segueix tot lo meu coratge sen espardeix tota
tremol com cruelment creix la dolor he com se ja
flama en gran ira he com reentrega he fortifica la virtut
al temps passat / ay lassa car jo en lo temps passat he di-
sta aqedon molt furiosa la qual tirava los dents en ajuda de
sos malefics he sen portava a son preposit lo cel abses ja
contaricos / mas veig ara que molt mayor cost es aquesta
la qual aqedon apraela he molt pus terrible he pus espa-

uentable forca lo que deu metre en executio Car despuys
que ses partida de Ieson ma esbaya Com Intrant dins la
sua cambra secreta plena de maleficiis he de Incontacions
aqui esparcadamet ha estampades totes ses arts / **E** a fuma
dient que ara fira he metra en executio tots aquets mals
que ha therrus de fer entres passat / aqui desplega to
ta la companyia de les siues arts / **Les** costes diabolicals secre
tes he amagadas / **E** ab la man espuenza plega lo tyst sa
cresta / **A** pella totes les pestilencies tots los veyns los qu
als engendra la arena de libia ab la sua gran furor / **E** a
justa totes les pestilencies he tots los veyns los quals cos
tany he infla lo mont de Taurus qui esta ala tremu
tana mijanent lo fet gelat qui parxe de la part tre
muntanal / **E** **E** la diu a greda Innocent ab les siues arts
magiques tota diuersitat de besties veynoses totes
veibes totes les spents qui an estada de veyn pestilen
cios / **E** Innocent tots los calapets los escurcos q' l' ex
cions he lochs de seys / **C** ar aye ven lo cruel serpent
qui ha fort larch cors tan la lengua he moula tan Inu
costament que par que haya tres lengues / **C** eron ab
gran auiditat laqui pora envenenar he matar / **A** s
tantost q' on cantar l' envenenador estramordise / he de
aquell seu cors ple de veyn fa una roda he plega un cer
col tota redona la qual com te diuersos cercols mas
petits diu meda aquests mals he flach / he vil sageta
es aqueta la qual es engendrada pla terra / **E** **P**uyamen
he al cel he daqui de allar me he los veyns / tems es de so
monze mayor mal que no son los mals conoguts damall /
D onchs aquella seyp qui Jan en lo cel semblar de un

torrent oflum molt ample he fort larch / los ossos
 dels nous dela qual senten he veuen dues feres q son
 en lo cel / co es la orca mayor la mia mayor p tany als
 grecs / La menor ala gent de sidonia vinga da
 uall aci del cel aquell eximador dit ofileg qui ten
 cempida una gran serp he solt les mas ab les quals
 estreny la dita serp p lo coll p tal que escampe tot
 lo seu vezi / **E** sic en aquestes mis innocencions
 aquella serp dita fiton la qual gosa pronocia dues
 deunitats opsones diuinals co es febo he diana / a
 questa fiton epi alt / Torne aquella spen dita /
 dia ala qual com ercules tallas la teu cap lin espun
 set he com nus la mataue ms vinga / **O** tu serp qui
 guardaves lo velloz dany estant continuament he
 fudada la qual po adormy ab mes iucantarios fue en
 con pndopunt en la mia afuda / **A** donchs apres
 que aseda hac apelladas totes les diuersitats deles
 serps he deles besties vezinoses / cull totes les poms
 fuytes erbes he mancanes enuezinades he mestlades
 en temps / **E** az aqui son totes quantes pomes ve
 noses engendra un mont qui es en seclia dit erig.
 aqui hac de totes quantes fuytes metzinades se le
 uen sobre lo mont dit cantas / hon ha ppetual glar
 he nen / lo qual mont es tot fullat dela samch del ja
 gant apellat peromoten qui son posat desus aquell
 mont per los deus he az p tal co senpuya al cel he ana
 gadamet furta el porta als homes / **A** qui ha del tuxich
 ab lo qual los homens de aseda / **E** los papers vuen les

Sagetes / Enquies lo veri ab lo qual los de arabia enezben
lurs darts he lances / Qui son tots aquells darts ab los
quals los nobles homes de germania entte en lo gran firt
en les silues he bostatges de alamanya dutes creancos
Qui son tots los verins los quals engenza la terra en
la primavera en la qual los ocells fan lurs nins / Agits
qui's engendun en los arbres qui pden de tot lurs fulles
he los bostatges lurs bellesses he aqui son tots los verins
qui estan enclosos he congelats en mig del glac / Qui
ha tota erba la qual ruerdeix en flor mortal // E axe
den tota he tracta he pren ab suma tots fuchs entue
gats qui parteren de les zels enmerinades he tota cosa
que pot noure / Desabs tu axeden que aquestes erbes
entuegades se leuen en aquell mont de macedonia dit
dichos aquells creixen en lo mont thesalia dit pindus
Aquestes altres en lo mont apellat plegens / E p tal com
son tallades he separades de lurs rams perden la bellesa
delur verdor / Aquestes erbes ha engendradas aquell
flum dit diguis qui es molt prego he la sua aygua
corre lurs cosmes lo qual he de paradys terrenal / A
quells engenza lo flum dit danubi / Aquests engenza lo
flum apellat edaptes lo qual passa p terres fort seques
E les aygues de tates he porta ab si pedres precioses
he aquelles leua un flum qui es apellat betzis qui ha
dat nom ala terra de boecia / Lo qual flum corre fins ala
mar de spampa he entra fort blanament he suau // axe
den be sabas tu que aquesta erba se deu arencar ab coltell
com lo sol he en lo començament del dia / aqueta altra

se den arrenar he el que par del arbre ala hora de la muga
nit he aqua altra se den arrenar ab la ungla abcerta
pucantarió / **A** donchs axeda pren les erbes he les
serpens verinosos pren ne de tot lo verí mes hay ocells
letigs fuzes go es lo cor del bubo o cogul tust he les
entranyes del ocell dit stegs qui canita molt regullo
samer he espaventable **E** totes aquestes coses posa
en son loch separadament aquella axeda maestra de
tots malefics / **E** n les dones coses ha virtut he opació
de foch flamejant he cremar he corat sobtostament
E n les altres ha glay gelat de fur molt poderos / **E**
la dita axeda ha apunades paraules de encantacions
ales erbes he als verins les quals paraules no deu
esser neys therrides quels verins / **A** donchs dirh
vos que axeda comenca a donar parlant ab un molt
fuzos començant he tremola tot lo mo de hony la
sua ven .//.

Capitol segon del quart acte honse tracta com axeda po
n en execucio la manera dela sua venianca en lo qual
parla axeda :.

Ovosaltres. animes infernals qui te
nits silens he parlats ab les psones donants
O vosaltres duns ciels. O tu infern tenebras
O tu casta estira de pluto den dals tenebras / **O** vosal
tres qui sote ligats en les robes de infern he dela mort
ciel / **p**rech vos que leuades totes quantes penes

Donats a les animas miserables he dapradas corren a les
nouelles noces de Creusa he aqta roda en la qual continu
admet es girar he regira higion en lo Infern p qd voldr
ferre Juno estiga enos moga plus. Vinga lo dit higio
he conte en les noces de Creusa he aquell hom p nom
Tantalus qui en Infern mor de set he ten un flum de ay
gua als labis he com dol beure laigua li fuy venguen de
present les aygues ardents qui higen de un mont de
puro he totes les pus grans penes que son dins lo Infer.
he ajusten he enygue sobre Creon sogre de Ieson marit
men. Enyo Ciris qui pnt co espenpana los hostes
p una torre alta es daprada en lo Infern que tostemps gira
he moga al entorn una gran montay. Com aqt sia
ami de Creusa no cessa la sua pena ans se renouella
per tostemps. **E** Des dopsaltres fills de Donay qui
per com dopsaltres matas dopsaltres parents amts pe
na en lo Infern que omplis d'aygua don cup'o bota
que no ha fons he tostemps carren aygua he null
temps se omplir he ay treballant en va venis aq
Car aquest dia requere vus mans hompries / Otu
lumis planeta qui regir la nyt vine ami qui apell
ales mies Juramentacions vine he apareix ab tos esguars
terribles ab ta cara diversa he varada plena de mena
as. Ara vet que yo se nant la forma he manera de la
gent qui s'arifiqni deligant me la flota dels cabells
amar de staca apens my he circuyts los hostatges ab
les mies Juramentacions he etreta dels muelts habundat
aygua. **C**ongreguy he ajusti totes les armes aq

loch he fin que sen torna forçada de mar zethir go es de caper
 altra vegada. **E** lo mon ha vespes les sius leys confuses he
 mudades alt enlo cel enlo mouiment del sol he de les esteles
 Vosaltres voses go es esteles qui sots posades prob la tre
 muntana p la qual zaho null temps veniu al occident
 po he fet que auets toada la mar en la qual **C**om enpo
 la ditn mar vos fos vedada po he vedada la natura del
 temps **C**om he fet la terra floriz enlestin ardent co denia
 floriz en la primavera he ara fin en la mia enramentio
 fin que totes les drosses dels blaus vrents lo cruel puerin
 cullez he cullez les messes, go fin que aquell zui dit facis
 qui es en la ylla de colchos torna otras foradament ala
 font don epia. **E** aquell zui tant famos dit Enubi quis
 departir en don. zuis qui entra dins la mar se copres
 he sestengue ab la mia art. **E** xi matir fin don petir zui
 he es pus peros de monnes quela raba dela terra **C**om he
 no agues veur enlo mo ab cur dela mia ven fin q la mia
 casa del bostrage anch pda la obra lo pol estech enmyg del
 cel he no har dia en la terra tantes tenebres se estampare
 p lo mon les hepellades go es les esteles que aparaxi en lo
 fiout de canzans ab les mies enramentios quair enyguere
 del cel es acopare ala mort. **E** Oluna temps he hora es
 que sus present en los shere fins quer son oferts a queste
 veurins que son tepeis he mestlats ab la man cruel mia les
 quals liguen les seips ab lo bubo he ab lo estrigues tots st
 oferts au. **E** queste membres de ocells co es del cogul e del
 estrigues te offir. **E** aquell jagant testu qui mogue batalla
 contra los deus. **E** ari ha dela panch daquell hom dit vesg

qui era mig hom he mig thoro lo qual vnta vna camisa de la sancta
he donala adianiza mulles de Eracles. Dient que si Eracles
la vestia lo amaria ardentment. Com lo dit Eracles la haue
presa per la tanta dolor entot lo cors que per sobres de dolor
seguia en son gran forç he mori. E axi la sancta del dit nessus
sen tornaz he conuertit en andia lo forç encas en lo mort apellar
othens en lo qual forç vengue lo veri per qui mori Eracles. **O**
luna sapies que aci es la falla de la altra qui son piadosa a son
herma que mui la dita dona he ella tingues la falla cremar
ala qual era fadat que tant co la dita falla cremaria tar
lo sen fill naleaguez vintia per la falla he apaga la ma
tant son fill perenyar son herma. **E** per he lepat altres
pomes les quals deia mestor ab los verms he fin ho co
nom pogui acostar ala dona on eren. Car alli les arpies
qui son ocalls ab la cara humanal he original fugen a triu
hom dit fites en pena q com ell vol menyar he la tauila es
aparellada he les viandes posades vntes les arpies hemun
gense la vianda he pures fulte li la tauila he aqsta pena
posi dins l'infirn per co co per infumacio de sa mulles mata
ses fills dels quals era madastia les quals arpies fugen a
zethus fill de boera. **O** luna ajusta atotes les metzines
ales quals dagit ocell apellar simitalido q ha les ales tan
grans q co les esten tol lo sol de vista he son na fiat per Eracles
ab una fageta entupegada ab lo veri de una seip dit lema
cha. **O** altres dels sacrificis la verg q sen gras sons he mo
nen grans brogita per conech la los camelobres mens qui
estan en los altres dels sacrificis situats sobre tres pens qui per
fanoz he obra de la luna la qual he invocada se son moguts en
sempal q mes invocacions son hordas he acceptades. //

Capitol terç del quart acte en lo qual conuertir lo seu
parlar als altres he alaluna qui sacrificana / E en aqst
capitol a reden parla primerament . . .

Al f. m. Veig venir essent padament los
carros de la luna quis moue fort sospitos / no
son pas aquells carros ab los quals de la luna
com es tota plena he resplandix tota la nit / ans son
aquells ab los quals apaxey ab la cara trista groga
he desolorida adipsada co es deurada ab les menaces
de les fimbrias de The salua co es deurada pelles E l'auors
amaga la cara he se altera tota adipsada he pasa top
lo seu canvi trista he guoga / E aqsta tristoz he aquesa
grogor estampa p lo mon **E** Olina espaozdeix ab
nouella error he pahoz los pobles de la terra enguisa
que les gentes de Corinthio sonen los bafins he les
conques he les conques en ajuda tua p tal que tu no
oges les menaces he Incomunicos de les dones de the
salua / Olina nos de te dona solemne sacrifici sal
pistar he banyar ab sandy en verquada he la fuitur
tua he de tots sacrificis hanc encesa la falla / elocizi
ab lo foch qui denits crema dins los sepulchres **E**
yo aqeda offerir lo sacrifici son moguda / he incli
nat lo meu cap he som p'sa acunatz lahent he postra
da en aquella forma q sol hom cantar he estar co
ploza la mort lo cor del qual te present lo cordo que
liga los Cabells meus / es capgut tunch tots los

cabells descabellats he tots los durs cabells mesgarats es
leuen en alt. **O**luna ala tua hoza he ata honoz he se
mitut obece los tups Regnes Infernals he la tua honoz
porgi co si fos sacerdotessa apellada menes tota furiosa
sagnar los meus bracos ablanceta atu consagrada addo
nchs habundada la sancy ques traua dals venes fins
atant q tote los altars ne sien vntats. **O**man dreta
demi aceden acostumat destruyez he aparellat lo
coltell he destruyez he destruyez la sancy de tos fills
he apres no go son fuyda he sagnada he he stampada
habundosa sancy del meu cors p que se gozda a e stan
par la sancy de mos fills. **O**luna si p auentura te
clames de mi que yote emge innocat te souineja damer
precht que p dous amos desigs he volers molt infla
mats Car tota la causa p q tant souint Imoque tes
afides es solamet selon marit meu. **O**luna sophich
te q desent vuller vntar les vestiduras de creusa
epost de selon he tnyiz les ab agts veyns he dona tal
vtut ala obra q go far he als mies encantados q tantost
que les vestiduras seran tocades p creusa isqua sob
tostmet flama qui li crema tota la psona entat etant
cremat fins als medulls. **L**o forch estane tantat he
amagat p los deus en un vepell dany / era esur enol
vehin psona del mo loqual forch me dona agtt hom a
pellat promoten quil fura als deus he pagtt fura
es sotarzat un deus lo mot dit tantat he ten una a
guila damit si qui tostemps li esquinta lo cor / A quest
promoten me dona art com amagaria lo dit forch / he

mulàbez deu del foc, diu Vulcano me informa com poria
 amagar lo foc dins lo sofí he traguí lo foc acostant
 he la flama plena de menaces / he aco aprenquí de fe
 tot fill del sol qui son mo parer p' cert yo axeda he los
 dons de miga chimia co es la amor carnal he libidinosa
Cor la chimera haue la miga part del cors he segons los
 poetes significa luxuria / **E** yo axeda he les flams
 que arrapi de la gola del thoro l'amors co se son ana acon
 quistar lo d'elloz del auz / yo ab encantacios fui q's thoro
 qui gitane flama p' la bocha se amansa he yo tolguí
 lo foc q' solen lançar tot aco fui p' amor carnal les qu
 als flams onri ab lo fel daquella dona diu axedussa
 la qual son filla del fex fort qui ha tres filles he entre
 totes tres no amé sino un del lo qual se p'staue la una
 a l'altra he lo del amé p' propetar q' tot quat mirane se
 conuertia en pedra **E** Com don home de persus vñ
 gues aquí a la mayor hermana / he axedussa volguí pen
 dre lo del de la ma de la altra hermana persus lo rapa
 he mata les tres hermanes he aporrasen lo cap de ax
 edussa de la sanc de la qual e stampada sobre la terra
 nasqueren moltes besties verinoses / **E** yo axeda teguí
 estrates les amors he aquest mal de peny lo aguí vntar
 ab la fel de axedussa **E** Oluna pachta q' als meus
 azeys vultes afustar estimols he agutlos he petinat
 he conserva les labors amagades als meus dons q' yo
 fare engane la vista no sien vñs los mals e benemors
 ab los vels sentals / lo camet he la calor del foc intra

Dins los pits he daqui denall ales venes / los membres del
cor regalen / Tots los ossos conueza que se en furi /
E la noble esposa Creusa co los cabells del seu cap cre
maran apague les flames de la sua amor / Car major
seran les flames que hixira del seu cors he la cremara
E la fe la veig que los meus desigs son horts Car
la luna Regina Infernal haladra he cudar tres vegn
des he ab la falla he flama plorosa he trista he coposa
he hordenats los forcs en lo seu sacrifici. //...

Capitol quart del quart acte on se tracta com ni en quina
guisa axeden treme a Creusa per los fills propis les
vestidures en cantades he parla axeden en aquest
capitol. //

O Axeden. Ja es tot lo fet aparellat apella tot
propis fills p los quals tremeu los teus dons co es
a Creusa esposa de Jeseu ton marit / Anats fills
meus nats de mare misfable Infortunats placent he ablanis
ab deus he ab moltes pregaries la senyora madrastra vostra
anats he tornats tost a casa p tal que prena de vosaltres
lo darrer besar he el tpe comiat. //

Quint capitol hons tracta en quina forma lo cors
dels capellans repren he compdapia la malicia de axe
den hixissen miex per la casa furiosa. //

Aquest. Axlunada he rabiosa sacerdotissa al
den bacis tota fullada de sancy tota furiosa axe
den on va axi corrent ab aquella sua amor cu
el quina es la malicia he maluepar que apella ab furor

que no oblesca Juli ni zaho. E com li enduezeix la cura per pra
 O he com es tota supbiola menada al Rey Creon sens tota pabor
 E qui pot dir ni creure q' aceda sin exellada les galtes li flame
 per p' supbia de la pra he doest li cura de color groga no la co
 lor al mo que serue la sua fat. cur ades es de bona color ades
 es d'altra. Ades aceda va en ades balla per q' su agtia se p
 d'una tigus. Ala qual com m' furtats los fills corre de ca he
 della non entor del bostatge apellat gametico lo tigus no
 sab refrenar les pres mis fa aceda les amors. **E** Enq'm
 manera en aceda se ajusten amor de Jelson he amor contra
 Creusa he pur que seguyra. he quant sera q' agtia aceda
 cruel comencara son camu' m'at sen agucia ala ylla de
 Colchos don es d'enguda deluzar aquestes regnes ab
 los Reys ensemps de pills de pabors he de standals. Jano
 ha de parar sino lo dia present. Oluna tramer los seus
 carros no vullas tardar solta les regnes als cavalls lant
 exellent amague la lum del dia. **E** lo Esperus estela qui
 nporta la nit fe que deturme agst dia ten pills. //...

A a comenon lo quint acte he d'arrez en lo qual se tracta
 com aceda mata sos fills En lo qual parlen quatre
 persones coes lo misatgez qui denuncia la destruc
 cio dela casa de Creon elo corus dels cantors e Jelson
 he aceda he comenca lo misatgez. **misatgez.**

Tot misant. es de Creon es perit es l'escan
 pament del regne. lo pare Creon he sa filla Creu
 sa son cremats que no apar sino la cendra. Di
 gues diu lo corus ab quina fiam son estats presos diu
 lo misatgez ab aquella ab la qual solen esser p'ros los Reys

¶ Ab que diu lo Coms poden esser presos los Reys / Ab dons /
En aquels dons quin fan h'a pogut anez / y omarip men
marauell / he com la sia fit lo mal enuides crech q'puga ess
fit / quina manera pot esser estada daqsta tan gran destruc
cio **S**apies que h'u gran forch xpi co si segurs lo mana
ment d'aluna p'sona se tenguie p'tota la casa Real / la estora
cremada / theno he que la ciutat non vaja / No cal tembre
car anze aygua qui apagara lo forch / loch mes en aquesta
destruccio ses esdeuenguda una cosa fort marauelloza en
laigua fahia creper les flames he les multiplicame d'alt
forch es de aytal natura q' com mes lo apague mes se
engan he tot quant he giten sobre ell se conuerteix en forch //

. Lo coms dels cantors .

Aceden prech que sobtosament heiques daqst Regne
de polpeya he cercen altres tizus / Certes pas no men par
tire / Anote dich q' posat que fos fugida de primer enora
tornara car yo esperer nouelles nores //

. Al Joden .

Aceden. que asis que esperes perseguir
la benauenturada obra q' has començada / Com
he quina es la port dala venjanca d'la qual te
alegres petun cosa enoeres **O** furiosa agenda dignis
ames encara jeson / Certes non danzies fer / Com has tu
suficient venjanca que jeson aya p'duda he q' sia v'pudo
daquela viment castament Certes no / Per q' tu ace
den cerca nouella he inusitada manera de penes / apara

lat no he dret de uinal quen times / No he vergonya al mon que t-
 cesen / lengua he sobras lengua es la venjanca la qual an
 portada les petites mas de mos fills qui portare les veste-
 dures a creusa / poroncha tu maten a alizes qui estas
 tota endormistada e perosa / foragut dels pits les vells
 inflamacions he comorions de yea he de venjanca / car
 no son res / posta he tuu de la pregonesia del teu cor ma-
 jors he pus cruels maluestats / tot quant si es comes fins
 al dia present he dit he apellat pietat / he enao que
 feras demostra he se asaber als gentis q fort son linge-
 res he de comuna costuma los mals he perats que has
 fets he no son estats sino dona burla en esguard de aqlls
 qui veue / E com he quines grans obres poten fer les
 zudes he ignorades mans que no ere exercitadas afe he
 cometre grans crims / he quin gosar podia haue la
 furor puellor de dona Infanta loue **C**ada ara com po-
 neda dona formada es crestat lo men enginy en los
 mals que yo he passats dels quals he haut gran expi-
 encia / Molt me ajuda acometre majors mals la mort
 que fui de mon prop jerna trociant los membres seus
 per co que detingus mo pare qui detras mi he se son ve-
 nie / adolt nu dona audacia lo firt q fui de spollar la
 terra de mon pare del velloz dany / lo qual ere serar he
 sagrat / Ajuda la mort de palen les filles del qual
 aconsell men ltraguere tota la sanch del cors preuenir
 lo he engamades pmi mataren lo **E** O dolor qera ma-
 teria afe tota maluestat car la man dreta daqui auunt

no es zind ignorant ni palhoruga / e ya he com es api cuprada
per que has girades tantost les sagetes contra lo ten enemich
Ereon he sa filla / nom se quina cueltat consep lo men corat
ge dins si marie la ten he nola gosa manifestar p la sua gra
terebilitat **E** omi filla he p que nati api tost **E**rensa
ho la lo enemich meu jeson aques haues fills de **E**rensa du
ta sua car en aglts me fra venjada / Ve sabs tu axeda
que no ha fills jeson sino de tu axeda / mas fe come q **E**ren
sa los aya parits he venyat en ells / plan me ala fe agsta
manera de venyanta / p que come q aparell gran he sobis
gran coratge lo pus fort he la pus cruel maleda q pusta
esser **E** vosaltres qui en temps pasat crets fills may
he ma sots nouellamet fills de **E**rensa sostenty penes
dures p les maluestats que ha comes vostre pare / ay
llassa que la parola q yo he dita duna gran error ha
frit he errat tot lo men cors / totes les partides del meu
cors se son regrades he refredades api to ampell tot lo
men cors he pus me tremolen he la ya ses partida del
meu coratge he tota la purtat maternal es tornada dins
mi p be que jeson me aya foragada **E** filla fuor he
penseste que yo pogus estampar la sench de mos fills qui
son epis de les mies entra menes / prechre q no cogit
cosa pus leugera / No vulla deus q yo cogit ni come Iniqui
tat he maluestat la qual null temps son hoya ni conegu
da **E** No llassa quin peccar an comes mos fills q deia
morir ni esser punys tot lo peccar mayor lmes / com ax
da apartis fills a se son maye no son meus / Car co fuy
condapnada a pilli p di la potestat que auia en ells / **E**
mi axeda si moren fills meus son sens tota culpa Igno

cente son, hoc mes tanbe era mon fare ignorant / O coratge
 per que tremolas, O lagunes p que regan a pi la mia cara
 per q' p'ra de dona part me tira a remeltar he la amor de
 altra part me inclina a putar / per q' la furor del coratge
 flamejant se adas de en adas della me fa a pi vacillar / e ess
 vagabunda he fucita en mo preposit, hon mei com los
 coents rabiosos mune entre si gran batalla e fan comoure
 la mar en ones repugnats he contrarioses, he dubita to
 ja la dita mar aquina part se moua, p' semblant forma
 com la pensa vacilla en son preposit, adas p'ra foraguta
 pietat adas exilla pietat p'ra del coratge **O** tu dolor
 man te que faces loch a putar / O fills meus molt ens una
 consolacio dela casha tribulada vengys he acostats vos ami
 l'adon se acoste al bon costat he la ltra al altre, abraçats este
 tanmet ala mare tribulada, lo pare my aqts fills sans he
 aleges, ayals la mare aleges he pagats, hoc mes molt me
 confreng lo semp lo exilli he la fuyta que come afer he tan
 tost me fan presos he neapats del manbrac / si plozans
 he semegans dels quals no aune solag ne plarz / Ans
 comandan asblar de son pare, zaho es donchs que per
 esquen als vells del pare que daqui amat nols veja pus
 se son peruts als vells dela mare com me fugire exellada,
 Ay llasta que com pens molt en aco mancreix molt / ma
 dolor es inflamada terriblenet lo hay contra se son he su
 noquen he prouoquen la mia odiosa he cruel man que co
 meta gran terribilitat **O** p'ra antiga sapies on q' vages
 pot seguir posant tota pietat / Ja fossen exits del men
 ventre d'ay. fills he d'ay. filles mei co les hat violta,

filla de Tantralus / la qual ne son aya superbiola que menys
me botana more de apollo / la qual hac solamet dos fills
mas poe porqua son he en guans penes com non he parit
mes p nulls venjar me de jeson / Dos ne parits he es asats
per satisfer la mort de jeson he ala dolor de mon pare
lo qual matant mon frare aturi. **C**ollassa he on va a
questa multitut de corsos morts quem aparegen he q
es aco quem demana he aqui aparella de ferir ab aquesta
tan gran flama de foc he aqui minata agra gent Infe
nal tan y cruels falles he tan sangonoses / Ja veig les fu
ries Infernals qui porte serps en loch de cabells he estrange
les dites serps turmente les pital q estampe lo veu he
tot psona quen ha tocada que torn furiosa. **E**quies
aquell de tots quats son lo qual demana mort agra cruel
deessa del Infern dita maguera / Equina obra es agra
que veig venir de una psona morta la qual se acost en
veus mi duptosa / he ja qui es / tota par espedregada del
nibronada en sos membres del cors / sens dupte agr es
lo men furie / Venjanca demana he obtendzala / car nos
ho sostindrem p que pthi que tu maguera furia Infe
nal en flama los meus colts ab aque es tues flames
tant cremats tant sangonoses estampa lo men coratge
en diuerses penes quil creme / encen me lo pit car ja es
obert arebre totes les furioses malnestats he crueltats.
O jerna men fes que aqstes deesses Infernals venga
dores dels crims he los morts qui ab elles son hemana
que son bagen en Infern he sien segures que potore la
venjanca lexa furie men la pena dela venjanca amj

sola he feruier te dela mia man la qual estengue fermamet
la espasa compo p amor de Ieson trocegi a tu p que d'auat tu
mateie degoll aqst infant fill de Ieson p fiz sacrifici als teg
dens p mitigarlos. **E** Omi acesa he quin son quin brogit
co aquest que po veig grans armes se apazette he cerquen
me p matar he pus he començar he mort la ben zesta que
arabe la hobza he mate laltre. **A** donchs fill meu vine p
seguir co qui has començar no p des la virtut he la fama
matantlo amagadamet matat d'auat tot lo poble que aq
en la altitut dela torre te ven tot lomo. **E** uida donchs tot
lo mon deura la mort de ton fill. //...

. **Ieson** .

E ore quanto sots leyal al Rey **E** reon als quals desola
cia la sua mort he destruccio he aya dolor entan gran per
dicio venis he corrats he prengam aquesta maluada age
da qui ha comessos crims tan orribles. Vosaltres homes
d'armes portats lances darts ballespes sagetes he gitem
en abis la casa de acesa. //...

. **Medea** .

Que fiz. **I**eson sapus que ara es complir
tot lo men coz atant ho pren he entan gran
estima ho tindr com si po agues reebut lo li
giment del Regne de **C**olchos. he aq co si agues reebut
lo ferma que trocegi he lo men pare lo qual auri he aq co
si era lo velloz d'aur he si lo regne me era donat. he si la
virginitat la qual pdi entu me era restituyda. **E** he com

he placat los deus / O dia de gran festa / O dia de grans alegri-
es / Ara aceda ten pots anar / Car has morts Creon he
Creusa / he un fill de Jeseu / Donchs p que tagues far
per que tagues poderost est afez co q vole / Ay lassu quela
gra mes la enyorda he desplan me de co q he fet **O** mes
quina que he fet que he comes lassu mesquina posst q men
penya en po fet ho he lo placz he trobat enyo que he comes
me fan hodiost he Jeseu he sos amichs **E** dago me creye
maior delit de fet ne mes / dona cosa ma de fallir al men gorg
co es com Jeseu no ha vista la mort de son fill notndy a
zes co que he fet tot quat anem fet en absencia de Jeseu
no es crim ni peccar. //

Jeseu .

Ellas que aceda esta en la sobirana port del terrar d'ingn
quin com que port gran foch enyorda que a questa maluada
aceda ples flames del dit foch se zetenga de fet tanta mal
nestat. //

Aceda .

Jeseu ajusta gran gent als corsos de tos fills aparellals dela
sepultura dela tua esposita Creusa he lo teu sogre Creon
la han luz paga he lo sepulcre que mizege / La teu de tos fills
es la mort abla mia man he aquest altre enpresencia de
la tua vista morra he peyya semblant mar. //

Jeseu .

Aceda pzech he requirte per lo poder dels sobiras deus
los quals deus tembre per aquelles fuytes que anem fetes
tu ego / per lo vinde matrimonial lo qual non ha tencat

la mia fealtat en tot quant he fet es estat pahor que miu del
 Rey Creon / prech te que pdone amos fills he tens / si algun
 crim hi ha men es linza mi amort leuam de les espalles lo
 cap quies mal mizent eno minge mo fill. //

• Medea •

M la fe leson donchs ab aquesta espasa feure aro de q has
 tan grandolor de que fas tantes preguies veten veten su
 per bios he cecm los talem de les vergens he nojes cura
 de les mures apres quels has tolt la virginitat. //

• Jelson •

Ageda assas es la mia pena / assas es la mia pu
 nicio la mort de un fill nomingra laltre. //

• Medea •

Si la mia mandreta se podia sadollar ab la mort de
 un fill no prochirie amatre laltre / mas com aquest
 nombre se molt ben petit he estat ala mia dolor me
 tre la espasa en aqst fill teu he trauire les entrames. //

• Jelson •

Ageda no bulles prochir mes en aquesta aya gran
 maluestar bulles almenys donar un petit de temps ha
 mes dolors. //

• Medea •

Dolor p que no cupres la tua obra no bulles esser per
 ezos en la delectacio que anzas com aquest seza mort
 aquest dia es men / Gernistam nos donchs del temps

quens es atorgar.

• Jelson •

Cageda maluada he importuna mata amu Jelson. //

• Meden •

Emanus me quer a la meza no fize car la tua mort-
testia delizament de dolor / be da donchs la obra
se complia / No he pus ab que multiplich la tua dolor
lena donchs los tens dolls inflamats he supbiosos /
Jelson hom destoneguen coners **ageda** la tua
muller supies que no me fugre p la terra / an ha hu
curo lo qual mene he tzen en alt aquestes dues seips
hetindra la via del cel pujant sobre lo dit carro no
puyh an mes amizar p que tu met te los membres
de los fills trocejas Reb los car tens son he poab aqst
carro pujar men he en la altitud del ayre hetindre
la mia via en la altitud del cel. //

• Lo misfarger •

Esten **ageda** per los espays alts del cel mas p
molt que puges alt no crech que lla hon ne vas habuen
los deus / Car no porren sostenir la tua malaia he la
vida tua fa testimoni que no porren vure ab tu. //

Jelson • **ffinit** •

*Ací comença la quarta Tragedia ques diu de ppolir
he de phedra.*

Politama. forment la madastre
phedra mullez de thesen he com ppolir no
volgues consentir en cometre adulteri ab la
phedra madastre sua son falsament acusar pella coes q
ppolit la volia forçar de peccar ab ella de que lo pare the
sen indignat exella ppolir de tota sa terra / E com ppolir
anas en leylli he fos prop de mar los canals qui portane
lo carro esparrense de la marauella de la mar derrocaren lo
carro entre les roques he cren prob la mar entre les quals
ppolit fench mort he espesyat he quant phedra hec hoit
no de gran dolor quen aque com sabe de ppolir q era mort
mata si mateixa. //

Anacris. filosof molt gran en philo
safia moral oncle de licta poeta sen on tractat
de cassos fort terribles he enuets en lo qual en
gran triga recompta lo fet d'agst ppolir lo començament
he la fi de la amor qui tant fort ment inflama la kynna
phedra Car en lo dit tractat es recomptat lo plit que
faheren thesen he phedra p la mort de ppolir he aci sia
recitat breuemet p tal que sia vista claramet la sua istoria. //

Parla la nodriza.

Sant. Ypolit en les silues amonestant los
sens companys he aquells acatar hordona
los seus aduersos lochs abtes he conuents
acata de paria los altres agouernar he regir los diuers
linatges dels cans Instruyia los altres en variables ma
neres de caçar. En senyale la deessa diana que li plagua
ell proppar en la caça. **I**mmocenc la Regina phedra p
la sua amor congoxada de complany parlant ab la sua
nodriza la afecio que auia enuers ypolit he aqueta mani
festa ala nodriza. He aquella responent la castigue conso
lame la he pforçant se de trastornar la de auol preposit
ab piadosos amonestaments rahons aydents he notables
li fahia pposant la Infamia he los mals q li esdeuenia
silo senleig cobijamet volia complir. he com ab dues se fo
ren molt conteses. La Regna phedra conecia beo que la
nodriza deya esser ver mas la amor furiosa li fahia pseu
rar en son maluat pposit. **D**ix q ella espauia ala natura
ques vulla lin estauengues / ms p tal q la nodriza de Inf
mia no fos Incolpada hobya ales sius paraules refrenar
aytar com pogues ala sua amor folia en po ella maten
mencia ho estanyar o ab ferro o daltre torre enderrocant
La nodriza rebet la sua maluada Intencio he dixt q rahos
noli batic m la podie conuertir p q q la pogus respuer
de mort donali consell que si dompdas vnporchientat
ella assyrie si porie vindre ypolit a amor. **V**asen la
nodriza en les silues / he com ypolit la viu mazanelas
per que era venguda aquella que ere tant bella que en

Vias.

Vides podria amar he per que haue la cara trista he torbada
 he dix li aque venia. Car ell sabia certament que lo Rey
 he la Reyna he los fills freres sens tots eien sans. //

. . *Nodrica.*

Nostalgies. ab palhor Car lo Reialme la
 casa ab tota la companyia eien en be he proppi
 tat he bon estament. mesquet plagues laqui
 res lo carer he quet plagues estar en les ciutats Car ella
 estane anciosta p la dura vida que ell tenia que tostemps
 se donauie amals he agenyane la sua psona p forts tre
 balls he nos curane de dar se plaer ne usar dela edat en
 que era ala qual se coue estar alegre. Car alegria esta be
 al hom jove / trista cara esta be al hom vell. La nodrica
 ab belles prouocacions se esforcane de prouocar aquell a
 amar he prouocar q la sua edat se comencia amor dya
 que no era bona la sua manera de viure. Car de amor
 nos curane qui es consueccio de humana natura sens la
 qual lo mon durar no poria ans tost seria destruyt si
 amor no era he axi denia segun natura guadora de
 vida he habituar ab los ciutadas he ab ells viure. //

. . *ppolit.*

Polit. Respon lo contrari prouocant altament
 lo contrari de co que auia dit la nodrica. he mostar
 que habitue en les ciutats es occasio de creper en vida he loque

la vida solitaria dient que aquella era fort noble e santa he
 luyada de peccats / he que be li playa co ania anozides les
 dones / Les coses impossibles senen fets possibles abans que
 ell volgués amar dona ni donzella / longament disputare
 los dos / he mentze que apri parlant la nodriza vint venie
 la Reyna phedra he planguelo sen estamut ple de dolors di
 ent que amor furosa ella faya acostar ala mort / E com
 la Reyna fos apres ypolir la sua cara muda de color he fench
 tota de dolorida ella se acostà e mortida he fora de seny mig
 morta capgue soposimut als pens de ypolir / he a quell
 tantost abraçanta la ab los seus braços la pres he li dona
 confort he ajuda ques pogues leuar de terra / la nodriza con
 fortant la reyna que tornas en simatipa dix ho phedra
 leua lo cap alga los teus esguards no ages tuga de parlar
 vet lo teu nodrigat ypolir quit te abraçada / Quant la Reyna
 tornada fench en simatipa comencas a plangre he parlar
 engeneral de les angories que lo seu cor agrenjane / A pres ella
 prega ypolir que la volgues hoze en secret he si algu con
 pango sen era costa ell quel fahes ell daqui luyar enguist
 que poguesen parlar secretamet / ypolir respos que no
 mia prob dell hom quels pogues hoze he dix li mare mia
 vullas dir he comanar a les mies orelles les ansies per les
 quals est torbada. //

• La Reyna •

Dom de mare. es massa superbiós he po
 tent nom pus humil cone ala affectio de la mia

voluntat tu ypolir bulles anomenar mi'o / Iermana tua ho se
 uenta he mes amare que seruenta mapellases / Moltes coses
 parla la Reyna fustamet dela sua amor mestlant altres pa
 raules / ales quals ypolir no responia no enteniet encara lo
 seu mal preposit / Car aquella cubertamet he luy tocha
 la sua ardoz / Empo ala fi ella explira de tot entot loco
 ratge seu Inflamar / he dix que aquel dia donar fi ado
 loz / o abida / ypolir com p fustamet agues entes son ente
 miniet maluat / fort estrampamet se esquinca he gita
 luy les seus paraules orribles / Dient co molt se marauel
 lane com no venie luy del cel qui la porta / Car ella es
 compuda en la pensa per lo crim sobraue tota ma luestar
 de tot linatge de fembres / Almens p que los deus tost a
 ell no tremeta foch quel cremas enguist que no fos cau
 sa de tan gran peccat / Finalmet la Reyna estant als
 seus pens asenollada clamana limerca he acostat se estre
 tamet ab ell volch lo bestir / Mas ypolir aferiar ab la ma
 esquerra los seus cabells empes lo seu cap vindat ada
 rez / Dix la Reyna ara fas tu go que yodull aco es la ma
 ior part del men desig que yo enles tues mas mupza ho
 nestamet / he aquell amonestat la ques luyas dell he
 visques / Respos que la sua espasi no desmpararia lo seu
 costat p ella sangunia car no es aygua ne mar en lo mo
 que fos bastant alauar ne de nejar ell de tanta traxcio com
 aquella seria he desplegantse de los seus braços amasen he
 fagi fort custadamet axi com lo vent fa
 qui an petit de vent fa los nuols e conjunyz en temps

Puix la noçia viu que la Reyna romana era escarnida he altre
consell en lo seu fir no podia donar, ans aquella era prob de la
mort / p tal q la noçia he li donas algu confortament
justuixi la en qual manera poria pendre benyancia de ypo
lit / he diu ben granmet porem nosaltres reportar colpa de
adulteri contra ypolit / he ab cum celar lo cum / coshes
molt segura com la colpa sia secreta he noy afa testimo
ni qui pora dir lo contrari / Dir se pot manifestament
que ypolit ab menaces ab terror de mort ha forçada phe
dra menar que ab l'assalt ell amencia la casta he deus
cuytadament es fugit / he p la fuyta ell esbalayt he tremo
los aci ha laqida la sua espasa / nosaltres tenim peny
ora he senyal de la sua traçio p la qual se pronua la
dulteu. **O** vosaltres ciutadans de athenes vullats
reuerir aquesta tusta he dolorosa los cabells p ypolit
estizats he la cabella dura esmenada romangueren
ay com son / Vullats reportar en deus phedra los
senyals de tan gran malifet q aquells recitar en la ciu
tat / **O** senyora mia vullas tornar dny mes en seny
per que t'enques tu mateixa not cal amagar de la get
ne luyar de lurs esguardaments dir poden que no as
fet lo crim ans aquell as sofert / La pensa ha acostumar
de fer la dona no casta no pas la forca. **He** ay com ha
gueren fabricada la falsia / ay se apaxella la Reyna Im
posar falsamet lo adulteri contra lo seu moguda ha
malicia sobirana / En la traçio de mana fe p los cabells
troçjats / Ella es qui de signa tot lo ornamet del seu cap

aquell esquinga / los cabells nunt se trenen tots he los se torba
he les galtes plorant se mulla / Lo Rey rhesen amic estat
luny fora son regne p tres anys o quatre / l'any en aqll
cans ell vench he com la Reyna conegue q ell venia come
ca aradar molt agramet / Lo Rey se rahonau ab sos fami
liars he recomptant los treballs he mals q amic passats
he mentre que axi parlaue hopy los grans curs e plors
da la Reyna he demana dient digamme quin brogit es
aquest ne quin dol Car yo oig plors he lagremes dolor
he tust plangiment son en la mia casa / mulla se como
uen he los hostals del hoste del Infern. //

. La Noçia .

La Reyna te consell de auerze que nos pot + rapornar
ella aparella si maten a la mort. //

. Dp la Rey .

Quina es la causa de mort / per que vol morir p
so com lo seu marit es retornar. //

. Noçia .

Aquesta causa maten ha portada he cuprada la
mort a ella. //

. Lo Rey .

No enten quina cos tan gran tenen cubertes les tues
prouales estuzes / parla obertament quina es la do
lor qui agreya la sua pensa. //

. La nodriza .

Ella plorosa recubert he secret lo seu fet / moes algú aquí
manifestar ho vulla / he ha preposat soferir ab si ma
teixa lo mal p lo qual mor / Senyor yo requir atn que
vages sens tuga / Des hi tot que necessari es **L**amors
lo Rey mana q les portes de la Cambra real sen obertes
he tantost ell sen entra dins hon troba la Reyna he dupli
lo companyona de la mia Cambra he ab agra tasta conti
nencia rechs tu lo ameminet del teu Senyor he marit de
figat / he p que no remous d aqueya tua dreta ma / a
queya espasa he vultes restintz lo teu coratge omi he
per que no manifestes tu mateixa quina es la causa q
la tua vida encalca. //

. La Reyna .

Damnent Respos que la Jaquis estar sollicant lo he
requerint lo que la levas morir he finir los seus dies //
mas lo Rey no cessue de amonestar manar que dignes
la raho p que volia morir / **L**a Reyna fenyent se abas
morir que decellar la sua causa / **L**o Rey veient que
la Reyna de probuz no volia son fet / mana la nodriza sua
fos presa he masta en ferros / Car ab forza de barimanus
trancia los secrets de la sua pensa / **L**a Reyna moguda
de pahor que la nodriza p forza de turments no dignes
la veritat respos he die / **D**es seu espera no fias tur
mentar la nodriza / yo mateixa tantost sens tigua
dre tot lo fet / **L**o Rey indignat de vea die he tu p
quet gires la tua cara he la deses de mi qui sol aquella

resplandir he ara es tristia he les lagremes qui dels ulls
te ligen cobras sospitosament he ab bestedura damant
posada la Reyna posa falsa acusacio he dix://.

• *Exclamacio que fa adriana.*

Creador yo Inuoch he deman tu matre celestial testimo
ni he tu claredat resplandent de la lum celestial del naixi
ment de la qual deualla lo casal nostre / yo ab preguies tem
ptada ha contrastat lo men coratge / no ha donat loch a ferro
he amenaças / Enyo lo men cors ha sofert violencia / la
mia sancta leura aquesta tacha he infamia de capdat://.

• *Lo Rey.*

Reyna quies estat desprohibidor de la honor nostra://.

• *La Reyna.*

Aquell que tu albires for poch://.

• *Lo Rey.*

Jo espezo boze quies aquell://.

• *La Reyna.*

Aquesta espasa / aquesta dm quies la qual el forniador
estanyt p tabusol he muer palor he themoz daquerimet dels
ciutadas ha laquida://.

• *Lo Rey.*

Esguardant he prenent se esment de la espasa qui en lo

amant de boi era laborada ab figures entretallades he ab seny
al del Rey de atenes / he conech que aquella era de ypolir he
marauellat se esbaleix he planyet dix p qual part era esta
pat. //

La Ferra.

Los sembrados de casa lo muan dixt fugir fort. //

Arehent. les dices coses esser veres plany
repren condapna he maliciu lo sen fill ypolir
plany la sua malicia he marauelles de qual linat
ge li ve si li venia del linatge de part de pare / o de part de mare
dehia que de part de la mare qui son de les dones furioses por
tants armes era vengut en aquella malicia ofuzor cor diuul
ga si maten fentament ab les gentes / esser cap he mer auori
da les dones he demostrau p bones costumes esser vell he molt
asenat he ara tal desonestat agut feta / Respon aquell per tal
com agsta se desonor ha exercitada contra ell Car primera
ment ha volgut corrompre lo lit del pare co es quel pare fos
spmeu / lo lit del qual ypolir en furzas / he dehia que no li
era vengut p dreta venjanca de la deus p tal com antopa
mare de ypolir amia morta / he ara be amia talho aquell de
fer atal asdig / Condapnalo q sia apellat Dient que Jar
sia que ypolir fos segut encara si seria ponir posat que fos
en les darreres parties del mon / en los lochs luydams / dofs
he tuncats / obstins / he plens de fortuna diuersos he sens
carreres / Encara si aura penes he sia manifestat p fugitiu

Car noes loch enlomon qui aill pupa contradiç p co com
 neptumpno deu dela mar es son auí qui los sens vots e pa
 sira. maleix aquell gitanr sobre ell blasfemies he maledic
 tions In uocme lo deu neptumpno que li plagues l'oyu lo
 sen vot co es destruyr he mazar ypolir. He deye q plagues
 aden neptumpno enfosquitz layre tost ab les nuy e stuzes
 emolt negre empeses de vents poderosos qui facen inflar
 la mar he escomoure les ones he gitan los peipos balenes
 he feressechs qui denozasen ypolir enguyda q moris amala
 mort. he mentze qt Rey blasfemaue lo sen fill ypolir vech
 li cupradamet hu misatgez plosos he ab trista continenca
 diunt ocuel he dura fortuna ala mia gran finitur p q
 apelles mi adunnciar lo cors no delidox. He com lo Rey
 vni lo misatgez api plorar digli que no agus palor ans
 ardidament explicas la sua misfegria. //

A Misatgez.
Ressos nou poria dir p sobres de dolor. //

Lo Rey.
Antre que manifestes v beccament quina malaueura ha
 agreuada la mia real casa he selanors aquell plompet dix. //

A Misatgez.
Mas mesqui api com tu Rey has designat he demanat en
 vot es mort ypolir. //

. Lo Rey .

Com diús n'egima cosa nouella car temps ha que pose que
es mort com a hom robador forçador he traydor / pero digna
per horde la manera dela sua mort com es espada / he aquell
comença a declarar paquesta manera - //

. Com lo nu'satger manifesta la mort de polix .

Polix. Desempaza la ciutat sospitosament aqui
com a fegut he despolegat lo seu carro ab passos
curtosos tantost ahunpi los alis canalls al son
he ab los fiens estreus ligan les boques daquells / En baytar
ell de libera en simatip moltes coses he anora la sua patn
hetera natural souent lo seu pare deligau he conuocau lo
ensimatiu abruar he fort feria he puidia los canalls
somouer aells alongant les regnes que pus francament
he soltament correghessen. *¶* De lamors sospitosament la
gran mar infla en alt he a es que fins a les ung vent al
gu no era en la terra ne cupimet de tions en la her uns
prop monimet de tempestat fen escomorre la sua mar
tant fort met que ventch forçant de mig jorn tan po
derosament no fa desorbir les murs de sicilia / he vent
proenal honer bones sostenar la mar ab tan furiosa
infladura / les roques tremolan p lo gran ferment de les
zones aquella inflant se sostenant en ample he gran
altura / Lo pelech inflat p lo peix belua capbia he tra
buant en la terra la ona fregant voltesant / ponose
la gran aygua quina cosa portant ab inflant carregat

he com fon enterea semblane noua plla o muntanya qui fos nada
nouellament. Mentre nos altres esbanyts demanauem quina cosa
ere veus tota la mar qui comenca abrellar / tots lo esques
ensemps fizen brogit laltres sobirne delaygua iustant
rodane en alt lee estumane p lo empargament dela aygua
plada / adas adas girane les aygues semblantment com lo
philen belua marina sonent girant ab la bocha glopa
des d'aygua / es portar en la tempestat dela mar mayor
lo iustament cap dellat poble d'les ones / en lo pordimet
se mostra fort oryble. he en la vbera en bestimayor mal
que no cup dar la mar se entrebulane en la terra he segnia
lo semost co es la bestia marina / aquells qui acorben
tots traburane pthemor del peip belua. //

Lo Rey.

Quina era la forma del cors dela gran belua marina. //

Desatger
Qordada. estatua he regi la sua altra
cabelladura en la sua cara verdant / les ozelles
ere peloses variable color nua en les sues bampes
ell nat despus les ones era vist gunt flamas p la bocha los
sens vells luyen la teta grossa he en nobleda p senyal de
color verda he negua / exacne los seus grans mustlos les
narils badallades surbien de senper brogit p grans sobirne
he vbera poanete d'aygua / los pus he la pelota daquells

Verdaderamen p la molta en ell afurada / lo sen lonych costar
arrostar era de vermella humoz / La sua fag ables parti
des darreres afustada emers la esquena demostrane esser
mostrum co es maravella **E**t de tirane rogeant dona In
mesurable chon estrofa / Cor apart danar era feblant
ator / he apart de tras a serpent / aytal era la pista belua
marina / La qual en la mar maior sorbeix les fustes nave
gants / o aquelles sorbides gita / les terres se tremizen p la
sua p'sencia / Lo bestiar espavordit fugia de en he dlla / per
los camps nelo pastor se remembrane de seguir los seus bons
tota fera fora de lonych p fada pahoz saltant se departia
del sen esguart / lo caçador morria venie aquella / Sola
ment p polut son net heluny de por / ell tot sol ab los fers
res costets contenia he se fienane los camalls he aquells
espavordits comonia cuidant he apellant ab amonest
ments dela sua ven conegida p ells / he dona enerra alta
ab colls esquecats he rompus tornut los espays dela mar
deus posits aquells colls / la qual carrera es vergina ala
cintat dargos / Aci en aquesta carrera la gran belua
se regui aguant si marteja he somonent fillonamet ab gra
pus se son acortada he assats combatuda ab furor qui
correch volant tan cuytadamet que anuitas en lo cuyt
mar torna la sobra terra / lo terrible cor estech he va se po
sre danant los carros Rodants / Lo teu fill sostenant se
contra aquell estech menaces quant ab cara brana la
sua fag no mudada / ms ell ab cor fort altamet edana
dient a questa dona terror no trenca lo meu coratge /

En per heretar de pare ve amu lo treball de vencer lo cor.
Antinent los canalls desobedients ab fiens aza padra
 ment tirant lo carro he desuyats ja dela carrera anaren sen
 abaristh entota aqlla part on la furor portava ells paho
 ruchs he rabats ells mateixs p los esquieps se enderrocave
 adas api com lo mariner en la mar torlada zete he goina
 la nau que no dolas he ab ses arts de faltar les ones / Api
 mateix no tra altra manera aqll governa los carros esto
 moguts / **A**des ell apresat tirant les boques dels canalls co
 traptans ab sos frases / **H**e ades ell carros costringia bates
 ab les cordes les esquenes daquells he seguia los api com
 acompanso diligent / **L**o carro ades premia lochs plans
 ades apres / **L**o tor nuy cornut he espaventable p la sua
 carra orible corech he vench lenlencontre he danyat ell /
El auors los canalls pahoruchs estomoguts de terror pa
 ssen los manaments de ypolit luytare he se fortore epiz
 he traure sin mateixs del jon he argis en los peus dars
 gífars he lantare la carreta he carga / **L**o ten fill calcent
 enderocat ab lo cap inclinat danant la far embolcha
 he embarga lo seu cors en los laos he ligadures del carro
 qui en ell se aferraren / he com ell mes se combatie esp
 brace de desfigar he de desfer sen apant mes se entre
 llacane es ligane en los laos mays quil seguien / **L**os
 canalls sentire lo desastre he pus noy aque qui regis lo carro
 lengez ells son qui sentrabuñare en aquella part hon la
 pahor los menave anar / **Y**polit amplament ensangona
 ne los campos he remoteane en los esquiepos lo seu cap

tornafant he dobert les mans espinoses li volien he trunou
los seus enbells, he la dura pedra li destrouia la sua bella cara
la sua mala huyrada bellestia pia p molta nafia les zodes
puzos ses voltejane los seus membres qui comencane amo
rar, he final met hū tronch darba ab lo cap agut mig
cremat zetench aquell asferat plangonal, lo tronch for
ceit he lo carro estech segur un petit plo smpoz quieza
fermar he fent enlangonal, **Los** cavalls qui los pens
tenien aturaze se p la nafia he estigueren zefermats/puns
mogueren se tantost he rompere en temps la tigna he lur
smpoz / **En** apres seguren he trocaren aquell mig dū
les branques zelos mates les bardies agudes he apres
les espines les romguers he enstū tronch sen aporane
hū troc del seu cors, **La** plorosa compangia zels seus
servidors anane esparrada p los camps he p aquells
lochs plos quals ppolir asmaginar asempalar anp lorch
trast o canu ab smpal sangonos, **Los** cans fñte enar
cane los membres delur trist smpoz, **No** encara lo di
ligent treball zela compangia dolorosa pogue trobar co
plidament lo seu cors ab tots los membres, **A** questa es
la honoz dela sua bellestia aquell qui dabans noble co
pango he aratzen del Imperi patzual ha zespandit
amaneza zesteles es anunt he avall collit als darrers
lochs he asustat es donant en temps ab la sepultura
¶ **Quant** lo mīstger hague pñtament recomptada la
mort zepolit lo Rey cambia les dolors he plangent
maravelhaves dient he com se pot fer que go ploz

la mort de polix que tant he desijada / hanc dñs quena
tura poderosa te molt afezats los pares hemares abli
gam de fort he cordial amor he ab affectio indible son for
cats a amor go q an produhit p natura he fina forca an
enseguir aquella he par hobe p go com po aua desijar q
mon fill moris / Ara llas mesqui com son ger de la sua
desesperada mort ab stenir nom pui de plorar aquell /
Lo misitger doni que lo lly plorane repres lo p aconortar
heminnar la dolor a ell he dyle algu no pot plorar
honestamet alguna cosa la qual amorreix : //

. Lo Rey .

quest cors malaurzat ha fet amorreix la cosa que dadas
desijane. //

. Misitger .

De si atant lotens en hoy per que les tues carses
mullen per plorar. //

. Lo Rey .

Jo ploz per tal com aquell es mort he no pas p tal co qtt
he pout. //

Ol he plant sobre plant cresque ala fyna pus aque
l horda he encesa per fetamet la mort he la manera del
sen amat he ays com fet aua / Lo Rey qui viu aquella
tan estrangamet captenir Dyle quina dolor pime
ella tan fortment tu comoguda per dolor / que vol fez

aquepa el pasc que tens en la ma / per que crides he fas
plant sobre lo cors daquell que hauries abusat. //

La Reyna.

O Tu neptummo. Cruel sempre indor
dela profunda mar mi enuestre he tramit
contra mi los peys freschs dela mar bruna
hetots quants son en la major profunditat daquella he
tots quants en la mar maior son / **O** He sen maluat sens
misericordia tostemps ho ja no fosses tornar segurament
als teus / els teus fills he mon pare on car comprat loten
retornamet ab mort / **O** xpolit aptals gnart les tues cars
esmemades he aptals les he xo atu fetes / qual cruel he
sangonench cha ho qual traxdor los teus membres ha
d'apullats / qual bran toro de dues formes ab la cova bax
huda los ha arrencats / **O** lassa mi mesquina on es la
tua bellesa tua stella del men ull e sterit he on sans pre
sentat ami un poch he vuller exansir les mris poru
les no parlare res que sia leig he desonest ab agtra mia
ma po pagare atu les penes que merest he metre lo fi
zo dins lo menys pits habominable / po d'apullare mi
materna dela anima en temps he del peccat de traxno
he xo exida dela pensa seguire tu pones p los lochs pallo
ros infernals p argues he p fochs no ha legut
en temps los nostres coratges / mas ara cert es legut alustre
la mia mort ab la tua / si xo son casta / casta more / Deig

po entrar he demanar les ombres de mon marit no pua
 gades de tanta traxcio de fallia hi aquest peccat que po
 reputada p honesta he p sancta vns delu veniat / Inus
 tament / cert no / ans vull he deig morir he sera la mort
 ami molt gran honor dela amor la sa he corrompuda //
O haer celestial he tu pare pyor de mi madastra enfurza
 da p mort vuller hoyr go que po dire / Polhe pensada
 he d'un falsu he peccat lo qual po matrie horada he
 concebut en lo foll pits po tota sola he mentir he cogitar
 falsament / Imposat / **H**e dit ago fincas la passa en los
 pits he mentre q la sancta rasure / **D**ix lo meu pits
 no piados he malnat es obeit ab la gran espasa he la mia
 sancta al Jone sant pagara los sacreficis de gus amor
O pare apun dela madastra que deig fer al teu fill tra
 uent / **T**u deus amagar aquest crim tan leig dins en
 les regions del Infern / he finit lo ploros sermo la Reyna
 pliedra pres lo terme dels seus dures dies he dona fi
 ala sua vida. //

. Lo Rey he la complanta .

Quam. lo Rey viu que la Regina era mor
 ta he ania confitada la falsa acusacio / les
 dolors sen fortiran he ell fort agnament se
 plang he maleye si matrie / **D**ient o de dolors ro
 ques del Infern pudent / he vofltres rones dela plo

rosa vall Infernal / ho tu als mesquins agradable honra de
treball he en aquesta pena desigant lo lly esser posat /
Dient que puzable treball del vell s'isiplo nadiu de la re-
gio eolia prenga repos he doloch ala testa daquell la rodm
se postada en lo cap de la sua anima culpable he fira agen-
jar les siues mans viades Aquesta pena es figura dels
homies ocupats p molts negocis he del treball que mene-
res aells no sobra sino que an les mas guastades **E** tan-
talus p tal com era sobramet mar sofer aptal pena
en Infern / **E**ll esta en un loch he la gura torna fins ala
boccha he pomes li penyen p la cara aball / ell esta mei
fameja he sedia / quant ha fam vol pendre les pomes
hemordez mes aquelles se lunge he no les pot atengre
he ha set he vol beure de la gura mes aquella se baya
es lunga tant que no la pot aconseguir **E**n aqsta
pena desigant lo lly esser posat Dient que la gura
torna la sua boccha fira aell estarn / **E** aquesta pena
es figura del hom avariciós qui abunda plen-
ment de liquides es tostemps ab fectura / **E** ar ell
adaltant se tostemps de beure la requesta he mone-
da no gosa minuar lo nombre daquella ne acorez
en les necessitats ans p fam de loip / **E** uno p tal
com fench luxorios sofer aptal pena en Infern
Ell laquiere foradar lo seu ventre ados voltors qui
lo fetge li mengien he denoren continuament he co-
es ben rosegat torna reneper en la forma e aglts

no solen zossegaz he tostemps esta en aquest tuzmet / En
 aquesta pena deslucida lo he esser posat / Dient q't voluz
 e forasch dessemperat Axió vengna voluz sobre ell he
 lo seu fitge apena crestra tostemps / Aquesta pena es figu
 ra del hom luxuriós qui lo seu fitge es la sua affectio
 he apetit dona avoltors es als artes carnals qui deuora
 al consume / Estia que sia deuorat encara si es dit que
 he renouellat / En lo luxuriós enses males affectios / es
 renouellat p lo purgament de la carn he pot esser entes
 istorialmet de hun philosoff Axió apellat qui entener he
 saber les coses esdeuenidores e exercitane lart de aduinar
 ell donat se aforas astudi peya destrucia he tuzmetana
 si mateix ab gran cura he deslucimet de voluntat la qu
 al segons los philosoffs a vigor enlo fitge / Apion per
 tal com era cobert de pujar en honor gran sobe aptal
 pena en infern / ell es assitnat en vn torn hon zoda
 qui fort puar costimet se mon he aq't aya zodat ades
 ades va amut he anall no ha repos tostemps esta en
 aquesta tribulacio / En aquesta pena deslucida lo he
 esser posat dient q't pare del seu periton aq'ue repos
 repos ala zoda no reposant jamay enlo azole reuoltat
 tengna aquesta pena / Es figura del hom ambiciós am
 biciós vol dir cobertura de honor lo hom qui cobra de
 pujar en honor tostemps es zodat he tuzmetat con
 tinuament p co com la sua pensa jamay no sol reposar
 ans no cessa de hū ofici en altre de dignitat en dignitat

rodar he voltre / lo pot esser entès Istòrialment car apion
en gracià aque d'fig de glorià de regne ell primer de
tots liagne . E . homens acuall deus si he ab aquells
enpetit temps son Rey he aconseguy Realmu yu ar sos
Car apoch temps fench foragut he condapnat en
Roma he p co aquell rodar es car tot voltament de
roda fa tornar bany he girar la sobranesa que te alt
a pres lo Rey continuament son plant en danc la terra
quel sobis dient O terra esbadallat pren mi ditz
O cruel tu chaos profunditat he confusio infernal prin
me . aquesta carrera de anar a les obres de infern es ami
justa / yo vull seguir lo meu fill . O tu qui reges los
infernus pren mi jamay no exire de la tua cist eternal
nos moguen los deus p les mies pregayes mas si
yo los pregaria de peccats enqunt sien enclinas vers
mi . **E** Voleu lo Rey quel temps esta p dñab
le a fer plangimets he que necessaria a fer la deguda
sepultura del fill he amagar espantar los faels me
bres estrampats / Conueu les paraules emues los
seus seruidors he die consaltis a portats les ro
manalles del cors del meu fill he tot lo seu pes he do
nats any los membres abaystos ajustats he quant
los trocos del cors li foren danant ell seu son ptar
sobre aquell dient **E** a es lo meu ypolit yo co
necy la mia trahicio yo he mort tu yo era fet pare

pareu p'ul que no heu tan solament a tu dona beguada
he tot sol fos gosador fe peccar / po he apellar a defensio
lomen pare neptummo / Vens po ara vs del do del meu
paren / **O** para de fill tu est mal trist als meus mps
de la bellura / **O** tu pare digne de miseria abraza los
membres del teu fill / tu entenen sobre les sucs nafes
zeren en lo teu pits trist he ploros / **T**ot co qui es
sobrat del enjendrat te bulles d'esperanza e posar
en horde los reparas membres del peccar cors he est
tuig en luz prop loch les parties errantas he design
as / **A**ci es lo loch del sen fort miple la sua ma des
tra he ensenyada he instruyda p atempnar los
fens den estar aci posada / po conech los senyals
del sen esguerra costat quant gran partida de fall
entraza / ab les lagremes de mi plorant / **O** paltres
mans mäs tremoloses dures he p seueras alofign
ploros / **O** paltres gales mäs exutes e de fall
ents a plorar firmas plors largament / **D**ementre
quel pare nombra los membres al fill he compon
lo sen cors / **E**st a quest cors no ha forma de format
es leig e roegat entorn p molta nafra / mes pens
me que part es tua mit lo aci / apres los altres na
bres / no an lo sen sin he loch burt hon de fall mapo
partida he no es agsta aquella sua fur qui resplandia

per l'hor celestial he Inclinaue los sens esguarats enami-
gable amor. **E**nguda es aquesta bella / O cruel fets
dels deus / **O** m' maluada he sangonenta feroz he api-
al pare p' la sua cruel yza he vot no fahedor es tal
retornar lo fill / **O** tyropolir souent lohador p' tes bo-
nes costumes vot prin agsts darras vots he a pe-
quits de mi pare. Car yo no pusty fer sino complir
ab honor les tues mortalles / **E**ntretant aquest
ossos he membres vagen arremar al foch mentra la ho-
nor se aparella / **O** serupors meus manifestats la
casa cruel p' sangonenta mort ensutzada / Tot
lo poble de arhenes faga brogis ab euydens he no-
tables plors / Vosaltres aparelats deligentment la
flama del foch heu / he vosaltres requerits he enre-
cats per los Camps vagarosos les parties del cors
mas aquesta posada en la fortha p' la terra sia pre-
muda / he la terra gren l'agua sobre lo sen cap cruel
he maluat. //

La Intencio del actor :
Intencio del Rey era he lo dret manament quel cors
de la Reyna no fos cremat mas quel sotarassen a
guysa de la comuna gent per lo falo he cruel crim
posat Indegudament al cast typolir / Car antigament
era costuma quels corsos dels nobles he grans homes
heren cremats he la cendra era mesa he reseruada

en tombells enloch alt posats / los corsos qui no cren
de valor nols cremaven ans aquells deus terra metun. //

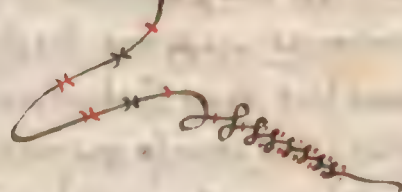
Ses com lo Rey har manat als ferdors se compli cor
ells lo cors dela Reyna phedra sotararen he deus terra
meteren acostuma dela gent no preada he de poca
valor (mes cremaren al bell foch lo cors de ypolir he
meteren molt honorablement la sua cendra en una
cambra notable, firmada enloch alt. Axi com altal
cors se pertampia. //

Aquesta. es la ystoria posada breument
la qual lathia segons fet ystorial sin vista con
tenir veritat / Empero altres glosadors
dien lenteriment esser altre / declarans aquella per
aytal manera moralment he deu se axi entendre /
Dezant es que ypolir fon fill de the sen he sen bot
de vint cast he temz tostemps virginitat / mas com
ell se senti fienol he sabes que obtenir no se podia
ne lo bot obtenir sienla sua terra natural atzana
preposa de partir he luy par se del senloch natural

per ço que millis observeas lo seu voler en altra terra par
ti sen donchs / ab aytant son fet fort ço es que forment
sabe contrastar ala carnalitat / he no tan solament son
fort / ans encara son vrbino dues vegades hom ço es
doblemet fort. Car dix de no ala sua madastre he la
aquella no volch consentir ço es que no volch complan
ze ala sua voluntat de la carn he firmamet guarda la
sua castedat. he per tal diu la fiçió que diuina dehesa
de castedat aquell mort son reuystolar he dona a ell
aquest nom de dues vegades hom ço es que la virtut
de castedat lo muda de fenol en fort. **C**otes al
tres declaracions laquides aquesta sentencià moral es
la veritat de la fàula he aquesta son la intencià per la
qual Ouidi dicta he exprimi la letra p demostra qua
ta es la guerra he la questió entre la carn he l'esperit
Car ari com plàcia madastre de ppolir ab parau
les belles he falagueres volia Inclinar aquell a son
voler en ari la carn madastre he contraria del espi
rit ab moltes deceptions ab falagueres de molts delits
he plaeze d'aquest mo vol inclinar he tirat l'espi
rit que vulla consentir ala sua affectiō. Encara mes
son dictada la dita letra p loz he exaltar aquells
qui consenten al esperit he no ala carn luyant se
de viciō he acostant se a virtute he per viciu pezar he
repenze tots aquells que abans complaen ala carn.

que al esperer delirant se en vicijs he perfortunt se defetora
 vilitat he habominacio. **N**o estada donchs durada la
 dita letra p tal que ptinguesem exempli de phedra neales
 si es paraulas creguesem / A des p tal que omor de honesta
 esquinem he vullam exempli pendre de ypolit he sem
 blants esser a ell hauran mei com ell forca he vigor de con
 trastar al vici / **O** gran maravella que aquest fill de he
 talhadamet nodey se condona a tanta virtut / **C**ertes
 molta fortaleza he perfectio auie en ell / **L**o es vergopa
 he vituperi a nosaltres qui anem rehebim baptisme
 qui aquest qui era infel tan pfitamet he agradable si
 matre aque abandonat acastedit / he son molts qui
 de bon grat ab totes lurs forces se abandonen a peccats
Cos es maravelloso los gentils que no crehen aque
 men resuscitar se adhiren en virtuts he nosaltres qui
 crehem resurreccio / a peccats nono volem obstenu / burs
 estada que obstanatem la amonestacio que he posa
 boeci en la darrera prosa del quint libre ab apolo pa
 raules / **C**ontrastats donchs a vicijs he vullam se
 peritum he amar virtuts / **A** louts lo coratge adites
 esperances he astenets aden pregueres humils si negue
 no volem guan necessitat de proesa es abosaltis ma
 nifestada per tal com fets les obres damant los vells
 del iuge vebent he iudicant totes coses / quany qui

Vol dir nol es amagar he pus ell ben les nostres obres
he amagar no les poden nestruir met nos deuem/a
parellar a fer prosas luy en de viciis nostres abuturs
he si n'ei ho fem lo dot donador de gracies amador de
la nostra salut **S**alvador nostre Ihs tots nostres fets
endretaza he faza nosaltres venir abon port donar
en remuneracio a si mateix nosaltres lo qual si be
n'eyt he loat he glorificat eternament amen. //...

.+ .
finir .+ .

Ha Comença la primera Tragedia de seneca la qual es intitulada de Ecules he es fundada breument en la següent historia :

To Jure. *Para Jure.* //
 son hermana del sobiran tronant
 Jure. Enquest nom solament zomas omi per ço
 que plos diuersos adulteris de Jure he perdut lo
 nom de mulles. //

Tres furies son. La primera ha nom electo he es pra sospita
 del pensament. La segona thestona he es sospita pra de la
 bocha. La terza ha nom magura he es continua pra de fit.

Lo virt obrar prosperament he benaventurada per la
 vulgar gent es apellada virtut he los bons he virtuosos obere
 als maluars quant los son sotmesos p aduersitat de fortuna
 he prmit al jorn de huy fno no esta en als sino tan solamet
 en fortaleza d'armes he gran potencia he si algu guanya
 alguna cosa p forza d'armes par li que pertangua ala sua
 justicia Car la themor de les armes romp he tencia la justi
 cia de la ley. **L**o perillos enzs ales veguades fit he com
 pren aquell qui s'uen lo passat olas huy. **A**quell qui loha
 lo seu hnatge loha casa d'altri he nola sua propria. **L**es
 coses violentes he forcades no son durables. **P**rofitosa cosa
 es al hom victorios de perdonar he dar pau ala part ven
 guda. **E**l fin de la batalla es la victoria. //

Para liquo.

En angueza seas forçada de fer matrimoni ab mi prup.

non vols fer per ton grant. //

. Magna .

A quell pot esser forçat qui no sab sofrir mort. //

. Ligno .

Puixs hercules es mes que fep p que sosten manament
de castu. //

. Magna .

Hercules p exercici de la virtut ha sostingut aquell manament
que tu dius volentzostment / per que forç manament
obre cosa dura he de fial mostra la virtut del home esser
gran o ser nulla / vol dir que aquell que fa les grans coses
ab sa voluntat he p virtut / aquell manament no es manament
mes com se mana ha home flach he sense virtut he
que ho fa p forç mostra la virtut sua ser nulla. //

. Ligno .

En penfes que batallar ab les feres he mostrosos animals
que es virtut. //

. Magna .

Dompare he vengre les coses que tots los homens he
men senyal es de gran virtut. //

Demul. ampuccion athe seu queh dign
de les coses que hercules he ell deheren en l'infem
he the seu diu que en l'infemal mon he peccados may

espira aye. he que la seua nit esta en l'infernal loch en lo qual
estan totes coses tenebroses he plenes de tristoz. he nose
que diga mes sino que el loch de la mort es pijoz que la
mort. he la vista de pluto es gran part del cruel regne.
he tota cosa orrible que da palhor a'altra tem a pluto
he al seu esguardament. //

. Ambition .

Lo mort cruel tot go que el homent he lo cident ven
tot creix per venir a tu. Car aquell punt primer que do
na la vida aquell mateix dona la mort que lo hom quant
neix comença a morir. //

. Eracles .

Tots aquells qui feren companyia ab aliquo de la tirania
fagan li companyia a xi mateix en la mort he pena. //

. Eracles .

La sobirania pan deiga morir tota la gent he tot ferre ha
conuertit en os d'agricoltura profitosa he no en os de batalla. //

. Ambition .

Nompmi pare de les coses de port de la vida humana ter
me del dia companyia de la nit que equalmet venis a xi al
fey com al vassall tu foras al vmanal linatge temeros de la
mort ha emparar la longa mort. //

. Eracles .

Los peccats fets ab furor pus es satisfats son que aquells que

son fetz voluntariament he ab clara pensa. //

Ercules.
Diu Ercules com li prengueren les seues armes he har
mort mulles he fills plan me he molt me plan venze lo
men vengedor. //

Ercules.
Queyo he perz enemich aquell que nom mostra mon
enemich. //

Ampirion.
Diu ampirion escusant Ercules de aquestes morts
ladolor solament es tua mes lo peccat es de Iuno
que daquell es lo peccat quyl fa fez. //

Ercules.
La mia vergonya no es api perduda que p la mia vi
sa tot hom me deya tembre he fugir. //

La quinta Tragedia de Seneca la qual es intitulada
de Edipus he es fundada breument en la següent historia. //

Attila. Tragedia es a hebrayda en la qual
Leu que Edipo pres samare p mulles de que nax ^{loctm.}
dos fills he dos filles / **Enocle** he polinides / he anti
gona / he psmenes. he p aquest peccat lo dir Edipus se porba
hemenaual antigona he parlant ab ella diu. //

Edipus.

Jo non veig lo jorn lo qual viu lo men peccat. //

• Edipo •

Diu que axi com la vida es part de la vida que axi la que
dat es part de la mort he per diu Edipus tens part de la
mort per tota la mort.//

• Edipo •

Johé conegut la mia fatal Influencia pus presta acuellet
que afe coses piadoses he donchs com es axi que la mia filla
sin axi piadosa la natura mia se regira en ley noua he contra
ria he los riu se tornaran ala sua font contra la costum
aria de natura.//

• Edipo •

Eu filla mia fas peccat ab bona Intenció que perlongar
me la vida perlongues la pena aquí digue de mort.//

• Edipo •

Diu Edipo Antigona tu nom pots leuar la mort que
la mort entot loch es he tot hom pot leuar atot hom
la vida mes nola mort.//

• Edipo •

No es virtut tembre la vida mes es virtut sostinir lo
mal contrari ne voltar se de la virtut ne fugir ala ad
vers fortuna per menys preu tembre o desijar la mort
la vna cosa he laltre es de home palozuch he theneros/No
tem la mort aquell que nola desija/ny aquell que el mal no
pot vltra creper he es posat enloch segur/ De tales dit
home fort car vñ de la aduersitat en tot son profit ab
constad de gran fortalea.//

- Parla Iocasta -

Diu Iocasta a sos fills he nets. Cert es que polimics tem
atu hatu nell he yo tem abduxi que nos maten / per que
desiges la batalla frenal hon es millor esser vengut que
matar ton fiare.//

- Iocasta -

As tu coratge de vimplir tebes de sancs he de flames tan
cruels / Ditz he cruel cor poseheys.//

- Edipo -

Gren cosa es temer Cadira Real ab fermitur.//

La fida la Incerta Victoria esta tostemps enloch dubtos
per tal que lo deu de la batalla enota batalla pose dues
parts Incertes a victoria no obstant que sien Ineguals
quant a les armes he ala causa de la batalla.//

- Parla polimic -

Aquell que tem fer hodiós no vol regnar p que deu
fazedor del mon a justa ensempe hoy de potimesos he
regnar / he yo cien que sia de gran potencia Real fer los
hodiós hodiós / per que pus liciu cosdes exar
en la pza en los hodiós que en los amats / E major
he apaz aquell que es hodiós als seus que no es el
amats dels seus / Carlo qui vol esser amats dels seus
deu regir ab flacha ma.//

Equestres sentencies semblen vezes mes segons la raho son falses / que null Imperi maluar he inch pot durar lo nch temps / que moltes vegades son girats del Regne he cerquen altra que milla supia Regnar he Regir. //

Quinta Tregua de Seneca la qual es intitulada de Edipus fill de Laius he es fundada breument en la pte ptozia.

O Judge. Certament que adiguntat tal p tany sostenir aduersitats / he quant estat es pus alt he excellent es mes dubtos he la alta dela senporia caphent en aualla / Tant tu mes ferdens estat he mes fort abell costant pas Car no es virtut donar les espalles ala contraria fortuna. //

Grandu pte he quan vendra la respostra si sera prospera o aduersa / Car les coses prosperes ab les aduerses son mesplades. //

Parla Edipo.

Edipo demana a Creon quell digue la respostra de apoline sobre lo remey dela pestilencia / he Creon li diu la respostra de apoline he es estura he dubtosa fort. //

Edipo.

El que da dubtosa salut la nega salut. //

. Creon .

Colm es de apollo de gelar los secrets ab parantes p
nyas.//

. Edip .

Qu edipo a creon quel diga la profecia de tresha.//

. Creon .

En desfaras no sberz aquella cosa que tant desfiges
sberz.//

. Edip .

Dezos tmezi de aduersitat es la Ignorancia.//

. Creon .

Ella on locallar no es licit que cosa sera licita.//

. Edip .

E quell qui posa encallar lopardar imposar he man
dar tresha lo manament de son senyor.//

. Creon .

Pus ayi ho vols yoten prech que prengues lo
forçar parlar en pasiencia.//

. Edip .

Negu no deu sofrir pena plo parlar. forçar.//

. Creon .

El malnat fill te lo fillit hi paternal, aces em
pero piyor pare es que fill, que coneixet carnalmet

la mare / letorna alla bon primerament / que: Ve pñor fonsch
essez pare als jermans que fill de la mare. //

• Edipq.

En ma conselles que po leixi mos regnes anui tan cas. //

• Creon.

Do conselloria he conselloria a aquells qui tenen franch
arbitra de lezar lo regne o de poseyelo / as es anu necestru
es repartir la tua fortuna segons la forza he resposna
dels deus. //

• Edipq.

La mes certa manera de aquell qui vol regnar es loze el
menor estat he tostemps regnar lo repos he dormir / En
tostemps lo repos se finge de aquell qui nos reposta en les
petites coses mouent se a les mayors coses. //

• Creon.

Sez vell me estusa de obezar regnes. //

• Edipq.

En los antichs es la malicia p la longa esperanca. //

• Creon.

La mia casa esta acompayada de molts ciutadans
he po he molts presents de moltes coses diuerses he
riques per sez jerna dela regina apeticio mia molts
estapen de mort / pñor p que agsta benaueurada fortuna
nom bastara anui. //

• Edipq.

Pez que les coses prosperes notenen mesura en son apert.//

• Creon.

Puips po seze culpable sin anez conexenga dela causa.//

• Edipq.

Ean pocho son donada zaho dela mia vida mi hoyz tresia/
la nostra causa. **E**mpo vosaltres me anen indignat peze
culpable he vosaltres me anen dat exempli ami del que
yo fara en vosaltres.//

• Creon.

Nom deus compdarnaz fins que sapies si peze mon
dit deus tu anez enuig.//

• Creon.

Nes costum dels Reals tembre les coses dubtoses apert
si fosen certes.//

• Edipq.

Aquell qui tem la vana themoz ja confessa esser tze
meos.//

• Creon.

En aquesta manera son fets los hoyz contralos reals
es a saber volent vstz de senyoria he no de paho.//

• Edipq.

No sab regnar aquell que molt tem el hoy / p que la
pahor governa los consells del Regne.//

L

. *Crion* .

Lo cruel senyor qui regere lo regne ab dura senyoria tem
nós sotmesos / he la palhoz del pobre redonda en lo pñap. //

. *Edipp* .

Edipo fàzia demanda ab lo home vell que era sa mare
El he digli que mezo pe no era sa mare. //

. *Qui Edipp* .

Recomptam enquina mameza no conegut los secrets
dema mare. //

L

. *Lopzom* .

Aquestes mñes mans te donaren molt petit a mezo pe
pena. //

. *Edipp* .

Tu donist ami amezope qui dona mi am. //

. *Lopzom* .

La prima memoria dels vells es debilitada molt p
sobres de antiguitat. //

. *Edipp* .

Per aventura lo coneixias decora. //

. *Lopzom* .

Vo entuch que si cor moltes vegades algun senyal
manifestament vist redun la memoria per louch
temps perduda. //

• Edipg.

No tremete p'tots los pastors p' venze al conuezas.//

• Loprom.

No sia faho la fortuna que t'amague la mort de l'ay
coste que not sia reuelada aquella cosa que p' l'och temps
te es estada amagada / per que moltes vegades la veritat
trohada es estat ^{de} aquell qui la troba he la cercha / p'pues
l'impia la tua voluntat daquesta Inquisicio he no vol
les paber aquesta cosa p'pues de no saber la se seguire
tant de be atui he a tota la patria.//

• Edipg.

Noes nept'sari de menagar ab thamor l'omen benamen
tuzat estament / per que Regnarant hobra aquell qui
es posat en senyoria he potestat / o aquell qui es
posat entant mal que no ha pahor de p'yor ens.//

• Edipg.

Diques me la veritat prestament car po veig que
tu duptes / Car la tua fac muda la color p' que gries
les parantes he la veritat no vol tardansa.//

Si fos ligia cosa fermar la fortuna segons la mia vo
luntat po tempraria les velas ab lo lenger vent satis
afi que les antenas no fosen tremolants p' molt vent
que bolras la nau / mes bufant l'engranant sens pahor
la portas a port de salut.//

Perço qui vol abraçar molta gran fortuna de pue al-
can. //

Com cosa que passa mesura resta tremolant endubtos
lochs. //

Donau se ala disposició fatal car p aquella som nats
he establits car lo humanal Ingeni no pot fugir al
que es destinat. Delo primuz som dela vida huma-
na la es dispost el son final cas. he Jupiter no pot mu-
dar aquella herdenario dela fatal providencia he ator-
hom corre aquella herda ferma he no mouible p nen-
guna pregaria. he non molto hauez thener la sua
fatal disposició. //

*Ací comença la octaua Tragedia de Seneca la qual
es intitulada de agamenon he es fundada breument
en la present Historia. //*

Omnipotencia. fortuna dels bens
als Reys mes que dels altres. he com mostrarte
molt alta he prospera als grans bens mundanals
estas en loch allenegable he dubtos. James los ceptres ne
les reals dignitats no agueren repos ab plaer ne dia cert
dela luz felicitat mes continuent una ansia les creix/a
pres altra. No estan presta la mar amouze gran tem-
pestat com es fortuna. atzaburte he mudar los estats

he cases Reals / May estan sense paloz car cobrant que sien
themus themen que sia axi com voluen / he James la nit
nolis dona segur repos **Q**uals torres ni quals castells
son en lo mon tan forts ni tan alts que traxio de un ho
daltre no ala presos o endarrocats / quals Regnes o quals
Imperis son aqui armes no ajen semprejat / A la fi
de hon fuig dret he Justicia ni vergonya ni hon es
pus rompuda la fe del matrimoni que en les cases
dels Reys / Tostemps los segueix aquella diablesa de
essa bellona ab les mans sangonoses que tot o que la
fortuna alra ella abaixa ho endarrocta / Que les ve
les de les naus moltes vegades rompe p sobres de bon
vent / De la torre major del honenatge mes es batida
de al puyos vent de mig jorn / Lo bosth ergullos
he espes ha vist la los seus rouzes pus forts trenta
per tempesta / Lo lamp pus somint fez en les altes
muntanyes que en los palaus / he com los ceruos
van payent / mes se demostra al ballesce logran quel
petit he abans es feyt / De la si menys duracio an
les coses grans que les poques / Venanenturat es aqit
que ab tipsos en la mijana gent se asegura he p duple
de la mar tempestosa met la sua petita barcha enterra //

Qui clamesta

Quoratge peccos quins segurs consells vas arquant
que la millor via la es determenada co es que mas

ton marit / Algun temps son que tu podies sernar lo lit
cast / mes via les bones costumes / lo dret del matrimoni
la honoz / la pietat / he la fe / ja son p tu trencades / he la
vergonya ja es p tu perduda la qual puy una vegada
es perduda no sub retornar / Donchs allarga he poltra
los fiens qui retenen / he inclinada atots crims met
en hobra tota ta malhestat / Car amalhestat a fer
per malhestat es pus seguir lo camí. //

• Dm la nodriza.

Nodriza als grechs com teuzmentes aya callant p
que diserta de tot consell portes en ton cor ayeat a turs
cruels moniments / polaciât que dons espay he temps
atu mateixa Car co que talzo no pot he sanar moltes
gras la triga. //

• Chiramostra.

Nodriza tals son los mals que yo sofiz que fno sofren
de sitriza alguna / Car flames creme lo mencoz he pa
hor mestrada ab dolor me puy / he d'altra part la amor
de gustus quim met lo son en lo coll he nom leixa venre
ami he vergonya / la huyada he vençuda he demy seny
orejada mes rebella / he son amenada aya com la mar
ades p lo vent ades p la corrent / Pero la gra he la dolor
he la esperanca he la amor me portaran lla on los
plauza / car lla on lo coratge va bo es seguir la fortuna. //

. Nodurn .

Cegua es la presumpcio que pren la fortuna p gna. //

. Clitamestra .

Aqui fortuna es extrema que dubta p yor. //

. Nodurn .

Situ calles he sofes la tua culpa cuberta es. //

. Clitamestra .

Eot cum de casa real lun mes que altre. //

. Nodurn .

Del pmez cum te penits he vols ne cometre altre pyor. //

. Clitamestra .

Moltes vegades fa hom un mal p cobrir altre. //

. Nodurn .

Hoc mes qui cobra cum ab cum creix go que tem. //

. Clitamestra .

Ferre ha forch sonent son medicina en son loch. //

. Nodurn .

Los dazres renups nos denen auzar al comengament. //

. Clitamestra .

Qui grant mal ha afez tost se deu esparchar. //

. Nodurn .

Enot Inclina lo nom sant del martinoni. //

. Chitamestra .

Son estada vidua . deu . anys heura tindre el per marit . //

. Nodura .

Nos mes menbrau te ans als fills que dall as concebut . //

. Chitamestra .

Aptambem Remembre la mort de la mia filla ephigonia
que ab estampament de la sua sangh empes la mar que
estava encalma . Gran pudor he gran vergonya es de a
gamenon que ab lo cap de sa filla emia aques azebrea
les culpes de guria . //

. Nodura .

Nos mes abaquell sacrefici' feren vela mil veles
de nous que nos podian moure . //

. Chitamestra .

No son pas en pagar de tal sacrefici' ni la paco no son
agamenon nulls sos fets **C**ar tantost son pres pamez
de la sua catina . he nos poch tenir de menarsen griseyda
sacerdotes he nol pogueren Indinar les forts menages
de angells que may troba senyor **Q**uo cor apazellat
amoriz so auentre que no es leugera cosa so que comencas
cuytar tost al mal que as afez / he si als nopots fer
mata tu mateixa ab ton marit he mor tu ab que ell may
za / car no es miserable cosa morir ensemps ab aquell ab
que plauohom que mayza . //

. Nozua .

No Reyna refrena tu marida cogitabes que vols fer
ne quant mal / he pensa que si mates Agamenon que tota
grecia pensa sobre si aquesta mort **E** he guarda com es
Troia destruyda per menys culpa que aquesta que tu
vols cometre. //

. Clitamestra .

Cor perdut per quet Regres met aquest cap teu a totes
aduersitats he perills / he abandona lo teu cors fura
ment a ferre he flames / E gists morir don maluat a pi
com tu no es pena. //

. Parla Egistus .

En Reyna que est estada participant del meu crim
acompanyam en lo perill / per que de pahor torna morta
la tua cara. //

. Clitamestra .

Egistus la tua amor me deu mes pot dir que tornar
me donll la don nom fou ligada cosa partir he reze
la fe que per mi he estada trencada **C**ar ab a fer no
pot hom may talt fer / he qui de mal se penet Ignocent
ten esser de pena. //

. Egistus .

Non das folia he creus que Agamenon te tinga he al
matrimoni ny am / no sab be que as fet tu / pensa que

el hom que abans era cruel que sera apres de benirada Troya
 Car les grans prosperitats munten los coratges tostemps
 en soberbiosa pensa / Dignes he sofras tu que castan
 dra sia compayona del teu lit / He posat que tu ho vul
 les ella non volia / Lopus darrer mal he mayor que
 la mardada pot mer es que la amiga de son marit pa
 lesament posetha la casa ¶ Car regne mi matrimoni no
 volen ab si compayno. //

. *Chitamestra.*

Egistus per quem vults fer trenca lo coll per quem fas
 rebem la pra que la me era passada ab tos dits ha
 consentit mon marit alguna cosa ala sua amiga he com
 ho ala no den guardar la mulier apo Car bona es la ley
 del marit ala mulier he altra es ab la amiga / Ans que
 es que lo men cor nom pot sofrir que yo sia casta ni ley
 al amon marit com me menbra del cum que fet he pe
 ro perdo ami que ha mestez asi maren que yol perdo. //

. *Egistus.*

Egistus per quem vults fer trenca lo coll per quem fas
 rebem la pra que la me era passada ab tos dits ha
 consentit mon marit alguna cosa ala sua amiga he com
 ho ala no den guardar la mulier apo Car bona es la ley
 del marit ala mulier he altra es ab la amiga / Ans que
 es que lo men cor nom pot sofrir que yo sia casta ni ley
 al amon marit com me menbra del cum que fet he pe
 ro perdo ami que ha mestez asi maren que yol perdo. //

• Chamestra •

Egistus el nostre cum nol sab sino una persona fael. //

• Egistus •

No entra may se en casa de fe. //

• Chamestra •

Solidare tanta moneda quem tinda se. //

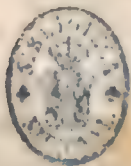
• Egistus •

Fe qui per pren es comprada per pren es vendida. //

• Chamestra •

No tinda se que qui voluntariament pecca se deu
tenir a son compango en la culpa. //

Deo Gratias

...: **ffinito** :...

Almagnu...

Almuerzo

Almuerzo

Azir que fizo johan de
mena de como aparecio
la muerte aln esdero

Con temor temerizado
De sebilla me patti por el
gran dano que vi seiendo
El mundo afortunado

Con temor temerizado
De sebilla me patti por el
gran dano que vi seiendo
El mundo afortunado

udi nomim Amen Nouarun

Inxi nomim Amen

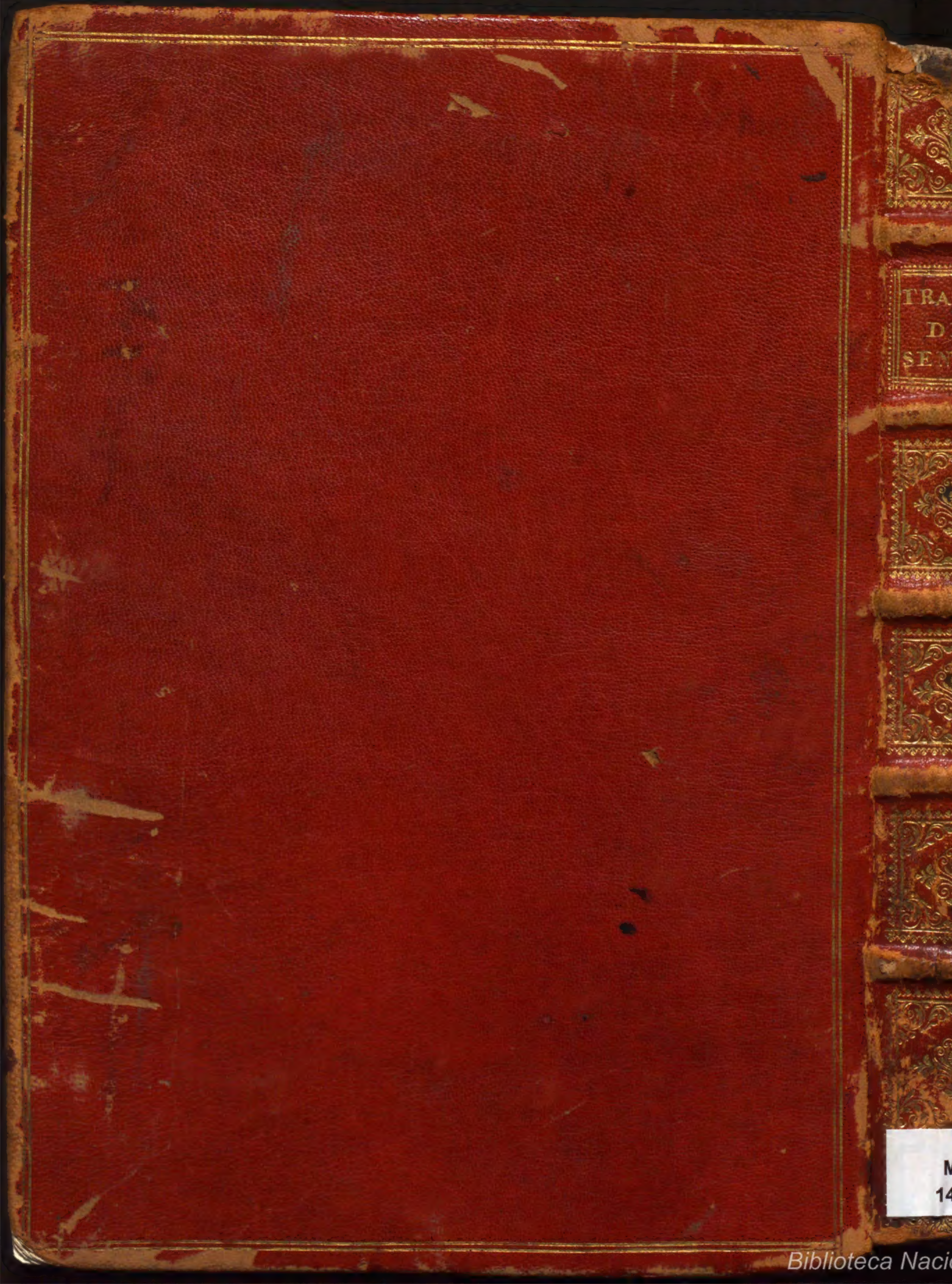
In xpi nomine Amen Notum sit vobis Quod anno incarnationis
 domini Millesimo quingentesimo videlicet
 Tercio idus Junij Almagro et Ponce de Leon
 Ante Lapasene hora Sepan todos quomo amf

In xpi nomine Amen Nouerunt vniuersi quod anno
anatiuitate domini millesimo quingentesimo nona
gesimo quinto videlicet Intitulata fuit scriptura
quedam Iuans molom dum quidem clericus erat

Supplicatio de Speranza

2 ringen in d. 1000

TRA
D
SEN

M
14